
❖ መጽሐፈ ድጓ ዘቅዱስ ያሬድ ❖ በግእዝና በአማርኛ

አዘጋጅ፡- በትረ ማርያም አበባው ካሣ
(የመጻሕፍተ ሊቃውንት፣ የመጻሕፍተ ብሉያትና የመጻሕፍተ መነኩሳት ትርጓሜ መምህር)
ሐምሌ ፳፯፣ ፳፻፲፰ ዓ.ም

ድን ዘዮሐንስ

♥መቅደመ ድን♥

ኢትዮጵያና የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን በዓለም ከሚታወቁባቸው በርካታ ድንቅ ነገሮች አንዱ የቅዱስ ያሬድ አክሱማዊ ዜማ ነው። የቅዱስ ያሬድ ዜማ በዮዲትና በግራኝ አማካኝነት በኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ላይ በደረሰው ስደትና ሞት ምክንያት መጠነኛ ለውጥ ተከሥቶበታል። በተከሠተው ስልተ ድምፅ ምክንያት የአጫብር፣ የቤተልሔም፣ የቆማ፣ የወንጨር፣ የተጉለት ዜማ እየተባለ ተለይቷል። የአጫብር ድን የምስክር መምህር ስያሜው ሊቀ ማእምራን ሲሆን የቤተልሔም ድን ምስክር መምህር ደግሞ ስያሜው ሊቀ ምሁራን ነው። ድን የሚለው ቃል ን ሲላላ የቤተክርስቲያን ትጥቋ መቀነቷ ማለት ነው። በትግርኛ ድንፅ ማለት መዝሙረ ኀዘን ሰቆቃው (ሙሾ) ማለት ነው። ድንን የደረሰው ቅዱስ ያሬድ ነው። የቅዱስ ያሬድ አባቱ አዳም፣ እናቱ ታውክልያ ይባላሉ። ሚያዝያ 5 ቀን በ505 ዓ.ም በአክሱም ከተማ ተወለደ። የቅዱስ ያሬድ የዘር ሐረግ አለቃ ልሳነ ወርቅ በጻፉት ጥንታዊ ሥርዓተ ማኅሌት ዘቅዱስ ያሬድ እንደሚከተለው ይገልጽታል። በእስራኤል ሀገር ከነበረው ከሊቀ ካህናቱ ከሳዶቅ እንደሚመዘገብ ይገልጻሉ። በቅደም ተከተል እንደሚከተለው ነው።

1. ሊቀ ካህናት ሳዶቅ
2. አዛርያ
3. ሳዶቅ
4. ሌዊ (በግዑ)
5. ሕዝበ ራእይ
6. ሕዝበ ዋሂ
7. አኪን
8. ስምዖን
9. እንበረም
10. ኢታምር
11. አብዩድ
12. ታውክልያ

13. ያሬድ

ቅዱስ ያሬድ ከእናቱ ወንድም (ጌዴዎን) ሲማር ትምህርት አልገባው አለ። በዚህ ምክንያት መምህሩ ጌዴዎን ስለሚቆጣውና ስለሚገርፈው መታገሥ ተስኖት ከወላጆቹ ቤት ወጥቶ ማይ ኪራህ ወደምትባል ቦታ ሄዶ ተደበቀ። ያሬድ በተደበቀበት ቦታ ወደ አንዲት ዛፍ ሥር ተጠግቶ እያለቀሰ ሳለ አንድ ትል አየ። ትሉም ወደላይ እወጣለሁ እያለ ከማዕከሉ ሲደርስ ይወድቅ ነበር። እንደዚህ እየሆነ ለስድስት ጊዜያት ያህል በተደጋጋሚ ሲወጣና ሲወርድ ከቆየ በኋላ በሰባተኛው ትሉ ከዛፍ ላይ ወጥቶ የዛፉን ፍሬና ቅጠል መብላት ሲጀምር ተመለከተ። ይህን ተመልክቶ ወደ መምህሩ ተመልሶ ተማረ። በአጭር ጊዜም መጻሕፍተ ብሉያትን መጻሕፍተ ሐዲሳትን ተማረ። ድን በአራት ትልልቅ ክፍሎች ይከፈላል። እነዚህም ድን ዘዮሐንስ፣ ድን ዘአስተምሕሮ፣ ድን ዘፋሲካ፣ ጾመ ድን ናቸው። የእያንዳንዱ ወቅት ስያሜ እንደሚከተለው ነው።

፩. ዘመነ ዮሐንስ (ከመስከረም 1-7)

፪. ዘካርያስ (መስከረም 8)

፫. ዘመነ ፍሬ (ከመስከረም 9-15)

፬. ዘመነ መስቀል (ከመስከረም 16-25)

፭. ዘመነ ጽጌ (ከመስከረም 26- ኅዳር 5)

፮. ዘመነ አስተምሕሮ (ከኅዳር 6- ታኅሣሥ 6)

፯. ዘመነ ስብከት (ጀማሪ ከታኅሣሥ 7-13)

፰. ዘመነ ብርሃን (ከስብከት መጨረሻ ጀምሮ)

፱. ዘመነ ኖላዊ (ከብርሃን መጨረሻ ጀምሮ)

፲. ዘመነ መርዓዊ (ታኅሣሥ 27)

፲፩. አማኑኤል (ታኅሣሥ 28)

፲፪. ዘመነ ልደት (ከታኅሣሥ 29- ጥር 9)

፲፫. ናዝሬት (ከጥር 7-9)

፲፬. ገሐድ (ጥር 10)

፲፭. ዘመነ ጥምቀት (ከጥር 11- ጾመ ነነዊ)

፲፮. ዘመነ መርዓዊ (ከዐቢይ ጾም በፊት ሳምንቱ)

፲፯. ዘመነ ጾም (ከዐቢይ ጾም እስከ ትንሣኤ)

፲፰. ዘመነ ትንሣኤ (ከትንሣኤ እስከ ዕርገት)

፲፱. ዘመነ ዕርገት (ከዕርገት እስከ ጳራቅሊጦስ)

፳. ዘመነ ጳራቅሊጦስ (ከጳራቅሊጦስ-ሰኔ 16)

፳፩. ዘመነ አስተምሕሮ (ከሰኔ 17-25)

፳፪. ሰኔ 26-ሐምሌ 18 (ደመና፣ ዘርዕ፣ ዝናም)

፳፫. ሐምሌ 19-ነሐሴ 9 (መብረቅ፣ ባሕር..)

፳፬. ነሐሴ 10-27 (ዐይነ ኩሉ፣ ዕጉሉ ቋፃት...)

፳፭. ነሐሴ 28-ጳጉሜን 5 (ጎሕ፣ ነግሕ፣...)

ይዘመራሉ። አስተምሕሮ ማለት ይቅር ማለት፣ ይቅርታን ከፈጣሪ ዘንድ መጠየቅ መማለድ ሲሆን ዘመነ አስተምሕሮ ማለት የይቅርታና የምሕረት ዘመን እንዲሁም የምሕላ ዘመን ማለት ነው። አስተርእዮ ማለት ደግሞ መገለጥ ማለት ነው። ዘመነ አስተርእዮ ማለት እግዚአብሔር ወልድ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው ሆኖ በዚህ ዓለም በግልጥ በሰዎች መካከል እየተመላለሰ የታየበት ዘመን ማለት ነው።

ድን ዘዮሐንስ

(ቅዱስ ያፌድ ባማረ የቋንቋ አገላለጽ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተጠቀሰውን ትምህርት ይገልጻል። ቀጥታ ከመጽሐፍ ቅዱስ የሚጠቅሳቸው ጥቅሶች ብዙ ናቸው። ልዩ አገላለጽ ያላቸውን ብቻ እየለየን እናቀርባለን። ትርጉሙ ቃል በቃልና አልፎ አልፎ ደግሞ ዐውድ ተኮር ነው)።

ጭነገረ ክርስቶስ

ቅዱስ ያፌድ ዮሐንስ መጥምቅን ጠቅሶ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ሕይወት፣ ፀሐይ፣ ንጉሥ፣ ብርሃን፣ ቸር፣ ቃል፣ ሊቅ እያለ ባማረ ሥነ ጽሑፉ ገልጾታል። ቀጥታ ወደሊቁ አገላለጽ እንሂድ።

ጭነገረ ክርስቶስ፦ ዮሐንስ መጥምቅ ክርስቶስን ባየው ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። ካህን ዮሐንስ ብርሃን ክርስቶስን ባየ ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። ሰማዕት ዮሐንስ ሕይወት ክርስቶስን ባየው ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። መምህር ዮሐንስ ንጉሥ ክርስቶስን ባየው ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። ድንግል ዮሐንስ ክርስቶስ ቃልን ባየው

ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። የተመረጠ የሐንስ ፀሐይ ክርስቶስን ባየ ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። መምህር የሐንስ ቸር ክርስቶስን ባየ ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። (#በግእዝ፦ ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ መጥምቅ ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ሊቅ። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ካህን ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ብርሃን። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ሰማዕት ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ሕይወት። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ሰንኮሪስ ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ንጉሥ። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ድንግል ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ቃል። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ጎሩይ ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ፀሐይ። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ መምህር ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ንጅር)።

ቤተክርስቲያን፦ ቤተክርስቲያን ወደ የሐንስ ክርስቶስ አንተ ነህን ስትል አሰምታ ተናገረች። እርሱን እኔስ ክርስቶስን አይደለሁም አላት። (#በግእዝ፦ ጸርሐት ቤተክርስቲያን ንበ የሐንስ ወትቤሎ አንተኑ ክርስቶስ ወይቤላ አንሰ ኢኮንኩ ኪያሁ)

●የሐንስ መጥምቅ●፦ የሐንስ ሆይ ንዑድ ክቡር ነህ። መታሰቢያህ በርእሰ ዐውደ ዓመት ተጻፈ። በረከትህን እነሆ ዘንድ ባርከኝ። [እግዚአብሔር] ሰላምን እሰብክ ዘንድና በውሃ አጠምቅ ዘንድ [እኔን የሐንስን] ላከኝ። ጌታውን መራ ወደ ዮርዳኖስም አደረሰ በዚያም የሐንስ ፈጽሞ ተደሰተ። መካን ኤልሳቤጥ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ጌታውን ያወቀ ድንግል የሐንስን ወለደች። የሐንስ ኢየሱስን በዮርዳኖስ ወንዝ አጠመቀው። ወንጌላዊና ክቡር የሆንክ የሐንስ ሆይ የመሸራው ክርስቶስ ሚዜና በሥጋ ደግሞ ዘመዱ ተባልክ። በገዳም የሚናገር፣ ልባቸው ሰነፍ የሆኑ ሰዎችን በመንፈስ ብልህ የሚያደርግ፣ መምህር ክርስቶስን ያጠመቀ ካህን የሐንስ በእውነት ከመላእክት ይበልጣል። የሐንስ ሆይ የግንብ ቤቶችን ንቀህ በሰማያት ያለ ቤትን በማሰብ ልብስህን የግመል ጸጉር አደረግህ። የሐንስ ስለብርሃን ሰማዕት ይሆን ዘንድ መጣ። የእውነት ብርሃን የተባለውም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ብፁዕ አንተ የሐንስ። ውስተ ርእሰ ዐውደ ዓመት ተጽሕፈ ተዝካርክ። ባርከኒ እንሣእ በረከተክ። [ይቤ የሐንስ] ፈነወኒ ኪያየ እስብክ ሰላመ ወአጥምቅ በማይ። እግዚኡ መርሐ ዮርዳኖስ አብጽሐ ወበህየ የሐንስ ፍጹመ ተፈሥሐ። መካን ተበኩረት የሐንስህ ድንግል እምከርሠ እሙ እግዚኡ ዘአእመረ። አጥመቆ የሐንስ ለኢየሱስ በፈለገ ዮርዳኖስ። የሐንስ ክቡር ወንጌላዊ ገዳማዊ አርኩ ለመርዓዊ ወአዝማዱ በሥጋ ተሠመይክ። በገዳም ነባቢ፣ አብዳነ ልብ በመንፈስ አጥባቢ፣ የሐንስ ካህን ዘአጥመቀ ረቢ፣ አማን እመላእክት የዐቢ። አብያተ ዘውቅሮ መኒነክ በተዘክሮ ማኅደር ዘበሰማያት ጸጉረ ገመል ረሰይክ አራዘክ። የሐንስ መጽአ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን ውብርሃነ ጽድቅስ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ)።

መስከረም ፪ ወዘተከዚ

እነገረ ክርስቶስ ለሁሉ የሚያበራ የእውነት ፀሐይ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ኢየሱስ የሐንስን በውሃ አጥምቀኝ አለው። የሐንስም ኢየሱስን [አንተን] ማጥመቅ እንዴት ይቻለኛል አቤቱ አንተን ምን ውሃ ይሸከምሃል አለው። ኢየሱስም የሐንስን እኔ ካልተጠመቅሁ ውሃ አይቀደስም አለው። የሐንስም ኢየሱስን አጠመቀው። [ሲያጠምቀውም] በኢየሱስ ራስ ላይ ውሃዎች ፈሉ።

በጥምቀቱ ውሃ ተቀደሰ። የእርሱንም የምስጋናውን ክብር አየን። በዮርዳኖስ ወንዝ ያጠምቀው ዘንድ ኢየሱስ ከገሊላ ወደ ዮሐንስ ሔደ። (#በግእዝ፦ ፀሐየ ጽድቅ ዘያበርህ ለኩሉ ክርስቶስ። ይቤሎ ኢየሱስ ለዮሐንስ አጥምቀኒ በማይ። ይቤሎ ዮሐንስ ለኢየሱስ እፎኑ እክል አጥምቆተክ ዓይኑ ማይ እግዚአ ይጸውረክ። ይቤሎ ኢየሱስ ለዮሐንስ ኢይትቂደስ ማይ ለእመ ኢተጠመቁ አነ። አጥመቆ ዮሐንስ ለኢየሱስ ፈልሐ ማያት ዲበ ርእሱ ወተቀደሰት ማይ በጥምቀቱ ወርኢነ ብዕለ ስብሐቲሁ። ሐረ ኢየሱስ እምገሊላ ኀበ ዮሐንስ ከመ ያጥምቆ በፈለገ ዮርዳኖስ)።

✿ሰማዕት✿፦ ሰማዕት ወደርስታቸው [ወደ መንግሥተ ሰማያት] ተሻገሩ። በብዙ ትዕግሥት ጌታቸውን [እግዚአብሔርን] ደስ ያሰኙት ሰዎች በሰላም ወደ ሀገራቸው [መንግሥተ ሰማያት] ገቡ። ጸሎታቸውን ሰማቸው ሰማዕት ተስፋቸውን አገኙ። [በመልካም] ተጋድሏቸውና በትዕግሥታቸው ሰማዕት ተስፋቸውን አገኙ። ሕግህን የሚጠብቁና በልጅህ በክርስቶስ የታመኑ ተስፋቸውን አገኙ። ምድርንም [መንግሥተ ሰማያትንም] በደማቸው ገንዘብ አደረጉ። (#በግእዝ፦ ዐደዉ ሰማዕት ውስተ ርስቶሙ። በሰላም ቦሉ ሀገሮሙ እለ አሥመርዎ ለእግዚአሙ በብዙኅ ትዕግሥት። ሰምዖሙ ጸሎቶሙ ሰማዕት ረከቡ ተስፋሆሙ። በገድሎሙ ወበትዕግሥቶሙ ሰማዕት ረከቡ ተስፋሆሙ። ለእለ የዐቅቡ ሕገክ ወነሥኡ ተአሚኖሙ ክርስቶስህ ወልደክ አድምዑ ተስፋሆሙ ተሳየጡ ምድረ በደሞሙ)።

✿ካህናት✿፦ መልካም አገልግሎትን ለሚያገለግሉ ለካህናት እጥፍ ክብር ይገባቸዋል። ዐይን ያላየውን ጆሮም ያልሰማውን [መንግሥተ ሰማያትን] ይሰጣቸዋል። ሀገርም በጸሎታቸው ትጠበቃለች። የእስራኤል አምላክ ታቦት መሪ ሆናቸው ካህናት [ዮርዳኖስን] ተሻግረው በምድረ ከነዓን ሁሉ ተመላለሱ። የብርሃን ልጆች ካህናት ንዑዳን ክቡራን ናቸው። በሃይማኖት ከጦርነት ዳኑ። (#በግእዝ፦ ለካህናት ለእለ ይትለክኩ ሠናየ መልእክተ ምክብዒተ ክብር ይደልዎሙ። ዘዐይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዐ የዐሥዮሙ። ወትትዐቀብ ሀገር በጸሎቶሙ። ዐደዉ ካህናት ወአንሶሰዉ ውስተ ኩሉ ብሔረ ከነዓን። ታቦተ አምላክ እስራኤል መርሐ ኮነቶሙ። ብፁዓን እሙንቱ ካህናት ውሉደ ብርሃን በሃይማኖት ድኅኑ እምኩናት)።

✿ዮሐንስ መጥምቅ✿፦ በዮርዳኖስ በውሃ ያጠምቀው ዘንድ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ካህን በማድረግ ዮሐንስን እግዚአብሔር ከፍ ከፍ አደረገው። ዮሐንስ ኢየሱስን በዮርዳኖስ ወንዝ አጠመቀው። ሰንበትን የቀደሰ [የክርስቶስን] የማትዳሰስ ራሱንም ዳሰሰው። ዮሐንስ ከሌሎች [ነቢያት] በበለጠ የአብ ቃል ከሰማይ ወረደ እያለ ነገርን [ትንቢትን] ተናገረ። የዮርዳኖስ ወንዝ ከመለኮት ግርማ የተነሣ ታወከ። ዮሐንስ [ክርስቶስን] ካጠመቀ በኋላ ራሱ ተጠመቀ። (#በግእዝ፦ አዕበዮ እግዚአብሔር ለዮሐንስ እምክርሠ እሙ ካህነ ረሰዮ ከመ ያጥምቆ በማይ በዮርዳኖስ። አጥመቆ ዮሐንስ ለኢየሱስ በፈለገ ዮርዳኖስ ወገሠሦ እንተ ኢትትገሠሥ ርእሶ ለዘቀደሳ ለሰንበት። ዮሐንስ አኅድአ እምካልኣኒሁ አንህ ወክሐ እንዘ ይብል እምላዕሉ ወረደ ቃለ አብ ወተሐውክ ማየ ዮርዳኖስ እምግርማ መለኮት። እምድኅረ አጥመቀ ለሊሁ ተጠምቀ)።

❖ዘዘወትር❖

ነገረ ክርስቶስ፦ ሰማያዊ ጌታ በመሬታዊ [የሐንስ] እጅ ተጠመቀ። የሐንስ በዮርዳኖስ ያጠመቀውን ክርስቶስን እናምናለን። ኢየሱስ የሐንስን ውሃ ተቀድሶ ለሰው ልጆች መድኃኒት ይሆን ዘንድ በውሃ አጥምቀኝ አለው። የሐንስም ሌላውን ሳጠምቅ በስምህ አጠምቃሁ አንተን በማጠምቅ ጊዜ አቤቱ ምን እላለሁ አለው። [ጌታም] ብርሃንን የሚገልጥ የቡሩኩ የአብ ልጅ የእግዚአብሔር ልጅ ሆይ ይቅር በለኝ በል አለው። የሐንስ ኢየሱስን እንዳጠመቀው እናምናለን። (#በግእዝ፦ ተጠምቀ ሰማያዊ በእደ መሬታዊ። ነክምን ክርስቶስህ መድኃኒ ዘየሐንስ አጥመቆ በዮርዳኖስ። ይቤሎ ኢየሱስ ለየሐንስ አጥምቀኒ በማይ ከመ ይትቀደስ ማይ ወይኩን መድኃኒተ ለውሱደ ሰብእ። አበዮ የሐንስ ወይቤሎ ባዕደ ሶበ አጠምቅ በስምክ አጠምቅ ወኪያክ ሶበ አጠምቅ እግዚአ ምንተ እብል። ወልዱ ለቡሩክ ከሃቴ ብርሃን ወልደ እግዚአብሔር ተሣህለኒ በል። ነክምን ከመ አጥመቆ የሐንስ ለኢየሱስ)

የሐንስ መጥምቅ፦ ብርሃንን የምትሰብክ ሰማዕት የሐንስ ሆይ ጸሎትህ መድኃኒትና መጠጊያ ይሁነን። ከፈተናም ያድነን ይርዳንም። ቅዱሳት እጆችህ ሰማያዊ ሙሽራን ያጠመቁ የሐንስ ሆይ ንዑድ ክቡር ነህ። የሐንስ ከነቢያት በኋላና ከወልድ መምጣት በፊት የኃጢአታቸውን ቤዛ በውሃ አጠምቅ ዘንድ ተላክሁ ብሎ አስምቶ ተናገረ። ከፍ ብሎ የሚበር ከሌዊ ወገን የተወለደ ካህንና ነቢይ ብርሃንን የሚሰብክ የሐንስ በውሃ ያጠምቅ ዘንድ ተላክ። የሙሽራው ሚዜ የተከበርክ የሐንስ ሆይ መምጣቱን ትናገር ዘንድ ቃል ላከህ። (#በግእዝ፦ ሰባኬ ብርሃን የሐንስ ሰማዕት ጸሎትክ መድኃኒት ፀወነ ይኩነነ ይርድክነ ወያድኀነነ እመንሱት። ብፁዕ አንተ የሐንስ እደዊክ ቅዱሳት እለ አጥመቃሁ ለመርዓዊ ሰማያዊ። ጸርሐ የሐንስ ወይቤ ድኅረ እምነቢያት እምቅድመ ምጽአተ ወልድ አነ ተፈኖኩ ቤዛ ኀጢአቶሙ አጥምቅ በማይ አንሰ ተፈኖኩ። ዘእምነገደ ሌዊ ካህን ወነቢይ የሐንስ ክቡር ዘልዑለ ይሠርር ተፈነወ ያጥምቅ በማይ ሰባኬ ብርሃን። የሐንስ ክቡር አርኩ ለመርዓዊ ምጽአቶ ትዜኑ ፈነወክ ቃል)።

ትርጓሜ፦ ይቅርታና ቅንነት ተገናኙ። እውነትና ሰላም ተስማሙ። ይቅርታ የተባለ ከሰማያት የወረደ ክርስቶስ ነው። ቅንነት የተባለ ደግሞ ከምድር የተገኘ የሐንስ ነው። (#በግእዝ፦ ሣህል ወርትዕ ተራከባ ጽድቅ ወሰላም ተሰዐማ። ሣህልስ ክርስቶስ ውእቱ ዘወረደ እምሰማያት ወርትዕስ የሐንስ ውእቱ ዘሠረፀ እምድር)።

●ዘዘርያስ●

ዘዘርያስ፦ አንተም ሕፃን የልዑል ነቢይ ትባላለህ ብሎ ዘዘርያስ በልጁ ላይ ትንቢት ተናገረ። ከካህኑ ዘዘርያስ ወገብ ኮከብ ወጣ። (#በግእዝ፦ ተነበየ ዘዘርያስ ላዕለ ወልዱ የሐንስ ወይቤ ወአንተኒ ሕፃን ነቢያ ልዑል ትሰመይ። እምሐቋ ዘዘርያስ ካህን ኮከብ ሠረቀ)።

የሐንስ መጥምቅ፦ የሐንስ ማለት ትርጉሙ ደስተኛ ልጅ ማለት ነው። (#በግእዝ፦ የሐንስ ብሂል ፍሡሕ ወልድ ብሂል በትርጓሜሁ)።

ትርጓሜ፦ አቤቱ ከጥልቁ ልቤ ጠራውህ። ከጥልቁ ማለት ከልብ ሥር ማለት ነው። (#በግእዝ፦ እማዕምቀ ልብዩ ጸዋዕኩክ እግዚአ፡ እማዕምቀ ብሂል እምሥርወ ልብ ብሂል)

ዘፍሬ ሰንበት

✠እግዚአብሔር✠፦ ቸርና ባዕለጸጋ አቤቱ ሁሉ አለህ። ሥውር መዝገብ ከአንተ ዘንድ አለ። ከቤትህ በረከት ለሁሉ ትመግብ ዘንድ እንማልድህለን። የሰንበት ጌታዋ ሆይ ለአንተ ምስጋና ይገባል። ክረምትንና በጋን በየወገኑ ሁሉንም በጊዜው ጊዜ ሠራ። የዱር እንስሳትና የሰማይ ወፎች እንዲሁም የባሕር ዓሣዎች እርሱን ያመሰግናሉ። አቤቱ ፍጥረት ሁሉ ወደ አንተ ያንጋጥጣሉ። ለሁሉ የሚሰጥ ለሁሉ የሚበቃ እግዚአብሔር ስሙ ይመስገን። [አቤቱ] አንተ በሰማይ አለህ፤ አንተ በምድር አለህ። ከአንተ በቀር ሌላ አምላክ የለም። [እግዚአብሔር] በየዓመቱ ክረምትን ያገባል። የተራበች ሰውነትን ያጠግብ ዘንድ ከምድር በረከትን ከሰማይ ዝናማትን ይሰጣል ምሕረትንም ያደርጋል። [አቤቱ] የተራበች ሰውነት እየጠገበች ታመሰግንህለች። እግዚአብሔርን መፍራት የእውነት ፍሬ ነው። እንደ አምላካችን ይቅር ባይና ታጋሽ ማን አለ? ዝናምን በጊዜው ይሰጣል። የምድርን ፍሬም ባርኮ አሳምሮ እንዲያፈራ ያደርጋል። (#በግእዝ፦ ባዕል ወኔር ኩሉ ብክ መዝገብ ኅቡዕ ኅቤክ ሀሎ። ናስተበቁዐክ ትሴሲ ለኩሉ እምጠለ ቤትክ። ስብሐት ለክ እግዚአ ለሰንበት። ኩሉ ሠርዐ በዕድሜሁ ክረምተ ወሐጋየ ዘበበዘመዱ። እንስሳ ገዳምኒ አዕዋፈ ሰማይኒ ወዓሣተ ባሕርኒ ኪያሁ ይሴብሐ። ወኩሉ ፍጥረት ያንቀዕድዉ ኅቤክ እግዚአ። ይትአኩት ስሙ ለእግዚአብሔር ዘይሁብ ለኩሉ ወየአክል ለኩሉ። አንተ በሰማይ ወአንተ በምድር አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌክ። ያርት ክረምተ በበዓመት። ይገብር ምሕረተ እምሰማይ ይሁብ ዝናማተ ወእምድር በረከተ ከመ ያጽግብ ነፍስ ርኅብተ። ነፍስ ርኅብት እንተ ጸግበት ተአኩተክ። ፍሬ ጽድቅ ፈሪህ እግዚአብሔር። ወመኩ መሐሪ ወመስተዓግሥ ከመ አምላክነ ያሠምር ወያፈሪ ወይባርክ ፍሬሃ ለምድር ወይሁብ ዝናመ በጊዜሁ)።

✠ጸሎት✠፦ በመጀመሪያ ሣርን በኋላ ሰብልን አቤቱ የምድርን ፍሬ ባርክ። (#በግእዝ፦ ቀዳማዊ ሣዕረ ደጋራዌ ሰብለ እግዚአ ባርክ ፍሬሃ ለምድር)።

፲ መልካም ሥራ፤፡ ጌታችን የሕይወት ፍሬን ልቀሙ የመድኃኒት ቦርቦርቴንም [የራስ ቍርን] ተቀዳጁ አለ። መልካም መሥራትን ተማሩ። ሰላምን ፈልጓት [ሿት]። (#በግእዝ፦ ይቤ እግዚእነ እርሩ ለክሙ ፍሬ ሕይወት ዘጽድቅ ተቀጸሉ ጌራ መድኃኒት። ተመሀሩ ገቢረ ሠናይ። ኅሥዋ ለሰላም)።

✠ሰንበት✠፦ [እግዚአብሔር] ሰውን በመውደዱ ሰንበትን ሠራ። ሰውን የሚወድ ክርስቶስ ሰንበትን ለዕረፍት ሠራልን። ስለ ሰው ብሎ ሰንበትን ሠራልን። እግዚአብሔር ሰንበትን አከበራት። ሰማይንና ምድርን ፈጥሮ ከሥራው ሁሉ በእርሷ አርፏልና። (#በግእዝ፦ ሠርዐ ሰንበተ በእንተ አፍቅሮተ ሰብእ። ሠርዐ ለነ ሰንበተ ለዕረፍት መፍቀሬ ሰብእ ክርስቶስ። እስመ

በእንተ ሰብእ ሠርዐ ሰንበተ። ቀደሳ እግዚአብሔር ለሰንበት እስመ ባቲ አዕረፈ እምኩሉ ግብሩ ሰማየ ወምድረ ፈጢሮ)።

ጥቅርጻማ፦ በዕለተ ሰንበት ኢየሱስ ሐዋርያትን እንዲህ ብሎ አስተማራቸው። እነሆ ዘሪ በመልካም መሬት ሊዘራ ወጣ። [ያም መሬት] እጥፍን መቶን አፈራ። ባለ ስልሳ ያፈራ አለ ባለሠላሳ ያፈራ አለ። ዘሪውም ካህን ነው። እርሻውም ዓለም ነው። (#በግእዝ፦ ምህሮሙ ኢየሱስ ለሐዋርያቱሁ እንዘ ይብል በዕለተ ሰንበት ናሁኬ ወዕኦ ይዝራዕ ዘይዘርዕ ውስተ ምድር ሠናይ። ፈረየ አመዐተ ወአመክበበ ቦ ዘ፳ ወቦ ዘ፱። ዘራዲሁሰ ካህን ውእቱ ወገራህቱኒ ዓለም ውእቱ)

ዘዘወትር

ጆምስጋናጆ፦ ለእርሱ ምስጋና የሚገባው እግዚአብሔርን ፈጽማችሁ አመስግኑት። (#በግእዝ፦ አእኩትዎ ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ለዘሎቱ ይደሉ ስብሐት)።

ጽእግዚአብሔርጽ፦ እግዚአብሔር ሰማይ ዝናምን ይሰጥ ዘንድ፣ ምድርም ታርሳ የበረከት ፍሬን ትይዝ ዘንድ፣ ምድርም በየወገኑ ታስገኝ ዘንድ አዘዘ። የልቡናችንን ዓይን ይገልጽልን ዘንድ እንግዲህ የክርስቶስን መንፈስ እንቀበል። እርሱ ነጻነትን ሰብኮልናልና። [ጌታ ሆይ] ያዘኑትን የምታረጋጋ፣ ሰላምን የምትሰጥ፣ ለሚያምን ደስታ የሆንክ፣ ተስፋ ለቆረጡት ተስፋቸው፣ የተራቡትን የምታጠግባቸው፣ ለተራቆቹት ልብሳቸው የማትጠፋ ብርሃን [አንተ] ነህ። (#በግእዝ፦ ሰማይኒ ይሁብ ዝናመ ወምድርኒ ተሐሪሳ ትነሥእ ፍሬ በረከት ታውፅእ ምድር ዘበበዘመዱ አዘዘ እግዚአብሔር። ንትወክፍ እንክ መንፈሶ ለክርስቶስ ከመ ይክሥት አዕይንተ አልባቢ እስመ ውእቱ ሰበክ ለነ ግዕዛነ። ናዛዜ ኅዙናን ወሀቤ ሰላም ፍሥሐ ለዘየአምን ተስፋሆሙ ለቅቡዓን መጽገቢ ለርትባን ልብስ ለዕሩቃን ዘኢትጠፍእ ብርሃን)።

መስከረም ፲፩ ዘፋሲለደስ

ቅዱስ ፋሲለደስ፦ ፋሲለደስ ሆይ በሞትህ ምስጋናን ያመሰግኑ ዘንድ የበኩር [ክርስቶስ] ማኅበር መሰብሰብን ተሰበሰቡ። ስለዚህም ቤተክርስቲያን ከከበሩ በዓላት አልቃ በጥበብና በእውቀት፣ በጸናጽልና በከበሮ በዓልህን ታከብረዋለች። ፋሲለደስ ሆይ ወደ አባትህ ወደክርስቶስ ለምንልን። ፋሲለደስ ለልጆቹ ሁሉ በሥጋችሁ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና አትፍሩ አላቸው። ነገሥታት እጆቻችሁን እግሮቻችሁን በማሰሪያ [በዛንጅር] ቢያሥሯችሁ፤ አጥንታችሁ እስኪታይ በመግረፊያ ጀርባችሁን ቢገርፏችሁ፤ በብረት አልጋ በእሳት ውስጥ ቢያስተኟችሁ፤ በብረት ምጣድ ቢያበስሏችሁ፤ የፈላ እርሳስን ከሙጫ ጋር አድርገው ቢያጠጧችሁ፤ በመስቀል ቢሰቅሏችሁ በችንካር ቢቸነክሯችሁ፤ ሰውነታችሁን በማረሻ ቢቀዷችሁ፤ አንገታችሁን በሰይፍ ቢቆርጧችሁ አትፍሩ አላቸው። [ፋሲለደስ ሆይ] በበዓልህ ማሕሌት የቆሙ ካህናት፣ ስምህን የጠሩ መታሰቢያህን ያደረጉ ኃጥኣን በኪዳንህ ይጸድቃሉ። [ፋሲለደስ ሆይ] መታሰቢያህን ያደረገ ስምህን የጠራ አማኝ በመንግሥተ ሰማያት ከአንተ ጋር ይነግሣል። ፋሲለደስ ተጋድሎን

በተጋደለ ጊዜ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ከእኔ ጋር ትነግሣለህ አለው። (#በግእዝ፦ ማኅበረ በኩር አማኅበሩ አማኅብሮ። በሞትክ ፋሲለደስ ይዘምሩ ዘምሮ። ወበእንተዝ ፈድፋደ ለበዓልክ ታክብሮ። እምበዓላት ክቡራት በጸናጽል ወበከበሮ። ቤተክርስቲያን በጥበብ ወበእእምሮ። ሰአል ለነ ፋሲለደስ ንበ አቡክ ክርስቶስ። ኢትፍርሁ ይቤሎሙ ፋሲለደስ ለደቂቁ ኩሎሙ ትሙቱ በሥጋክሙ። እመኒ ነገሥት እደዊክሙ ወእገሪክሙ በመዋቅሕት ሞቅሑክሙ ኢ በአስዋጥ ቀሰፉ ዘባነክሙ እስከ ይትረክይ አፅምክሙ ኢ በአራተ ሐፂን ውስተ እሳት አስከቡክሙ ወበጤገን ዘብርት አብሰሉክሙ ኢ ምስለ ዝፍት ወፒሳ ለጉርዔክሙ ፍሉሐ አረር አስተዩክሙ ኢ በመስቀል ሰቀሉክሙ ወበቅንዋት ቀነዉክሙ ኢ በሞሰርት ሰተሩ አባለክሙ ወበሰይፍ መተሩ ክሳደክሙ ኢትፍርሁ ይቤሎሙ። ይጸድቁ ኃጥኣን በኪዳንክ እለ ገብሩ ተዝካረክ ወጸውኡ ስመክ ወሐለዩ ካህናት ማሕሌተ በበዓልክ። በመንግሥተ ሰማያት ይነግሥ ምስሌክ ምእመን አመ ገብረ ተዝካረክ ወጸውኡ ስመክ። በመንግሥተ ሰማያት ትነግሥ ምስሌዩ እግዚአብሔር ይቤሎ ለፋሲለደስ አመ ተጋደለ ተጋድሎ)።

🍎መስከረም ፲፮🍏

🌸**ቤተክርስቲያን**🌸፡ የኃጢአት ማስተሥረዳ ትሆን ዘንድ ቤተክርስቲያንን በሰማያዊት መቅደስ አምሳል አነጻት ሠሯት። በስሙ ተሠራች። በደሙ ከበረች። በዕፀ መስቀሉ ተባረከች። (#በግእዝ፦ ሐነጽዋ ወሣረርዋ ለቤተክርስቲያን ከመ ትኩን አርአያ ዘበሰማያት ወከመ ትኩን ምስትሥራዩ ንጢአት። ተሐንጸት በስሙ ወተቀደሰት በደሙ ወተዓትበት በዕፀ መስቀሉ)።

♥መስከረም ፲፯ ዘመስቀል♥

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] በቀራንዮ የመስቀልን ንፍረት ታገሠ። በሰቀሉት ጊዜ ክልብስ አራቆቱት። በጦር ጫፍ ወጉት። ቤተክርስቲያን ውበቱ እንደ ፀሐይ ጨረር ያበራውን፤ በጎልጎታ ደሙ የፈሰሰውን [ክርስቶስን] በችንካር ተቸንክሮ አየችው። በመስቀሉ ገነትን ለክፈተና መድኃኒትን ላደረገ [ለክርስቶስ] ፈጽመን እንዘምራለን። ለክርስቶስ የመስቀሉ በዓል በሆነች በዚህች ዕለት ኑ በእግዚአብሔር ደስ ይበለን። አቤቱ አዳምን ወደ ገነት የመለሰው መስቀልህ ለእመንን ለእኛም መሪ ይሁንን። ኢየሱስ አይሁድን እንዲህ አላቸው። "በእኔ እመኑ በአባቴም እመኑ። ዛሬ ለእኔ ወገኖች በመስቀሌ አበራሁ"። ክርስቶስ ሆይ በመስቀልህ ረዳህን ሕይወትንም ሰጠህን። (#በግእዝ፦ በቀራንዮ ንፍረተ መስቀል ተዐገሠ ጊዜ ሰቀልዎ አዕረቅዎ ልብሰ በአፈ ኩናት ረገዝዎ። ቤተክርስቲያን ርእየቶ ቅንወ ለዘበጎልጎታ ደሙ ተክዕው። ከመ እግረ ፀሐይ ስኑ ሐተው። ንሴብሕ ወንዜምር ለዘበመስቀሉ አርኅወ ገነተ ወገብረ መድኃኒተ። ንዑ ንትፈሣሕ በእግዚአብሔር በዛቲ ዕለት በዓለ መስቀሉ ለክርስቶስ ወለእለኒ እለ አመነ መስቀልክ መርሐ ይኩነነ ለአዳም ዘአግብዎ ውስተ ገነት። ይቤሎሙ ኢየሱስ ለአይሁድ እመኑ ብዩ ወእመኑ በአቡዩ ዮምስ ለእሊኣየ አበርህ በመስቀልዩ። በመስቀልክ ክርስቶስ ረዳእከነ ወሕይወተ ጸጎከነ)።

መስቀል፦ እንጨትን ታመልካላችሁን? ለእንጨትስ በዓልን ታደርጋላችሁን የሚሉ አሉ። [የክርስቶስ] ደሙ የእንጨት መስቀሉን አልቀደሰውምን? [ስለቀደሰው] እናመልከዋለን። ክርስቶስ መስቀልን ተመርኩዞ ተአምራትን እያደረገ በሰሎሞን መመላለሻ ተመላለሰ። መስቀል ለዓለም ሁሉ ብርሃን የቤተክርስቲያን መሠረት ነው። መስቀል ቤዛችን ነው። መስቀል ጽንዓችን ነው። መስቀል የነፍሳችን መድኃኒት ነው። ያመንን በመስቀሉ ድነናል። በመስቀሉ ጎይል ይጠብቀን የልቡናዎቻችንን ዓይኖችም ይግለጥልን። መስቀል አሸነፈ ሞት ተሸነፈ። በመስቀሉ ከኃጢአት ቀንበር ተቤዠን። በመስቀሉ ምድር ሁሉ ተቀደሰች። መስቀል የሕይወት እንጨት ነው። መስቀል የመድኃኒት እንጨት ነው። መስቀል የአሕዛብ ብርሃናቸው የነገሥታት መድኃኒታቸው ነው። መስቀል ለደካሞች ረዳት ነው። መስቀል ለተከታት ደስታና ሰላም ነው። ፊቴን በመስቀል ምልክት አማትባለሁ። የሱራፌል ክብራቸው የተሰቀለበት ለፈያታይ ገነትን የከፈተ ዕፀ መስቀል ዛሬ ተገኘ። በመስቀሉ መድኃኒትን አደረገ። መስቀል የባሕር ጸጥታ የመርከቦች ወደብ ነው። የክርስቶስ መስቀል ብርሃን ነው። በክርስቶስ መስቀል ከሞት ዳንን። መስቀልህ መሪ ይሁኑን። ከጠላታችን እጅና ከሚጠሉን ሰዎች ሁሉ ያድነን ዘንድ በመንገድ ከእኛ ጋር ይሁን። በመፈለግ የተገኘ መስቀል ቅዱስ ነው። ጢስ ዕጣን ወዳመለከተበት ሰገደ። ከጨረቃና ከከዋክብት ይልቅ መስቀል ለሁሉ አበራ። በመስቀሉ ጎይል አጋንንትን አወጣ ለምጻሞችን አነጻ። የዓለምን ኃጢአት ለዘለዓለሙ የሚያስወግድ መስቀል መመኪያ ነው። በቀኝ የተሰቀለው ወንበይ በመስቀሉ አምኖ በቅጽበት ዳነ። መስቀል ሆይ ስለቅዱስ ስምህ ርዳን አድነንም። በላይ በሰማይ በታች በምድር ዛሬ የመስቀሉ በዓል ነው። መስቀል የኃጥኣን መላሻቸው ነው። (#በግእዝ፦ ሀለዉ እለ ይቤሉ ለዕዕኑ ታመልኩ ወለዕዕኑ በዓለ ትገብሩ። ኢቀደሶኑ ደሙ ክቡር ለዕፀ መስቀሉ ወበእንተዝ ንሕነ ናመልኩ። አንሶሰወ ኢየሱስ በሕዋረ ሰሎሞን እንዘ ይገብር መንክረ ወይትመረጎዝ መስቀለ። ዮም መስቀል ተሰብሐ ለአኃው አብርሃ። መስቀል ብርሃን ለኩሉ ዓለም መሠረተ ቤተክርስቲያን። መስቀል ቤዛ መስቀል ጽንዕ መስቀል መድኃኒተ ነፍስነ። እለ አመነ በመስቀሉ ድኅነ። በጎይለ መስቀሉ ይዕቀበነ ወይክሥት አዕይንተ አልባቢነ። መስቀል ሞዐ ሞት ተሞዐ። በመስቀሉ ቤዘወነ እምአርዑተ ኃጢአት፤ በመስቀሉ ተቀደሰት ኩላ ምድር። መስቀል ዕፀ ሕይወት መስቀል ዕፀ መድኃኒት። ብርሃኖሙ ለአሕዛብ መስቀል መድኃኒቶሙ ለነገሥት መስቀል። መስቀል ረድኤት ለድኩማን ጽንዕ ለትኩዛን ፍሥሐ ወሰላም። አአትብ ገጽየ በትእምርተ መስቀል። ዮም ተረክበ ዕፀ መስቀል ሠናይ ዘአርጎወ ገነተ ለፈያታይ በዘቦቱ ተሰቅለ ዘሱራፌል ዕበይ። በመስቀሉ ገብረ መድኃኒተ። ዛነኑ ለባሕር ወመርሶ ለአሕማር መስቀል። መስቀሉስ ለክርስቶስ ብርሃን። በመስቀሉ ለክርስቶስ ድኅነ እሞት። መስቀልከ መርሐ ይኩነነ በፍኖት የሀሉ ምስሌነ። ከመ ያድኅነነ እምእደ ፀርነ። ወእምእደ ኩሎሙ እለ ይጸልዑነ። መስቀል ቅዱስ ዘተረክበ በኅሢሥ ዘዕጣን አንጸረ ሰገደ ጢስ። መስቀል አብርሃ ለኩሉ እምወርኅ ወእምከዋክብት። በጎይለ መስቀሉ አጋንንተ አውፅእ እለ ለምጽ አንጽሐ። መስቀል ትምክሕት ኃጢአተ ዓለም ዘየዐትት ለዝሉፉ። ፈያታዊ ዘየማን አምነ በመስቀሉ በቅጽበት ድኅነ። መስቀል ርድኣነ ወአድኅነነ በእንተ ስምክ ቅዱስ። ዮም በዓለ መስቀሉ በሰማያት በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ። መስቀል መያጢሆሙ ለኃጥኣን)።

ቤተክርስቲያን፦ የእግዚአብሔር የምስጋናው ማደሪያ መልካሚ ቤተክርስቲያን ተቀደሰች። የሰው እጅ ያልሠራት ፍጽምት የሆነች ድንኳን ናት። የምእመናን መስገኛቸው ቤተክርስቲያን በክቡር ደሙ በዕፀ መስቀሉ ተቀደሰች። በካህናት እጅ የተሠራች በጳጳሳት አፍ የተባረከች እናታችን ጽዮን ምስጋና የሚከባት የተለየችና የሰማዕት እናታቸው እንዲሁም የመለኮት ማደሪያ ፍጽም የሆነች ድንኳን ናት። (#በግእዝ፦ ማኅደረ ስብሐቲሁ ለእግዚአብሔር ተቀደሰት ቤተክርስቲያን አዳም ወሠናይት ደብተራ ፍጽምት እንተ ኢገብራ እደ ሰብኤ። በደሙ ክቡር በዕፀ መስቀሉ ተቀደሰት ቤተክርስቲያን ምስጋዶሙ ለመሃይምናን። እንተ ተሐንፀት በእደ ካህናት ወተቀደሰት በአፈ ጳጳሳት እምነ ጽዮን ቅድስት እንተ የዐውዳ ስብሐት እሞሙ ይኤቲ ለሰማዕት ደብተራ ፍጽምት ማኅደረ መለኮት)።

♥መስከረም 18 ዘኤዎስጣቴዎስ♥

ኤዎስጣቴዎስ፦ አባ አባ ክቡር የእግዚአብሔር ሰው ኤዎስጣቴዎስ ሆይ ዜናህ በምድር ሁሉ ተሰማ። እግዚአብሔር የጻድቅን ጸሎት ይሰማልና አባ [ኤዎስጣቴዎስ] ሆይ ስለእኛ ጸልይልን። በደብር በገዳም የምትኖሩ ቅዱሳን አባቶች ሆይ በሰላም እንኖር ዘንድ አማልዱን። መምህር ኤዎስጣቴዎስ በባሕር ጀርባ ላይ ያለመርከብ በመንፈስ ይሔዳል። እንደ ዮሐንስ ቀሲስ አፋን እስኪስመው ድረስ ለንዑድ ኤዎስጣቴዎስ ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ሞገስ ተሰጠው። ካህን ነቢይና ወንጌላዊ ኤዎስጣቴዎስ ቸር እረኛና የመምህሩን የናዝራዊውን የአምላክ ልጅ [የኢየሱስ ክርስቶስን] አሰር [ዱካ] የሚከተል ነው። (#በግእዝ፦ አባ አባ ክቡር ኤዎስጣቴዎስ መምህር ብእሴ እግዚአብሔር ተሰምዐ ዜናክ ውስተ ኩሉ ምድር። አባ ጸሊ በእንቲኣነ እስመ ጸሎተ ጻድቅ ይሰምዕ እግዚአብሔር። አበው ቅዱሳን እለደብር ወገዳም አስተምሕሩ ለነ ነህሉ በሰላም። በመንፈስ የሐውር ኤዎስጣቴዎስ መምህር እንበለ ሐመር ዲበ ዘባና ለባሕር። ተውህቦ ሞገስ ለብፁዕ ኤዎስጣቴዎስ እምነበ ኢየሱስ ክርስቶስ እስከነ አፋሁ ሰአሞ ከመ ዮሐንስ ቀሲስ። ካህን ወነቢይ ወንጌላዊ ኤዎስጣቴዎስ ኄር ኖላዊ አሰረ መሰቀለ መምህሩ ተላዊ ለወልደ አምላክ ናዝራዊ)።

ዕሌኒ፦ የክርስቶስን የእንጨት መስቀል ትፈልግ ዘንድ ንግሥት ዕሌኒ ወደ ጎልጎታ ሄደች። የታመነ ኪራኮስ ጸለየ። በዚያ ቦታ መዓዛው ያማረ ጢስ ወጣ። ክቡር የሆነው የእንጨት መስቀልም ከችንካሮቹ ጋር በምድር ላይ እያበራ ተገኘ። ዕሌኒም ለንጉሥ ልጅ ለቆስጠንጢኖስ ጠላቶቹን በሚያሸንፍበት ገንዘብ [ያሸንፍ ዘንድ] የፈረሰ ልጓም [የመስቀል ምልክት ያለበት] ሥሩልኝ አለች። የመስቀል ችንካሮችን ባዮች ጊዜ ዕሌኒ በአንደበቷ እልል አለች በእግሯም አሸበሸበች። ዕሌኒ መልአኩን ስለክርስቶስ መስቀል ንገረኝ አለችው። መልአኩም ስለ መስቀሉ ድንቅ ነገር ነው ወልድ በአባቱ አጠገብ ሳለ እኛ የመላእክት ማኅበር ስለክቡር የእንጨት መስቀል መናገር ጀመርን አላት። (#በግእዝ፦ ዕሌኒ ንግሥት ነገደት ጎልጎታ ንበ ተንሥሥ ዕፀ መስቀሉ ለክርስቶስ። ኀሠሠት ዕሌኒ መስቀለ ክርስቶስ ወተረክበ በቀራንዮ መካን። ጸለየ ኪራኮስ ምእመን ወዕኦ ጢስ ዘመዓዛሁ ሠናይ በውስተ ውክቱ መካን ወተረክበ ዕፀ መስቀል ክቡር ወቅንዋቲሁ እንዘ ያበርህ ዲበ ምድር። ወትቤ ዕሌኒ ግበሩ ሊተ ልጓመ ፈረሰ ለቆስጠንጢኖስ

ለወልደ ንጉሥ በዘይመውዕ ፀሮ ወጸላሕቶ። የበበት ዕሌኒ በአፋሃ ወአጽሐሰት በእገሪሃ ሶበ ትሬኢ ቅንዋተ መስቀል። ትቤሎ ዕሌኒ ለመልአክ ንግረኒ በእንተ መስቀሉ ለክርስቶስ ወይቤላ መልአክ ዕፁብ ነገሩ በእንተ መስቀሉ እንዘ ሀሎ ወልድ ውስተ ሕፅነ አቡሁ ንሕነ ማኅበረ መላእክት ወጠነ ተናግሮ በእንተ ውእቱ ዕፁ መስቀል ክቡር)።

መስቀል፦ አይሁድ በቅናታቸው ድንቅ ነገርን አደረጉ ጭንቅ ነገርንም መከሩ። ሙታንን የሚያድን መስቀሉንም ደፈኑ። ንግሥት ዕሌኒ ዕንባቆም ነቢይ ሥራውን ያደነቀውን መስቀሉን ፈለገች። የክርስቶስ መስቀልስ ሙታንን ያስነሣል። (#በግእዝ፦ መንክረ ገብሩ ወዕፁብ መከሩ በቅንዕቶሙ አይሁድ መስቀሎ ደፈኑ ዘያሐዩ ሙታነ። ዕንባቆም ነቢይ ዘአንክረ ግብሮ ዕሌኒ ንግሥት ኅሠሠት መስቀሎ። መስቀሉስ ለክርስቶስ ያነሥእ ሙታነ)።

መስከረም 10 ዘጄዴንያ

ነገረ ማርያም፦ ማርያም ሆይ የወልድን መስቀል እየለበሰሽ (ለብሰሽ) ፈጽሞ ደስ ይበልሽ። ጽዮን ሆይ ዛሬ ደስ ይበልሽ። (#በግእዝ፦ አብርሂ አብርሂ ማርያም አብርሂ መስቀሎ ለወልድ እንዘ ትትሞጥሂ። ጽዮን ዮም ተፈሥሒ)።

መስቀል፦ ሐዋርያት ስለመስቀል በጠፋው በሰይጣን ላይ የሕመም ምልክት ነው ይላሉ። መስቀል ረድኤትና ሕይወት ነው። መስቀል ለተጠሙት ምንጭ ነው። (#በግእዝ፦ ይቤሉ ሐዋርያት በእንተ መስቀል ትእምርተ ሕማም ውእቱ በዲበ ሰይጣን ኅጉል። መስቀል ረድኤት ወሕይወት። መስቀል አንቅዕት ለጽሙዓን)።

ትርጓሜ፦ ስለእርሱ ነቢዩ ዳዊት ለሚፈሩህ ምልክትን ሰጠኝቸው ብሎ የተናገረለት መስቀል ነው። (#በግእዝ፦ መስቀል ዘበእንቲአሁ ጸርሐ ዳዊት ነቢይ እንዘ ይብል ወወሀብኮሙ ትእምርተ ለእለ ይፈርሁክ)።

፲፱ዘመስቀል ሰንበት፲፱

እግዚአብሔር፦ ከያዕቆብ ጋር ሄደ፤ ከአብርሃም ጋርም ተወዳጀ። ለሰው ዕረፍት ይሆን ዘንድም ሰንበትን ሠራ። ሰማይን እንደ ባጥ የሰቀለውን፤ ምድር እንዳትነዋወጥ አድርጎ የሠራትን አይሁድ በእንጨት መስቀል ላይ ሰቀሉት። [ክርስቶስ] ስለሰው ልጆች ብሎ በእንጨት ላይ ተሰቀለ። ስሑታንን ይመልስ ዘንድ በእንጨት መስቀል ላይ ኃጥኣንን ታገሠ። እንደ በደለኛ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ከሞት ነጻ አወጣን ወደ ሕይወትም መራን። (#በግእዝ፦ ምስለ ያዕቆብ ነገደ ወምስለ አብርሃም ተአረክ ወሠርዐ ሰንበተ ለሰብእ ዕረፍተ። ዘሰቀሎ ለሰማይ ከመ ቀመር ወሣረራ ለምድር ከመ ኢታንቀልቅል ሰቀልዎ አይሁድ ዲበ ዕፁ መስቀል። ተሰቅለ ዲበ ዕፁ በእንተ ውሉደ ሰብእ። ዲበ ዕፁ መስቀል ተዐገሠ ኃጥኣነ ከመ ይሚጥ ስሑታነ። ተሰቅለ ዲበ ዕፁ መስቀል ከመ ዕቡስ ወአግዐዘነ እሞት ወመርሐነ ውስተ ሕይወት)።

መስቀል፦ መስቀል አጋንንትን የሚያባርር ነው [አጋንንትን የሚያባርር መስቀል ነው]። በክርስቶስ መስቀል ጨለማ [ዲያብሎስ] ተሰደደ። (#በግእዝ፦ መስቀል ሰዳዲሆሙ ለአጋንንት። በመስቀሉ ለክርስቶስ ተሰደ ጽልመት)።

ቤተክርስቲያን፦ ተተውኩ የተጣልኩ ሆኜ ሳለ በመስቀልህ አበራህልኝ እያለኝ ቤተክርስቲያን [ኢየሱስን] ታመሰግነዋለኝ። ስለእኔ የርኩሳንን ምራቅ ታገሥክ። በትንሣኤህ ሕይወትን አገኘሁ። (#በግእዝ፦ ትዌድሶ ቤተክርስቲያን እንዘ ትብል በመስቀልክ አብራህክ ሊተ እንዘ ኅድግት ወግድፍት አነ። ምራቀ ርኩሳን ተፀገሥክ በእንቲአየ። ሕይወተ ረከብኩ በትንሣኤክ)።

ተዘዘወትርተ

መስቀል፦ መስቀል በመንገድ መሪ ነው። ለዕው*ራን መሪ ሆናቸው። ይህ መስቀል ለምናምን ለእኛ ደስታ ሆነን። ይህ መስቀል በሰማይ ነገሠ። ይህ መስቀል ጭንቅ ነገርን የሚያቀል ነው። ችግረኛን የሚረዳ ነው። መስቀል ለዓለም ሁሉ ብርሃን ነው። ሰነፎችን ጥበበኛ የሚያደርግ ነው። መስቀል የሁሉ ቤዛ ሆነ። መስቀል ተስፋ ለቆረጡት ተስፋቸው ነው። ፀሐይ ጠቅሰዋለችና ሽፍታው አመነ። መስቀል ሰላምን የሚሰጥ፣ ዓለምን ያዳነ፣ ብርሃንን የሚገልጥ ነው። (#በግእዝ፦ መስቀል መርሕ በፍኖት። ለዕው*ራን ኮኖሙ መርሐ። ለእለ ነአምን ዝንቱ መስቀል ኮነነ ፍሥሐ። ዝንቱ መስቀል በሰማይ ነግሠ። ዝንቱ መስቀል ዘፅዑ በያቀልል። ረዳኤ ምንዱብ። መስቀል ብርሃን ለኩሉ ዓለም። መጥበቢሆሙ ለአብዳን። መስቀል ቤዛ ኩሉ ኮነ። መስቀል ተስፋ ቅቡዓን። አምነ ፈያታይ እስመ ፀሐይ ቀጸበቶ። መስቀል ወሀቤ ሰላም መድኅኔ ዓለም ከሣቴ ብርሃን)።

እግዚአብሔር፦ ከጨለማ ወደ ብርሃን ያወጣን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ለሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ ጌታን ሰቀሉት መከራንም አደረሱበት። ወደ ምድረበዳ ብሄድም ኀይሌ እግዚአብሔር ነው። ወደ መንገድ ስትሔዱ ክርስቶስ በሉ በመን*ፈቀ ሌሊት ስትተኙም አባታችን ሆይ በሉ። አይሁድ ግን አላወቁም በቅንዕታቸው መድኅኒታቸውን ሰቀሉ። ወደ ጨለማ [መከራ] ብሄድም ክርስቶስ በመስቀሉ ያበራልኛል። (#በግእዝ፦ ነአኩቶ ለእግዚአብሔር ለዘአውጽአነ እምጽልመት ውስተ ብርሃን። ሰቀልዎ ወአሕመምዎ ለዘይጼጉ ሕይወተ ለኩሉ። እመኒ ሖርኩ ውስተ በድው ኀይልየ እግዚአብሔር። ሶበ ተሐውሩ ውስተ ፍኖት ክርስቶስ በሉ ወሶበ ትነውሙ መን*ፈቀ ሌሊት አቡነ በሉ። አይሁድስ ኢያእመሩ በቅንዕቶሙ መድኅኒቶሙ ሰቀሉ። ወለእመኒ ሖርኩ ውስተ ጽልመት ያበርህ ሊተ ክርስቶስ በመስቀሉ)።

ትርጓሜ፦ መስቀል አብርሃም ለመሠዊያ የፈለጠው የማይነቅዝ እንጨት ነው። ይህ እንጨት በጥፋት ውሃ ጊዜ ኖላን ያዳነው ነው። አባታችን አብርሃም ይሠዋው ዘንድ ልጁን ይስሐቅን ወሰደው። [እግዚአብሔርም] ቀንዶቹ በፅዕ ሳቤቅ የተያዙ የይስሐቅ ቤዛ በግን አወረደለት። ፅዕ ሳቤቅ ማለት የሥርየት [የይቅርታ] እንጨት ማለት ነው። ሙሴ የብረት እባብን በገዳም በሰቀለ ጊዜ ለእስራኤል ልጆች መሪ ሆናቸው። እንደዚሁ ክርስቶስም በመስቀል ላይ ተሰቀሎ ለብዙዎች

ቤዛ ሆነ። (#በግእዝ፡ መስቀል ዕፅ ዘኢይነቅዝ ዕፅ ዘሠፀረ ኡብርሃም ለምሥዋዕ። ዝንቱ ዕፅ ዘኣድጎኖ ለኖኅ አመ አይኅ። አቡነ ኡብርሃም ወሰዶ ለይስሐቅ ወልዱ ከመ ይሡዖ አውረደ ሎቱ ቤዛሁ በግፀ እጉዝ አቅርንቲሁ በዕፀ ሳቤቅ። ዕፀ ሳቤቅ ብሂል ዕፀ ሥርየት መስቀል። አመ ይሰቅል ሙሴ አርዌ ብርት በገዳም ወኮኖሙ መርሐ ለደቂቀ እስራኤል እስመ ከማሁ ክርስቶስኒ ተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል ወኮነ ቤዛ ብዙኃን)።

ነገረ ማርያም፡- [ድንግል ማርያምን] ጴጥሮስ የብርሃን እናት አላት። ጳውሎስም የነጻነት ድንኳን አላት። (#በግእዝ፡ ጴጥሮስኒ ሰመዖ እመ ብርሃን ጳውሎስኒ ይቤላ ደብተራ ግዕዛን)።

ቤተክርስቲያን፡- [ክርስቶስ] በመስቀል ላይ [በችንካር] ተቸንክሮ ሳለ ቤተክርስቲያን ስለማን ተሰቀልክ አለችው። እርሱም ልጆችሽን አድን ዘንድ ስለአንቺና ስለሕዝብሽ ተሰቀልኩ አላት። እርሷም ለአንተ ምስጋና ይገባል ለላከህም ምስጋና ይገባል አለችው። (#በግእዝ፡ ትብል ቤተክርስቲያን እንዝ ስቁል ወቅንው ዲበ ዕፀ መስቀል እግዚኦ በእንተ መኑ ተሰቀልኩ። ወይቤላ በእንቲኣኪ ወበእንተ ሕዝብኪ። ከመ አድኅኖሙ ለውሉድኪ። ወትቤሎ ስብሐት ለክ ወለዘፈነወክ)።

ነገረ ቅዱሳን፡- በመልካም ሥራ ያማራችሁና የጎለመሳችሁ [ቅዱሳን] ሆይ ጸሎታችሁ የጸናች ናት፤ ትክክለኛ ሃይማኖታችሁም በሁሉ የምትረዳ ናት። ይህንን ጎላፊ ዓለም የናቃችሁት [እናንተ] ነጻ አውጪዎች ናችሁ። ወንድሞቼ ወዳጆቼ እንደ እንግዳና እንደ መጸተኛ ኑሩ። የዚህ ዓለም ንብረቱ [አኗኗሩ] ምን ይጠቅመናል!? የዚህ ዓለም ሽልማቱስ ምን ይጠቅመናል!? በምድር ያለ ቤታችን ቢፈርስ በሰማያት ያለ ሕንፃ አለን። (#በግእዝ፡ ጸሎትክሙ ጽንዕት ሃይማኖትክሙ ርትዕት እንተ በኩሉ ትረድእ ሠናያን ወውርዝዋን በምግባረ ጽድቅ አግዓዝያን አንትሙ እለ መነንክምዎ ለዝንቱ ዓለም ጎላፊ። ከመ ነግድ ወፈላሲ ሀልዉ አኃውየ ፍቁራንዮ። ምንት ይበቁዑን ንብረቱ ለዝንቱ ዓለም ኢትርሲቱ ለዝንቱ ዓለም። እመኒ ተነሥተ ማኅደርን ዘበምድር ብነ ሕንፃ ዘበሰማያት)።

♥መስከረም 21 ዙብዙኃን ማርያም♥

ሰማዕት፡- ሰማዕታት በትዕግሥታቸው ሃይማኖታቸውን ጠበቁ ተስፋንም አገኙ። (#በግእዝ፡ በትዕግሥቶሙ ሰማዕት ዐቀቡ ሃይማኖቶሙ ወአድምዑ ተስፋ)።

ካህናት፡- ጳጳሳት፤ ቀሳውስትና ዲያቆናት ሆይ በሃይማኖት ደፋሮች ሁኑ ምእመናንንም አጽኑ። ካህናት ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገሩ። ሕግ ከካህናት አንደበት ይወጣልና [ለካህናት] ሕግ አላቸው ሥርዓትም አላቸው። (#በግእዝ፡ ጥቡዓነ ኩኑ በሃይማኖት ጳጳሳት ቀሳውስት ወዲያቆናት ወአጽንዑ ቤተክርስቲያን። ዐደዉ ካህናት እሞት ውስተ ሕይወት። ሎሙ ሕግ ወሎሙ ሥርዓት እስመ ሕግ ይወፅእ እምአፈ ካህናት)።

ነገረ ማርያም፦ ድንግል ማርያም የደናግል መመኪያቸው ናት። ለተጨነቁት [ጭንቀታቸውን] የምታቀል የተመረጠች ቤት ናት። ለፍጥረት ሁሉ ትለምናለች። እርሷ ከኪሩቤል ከሱራፌል ትበልጣለች። የድንግል ማርያም ክብሯና ገናነቷ ፍጹም ድንቅ ነው። መሠረቷ የከበረ ዕንቁ ነው። በውስጧ ሰው ተወለደ። እርሱም መልካሚ የእኔ ርግብ ሆይ ነይ ይላታል። በእርሷ ቃል ተሞሸረ በእርሷ ቃል ሰው ሆነ። (#በግእዝ፦ ማርያም ድንግል ምክሶን ለደናግል። ይእቲኬ ቤተ ምስክል ዘአስተዐዐቡ ታቀልል። ለኩሉ ፍጥረት ትተነብል። ይእቲ ተዐቢ እምኪሩቤል ወትፈደፍድ እምሱራፌል። መንክር ወመድምም ዕብያ ወክብራ ለድንግል። ክቡራት ዕንቁ መሠረታ ብእሲ ተወልደ በውስቴታ ውእቱኒ ይቤላ ንዒ እንቲኣየ ሠናይት ርግብየ እንተ በላዕሌሃ ተመርዐወ ቃል እንተ በላዕሌሃ ተሠገወ ቃል)።

ሠለስቱ ምእት፦ ሥርዓትን ይሠሩ ዘንድ ሃይማኖትን ያጸኑ ዘንድ እግዚአብሔር ከየሀገሩ ሰበሰባቸው። 318ቱ ኤጲስ ቆጶላት፣ ጳጳሳት፣ ቀላውስት፣ ዲያቆናትና ብዙ የሆኑ ሕዝቦች ሃይማኖትን የሚጠብቁ ናቸው። (#በግእዝ፦ ይሥርዑ ሥርዐተ ያጽንዑ ሃይማኖተ አስተጋብዖሙ እግዚአብሔር እምበሐውርት። ሠለስቱ ምእት ዐሠርቱ ወሰመንቱ ኤጲስ ቆጶላት ጳጳሳት ቀላውስት ወዲያቆናት ብዙኃን ሕዝብ ዐቃብያነ ሃይማኖት)።

እግዚአብሔር፦ እግዚአብሔር የሰማዕታት አክሊል የካህናት ሿሚ ነው። ሕይወትን የሚሰጥ ዓለም ሳይፈጠር የነበረ ነው። (#በግእዝ፦ አክሊለ ሰማዕት ሰያሜ ካህናት ውእቱ። ዐሣዬ ሕይወት ዘሀሎ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም)።

♥መስከረም 25 ፀአተ ክረምት♥

ጳውሎስ፦ ቅዱስ ጳውሎስ በባሕርም በየብስም መከራን የሚታገሥ ሆነ። ቤተክርስቲያን አሳዳጅ ሲሰደድ ገፊ ሲገፋ ድንቅ ነገርን አይታ ምንኛ ታደንቃለች። ቀድሞ ይሳደብ የነበረው በኋላ ወንጌልን ለመስበክ ሲተጋ አይታ ቤተክርስቲያን ታደንቃለች። (#በግእዝ፦ ወኮነ ዘይትዔገሥ ምንዳቤ በባሕር ወበየብስ። እፎ ታነክር ቤተክርስቲያን ርእያ መንክረ ሰዳዲ እንዘ ይሰደድ ወገፋዒ እንዘ ይትገፋዕ። ዘቀዲሙ ይጼዕል ይእዜስ ይተግህ ለሰቢክ ወንጌል)።

ትርጓሜ፦ ቤተክርስቲያን ጴጥሮስንና ጳውሎስን አይታ ልጅ ወንድሜ ወደ አትክልት ቦታ ወረደ አለች። ወደ አትክልት ቦታ ማለት ወደ ሐዋርያት ርስት ማለት ነው። ኢየሱስ ጴጥሮስን በጎቹን ጠብቅ አለው። በጎቹ የተባሉም ወደ አትክልት ቦታ ወደ አበቦች የሚሰማሩ ሐዋርያት ናቸው። አበባ ማለትም ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት። (#በግእዝ፦ ጴጥሮስህ ርእያ ወጳውሎስህ ነጸራ ቤተክርስቲያን ወትቤ ወረደ ወልድ እኑየ ውስተ ገነት። ውስተ ገነት ብሂል ውስተ ርስቶሙ ለኩሎሙ ሐዋርያት ብሂል። ይቤሎ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ረዐይኬ አባግዕየ። አባግዒሁስ ለክርስቶስ እሙንቱ ሐዋርያት እለ ይትረአዩ ውስተ ገነት ኀበ ጽጌያት። ጽጌ ብሂል ቅድስት ቤተክርስቲያን)።

♥መስከረም 30 ዘያዕቆብ ወዮሐንስ♥

ሐዋርያት፦ ሃይማኖታቸው የቀና ሐዋርያት ንዑዳን ክቡራን ናቸው። ኢየሱስ የዘብዴዎስ ልጆች የሐንስንና ያዕቆብን አግኝቷቸው ተከተሉኝ አላቸው። [እነርሱም] አባታቸውን ትተው ከኢየሱስ ክርስቶስ በኋላ ተከተሉ። [ክርስቶስም] የጠላትን ኃይል ሁሉ ይረግጡ ዘንድ ሥልጣንን ሰጥቶ አሰናበታቸው። የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና የሐንስ ቅዱሳን ሕዝብ፣ የዓለም ብርሃን፣ የቤተክርስቲያን ምስሶዎች ናቸው። (#በግእዝ፦ ብፁዓን ሐዋርያት ርቱዓን ሃይማኖት። ረከሶሙ ኢየሱስ ለያዕቆብ ወለዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ ወይቤሎሙ ንዑ ትልዉኒ። ኀዲጎሙ አባሆሙ ተለዉ ድኅሬሁ ለኢየሱስ ወወሀቦሙ ሥልጣን አብሐሙ ይኪዱ ዲበኩሉ ኀይለ ጸላዒ። ያዕቆብ ወዮሐንስ ፍቁራን ደቂቀ ዘብዴዎስ ብርሃኑ ለዓለም ሕዝብ ቅዱሳን አዕማደ ቤተክርስቲያን)።

♥ጥቅምት 4 አብርሀ ወአጽብሐ♥

ነገረ ክርስቶስ፦ ክርስቶስ በመንግሥቱ የሰማያትና የምድር ንጉሥ ነው። ጸድቃን ስሙን እያመሰገኑ ይደሰታሉ። የነገሥታት ንጉሥ ክርስቶስ ምድርን በአበቦች አስጌጣት። (#በግእዝ፦ ክርስቶስ ንጉሠ ሰማያት ወምድር በመንግሥተ ዚአሁ። ጸድቃን ይትፌሥሑ ወይቤብሐ ለስሙ። ንጉሠ ነገሥት ክርስቶስ አሠርገዋ ለምድር በጽጌያት)።

♥ጥቅምት 6 ጳጳሳዊዎን♥

አባ ጳጳሳዊዎን፦ የአባ ጳጳሳዊዎን የልብሱ መዓዛ እንደ ነጭ ዕጣን መዓዛ ነው። የሐር ልብሱ የአበቦችን ውበት ሊያይ የወረደ ይመስላል። የአባ ጳጳሳዊዎን ደብሩ በእርሷ ላይ ቃል የወረደባትን ደብረ ሲናን ትመስላለች። የቅዱሳን መዓዛቸው እንደ ወይን አበባ ያማረ ነው። አጥር ይከባታል። በመስቀል ምልክትም ጽጌረዳ ይከባታል። (#በግእዝ፦ ጼና አልባሲሁ ለአባ ጳጳሳዊዎን ከመ ጼና ስሑን አልባሲሁ ዘመላት ዘወረደ ውስተ ገነት ከመ ይርአይ ሥነ ጽጌያት። አዳም መዓዛሆሙ ለቅዱሳን ከመ ጽጌ ወይን። ደብሩስ ለአባ ጳጳሳዊዎን ትመስል ደብረ ሲና ዘወረደ ቃል ላዕሌሃ ሐጽር የዐውዳ ወጽጌረዳ በትእምርተ መስቀል)።

ዘጽጌ ሰንበት

✠እግዚአብሔር✠፦ ሕይወትን የሠራህ አንተ ነህ። ምድርን በአበቦች ውበትና በፍሬያት አጌጥካት። የፍጥረት ሁሉ አምላክና የሰንበት ጌታዋ እርሱ ነው። የአበቦች ውበት ሳይታይ በፊት የይቅርታ አባት ክርስቶስ ነበረ። እስከዚህች ላደረሰን ለክርስቶስ ምስጋና ይገባል። ዓለምን ሁሉ ለያዘ ለአብ ምስጋና ይገባል። ሰንበትን ለቀደሰ ለወልድ ምስጋና ይገባል። ምድርን በአበቦች ላስጌጠ ለመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ይገባል። ሦስት ዕፀ ሕይወትን በምድር ላይ የተከለ የመላእክት ክብራቸው ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ አንተ ውእቱ ገባሬ ሕይወት። አሠርኀክ ለምድር በሥነ ጽጌያት በዘዚአሁ ፍሬያት። ውእቱ እግዚአ ለሰንበት አምላክ ኩሉ ፍጥረት እምቅድመ ያስተርኢ ሥነ ጽጌያት ሀሎ ክርስቶስ አቡሃ ለምሕረት። ለክርስቶስ ይደሉ ስብሐት ለዘአብጽሐኑ እስከዛቲ

ሰዓት። ስብሐት ለአብ ለአጋዜ ኩሉ ዓለም ስብሐት ለወልድ ለዘቀደሳ ለሰንበት ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ለዘአሠርገዋ ለምድር በጽጌያት። ክብርሙ ለመላእክት ክርስቶስ። ወተክለ ሠለስተ ዕፀ ሕይወት በዲበ ምድር)።

✠ሐተታ ተፈጥሮ✠፡ እነሆ አበቦች አበቡ። እነሆ የሱፍ አበቦች አበቡ። ክረምት አለፈ በረከት ተተካ። ወይኖች አበቡ በለስ ቅጠልን አወጣ የአጨዳ ጊዜ ደረሰ። የሽመላ ድምፅ በምድራችን ተሰማ። ናርዶስ መዓዛውን ሰጠ ዝናምም በጊዜው ጊዜ አቆመ። ወይኖች አበቡ ሮማኖች አፈሩ። በጊዜው የተደሰተ ያዝናል። በጊዜው ያዘነ ይደሰታል። በጊዜው ድኻ የሆነ ባዕለ ጸጋ ይሆናል። በጊዜው ባዕለ ጸጋ የሆነ ድኻ ይሆናል። የዱር አበባም በጊዜው ያልፋል። የማያልፍ የለም። የሰው ሀብቱ እንደ ዱር አበባ ነው። የሰው ኃይሉ እንደ ሣር ደካማ ነው። (#በግእዝ፡ ናሁ ጸገዩ ጸጌያት። ናሁ ጸገዩ ጸጌ ደንጎላት። ኃለፈ ክረምት ቆመ በረከት። አውያን ጸገዩ ወበለስ አውዕአ ሠርፀ ጊዜ ገሚድ በጽሐ። ናርዶስ ጸገዩ በውስተ ገነት። ቃለ ማዕነቅ ተሰምዐ በምድርነ። ናርዶስ ወሀበ መዓዛሁ ወዝናም ገብዐ በዕድሜሁ። አውያን ጸገዩ ወሮማን ፈረዩ። ዙተፈሥሐ በጊዜሁ የነዝን ወዘነዝነ በጊዜሁ ይትፌሣሕ ወዘነድየ በጊዜሁ ይብዕል ወዘብዕለ በጊዜሁ ይነዲ። ጸጌ ገዳምኒ በጊዜሁ የነልፍ ወዘኢየነልፍ አልቦ። ብዕሉስ ለሰብእ ከመ ጽጌ ገዳም ወኃይሉስ ለሰብእ ከመ ሣዕር ድኩም)።

፲ቅዱሳን፲፡ የቅዱሳን መዓዛቸው በቆላ እንዳለ እንደ ሱፍ አበባ ነው። (#በግእዝ፡ መዓዛሆሙ ለቅዱሳን ከመ ጽጌ ደንጎላት ዘውስተ ቆላት)።

✠ሰንበት✠፡ እግዚአብሔር አለ፡ ዕለተ ሰንበትን ቀደስኳት ከዕለታት ሁሉም ከፍ ከፍ አደረግኳት። ከዕለታት ሁሉ ሰንበት ትክብራለች። ይህቺ የክርስቲያን ሰንበት ታላቅ ናት። የሰላም አምላክ ክርስቶስ ሰንበትን ለዕረፍት ሠራ። (#በግእዝ፡ [ይቤ እግዚአብሔር] አነ ቀደስክዋ ለዕለተ ሰንበት ወአልዐልክዋ እምኩሉ ዕለት። እምኩሉ ዕለት ትክብር ሰንበት። ዛቲ ዕለት ዐቢይ ሰንበተ ክርስቲያን። አምላክ ሰላም ክርስቶስ ሠርዐ ሰንበተ ለዕረፍት)።

♥ጽጌ ዘዘወትር♥

፶ቤተክርስቲያን፶፡ የቤተክርስቲያን መሠረቷና ምስሶዋ የክብር ንጉሥ ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፡ ዐምዳ ወድዳ ለቤተክርስቲያን ክርስቶስ ውእቱ ንጉሠ ስብሐት)።

፶ነገረ ክርስቶስ፶፡ የወልደ እግዚአብሔር ሥራው መልካም ነው። እንደሰው ፊት አይቶ የማያዳላ ከዓለም በፊት የነበረ ኢየሱስ ክርስቶስ የእውነት ፀሐይ ነው። መንግሥቱ የማይሻር ክርስቶስ ዘለዓለም ንጉሥ ነው። [ክርስቶስ ሆይ] የፍጥረት ሁሉ አስገኚው ፈጣሪው አንተ ነህ። አንተ ዓመታትን ሠራህ። ክረምትን ለዝናማት ሰጠህ መጸውን ለአበቦች ሰጠህ። የሰላም ንጉሥ ክርስቶስ ሆይ ሰላምህን ስጠን። የታላላቆች አባት የአዳም አምላክ ከአርያም በላይ በሰላም የምትኖር ነህ። (#በግእዝ፡ አዳም ግብሩ ለወልደ እግዚአብሔር። ፀሐየ ጽድቅ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘእምቅድመ ዓለም ሀሎ ከመ ገጸ ሰብእ ፍትሐ ዘኢያደሉ። ንጉሥ ውእቱ ዘለዓለም

ክርስቶስ ዘኢይሠዐር መንግሥቱ። አንተ ኬንያሁ ለኩሉ ፍጥረት። አንተ ሠራዕክ ዓመታተ። ክረምተ ወሀብክ ለዝናማት ወመጸወ ለጽጌያት። ንጉሠ ሰላም ክርስቶስ ሰላመክ ሀበነ። አበ ልዑላን አምላኩ ለአዳም ዘትነብር በሰላም መልዕልተ አርያም።

ጳጳሳዊት፡- ሁለቱ ጡቶቿ መንታነት እንዳላቸው እንደ ፌቆ ግልገሎች ናቸው። ሁለት ጡቶቿ የተባሉ የቤተክርስቲያን ሁለቱ ሕጎቿ ናቸው። (#በግእዝ፡ ክልኤ አጥባቲሃ ከመ ክልኤ ዕጉላ መንታ ዘወይጠል። ክልኤ አጥባቲሃ ክልኤ ሕግ ዘቤተክርስቲያን)።

ቆሐተታ ተፈጥሮ፡- በምድራችን አበባ ታየ። ወይኖች አበቡ ሮማኖች አፈሩ። ምድር ከምታወጣው ፍሬ ሁሉ በረከትን የሰጠን አብን እናመሰግንዋለን። የዱር አበቦችን የሰጠን እግዚአብሔርን እናመሰግንዋለን። በደስታና በሰላም የዱር ፍሬዎችን እንልቀም። (#በግእዝ፡ ጽጌ አስተርአየ በውስተ ምድርን አውያን ጸገዩ ወሮማን ፈረዩ። ነኦኩቶ ለአብ ለዘጸገወነ በረከተ እምኩሉ ፍሬ ዘታወፅእ ምድር። ንሴብሐ ለእግዚአብሔር ለዘጸገወነ ጽጌያተ ገዳም። በፍሥሐ ወበሰላም ንዕርር ፍሬያተ ገዳም)።

ተጥቅምት 12ተ

ቅዱስ ሚካኤል፡- የሁላችን አባት ሚካኤል ሊቅ ሆይ ስለኛ ፈጽመህ ለምንልን። በተቸገርን ጊዜ ቸል አትበለን ረዳት ሁነን እንጂ አትተወን። (#በግእዝ፡ ሚካኤል ሊቅ አበ ኩልነ ሰአል ወጸሊ በእንቲኣነ ረዳኤ ኩነነ ወኢትግድፈነ ወኢትትሐየየነ በዕለተ ምንዳቤነ)።

ፌዝአባ ሠርፀ ጴጥሮስፌ

አባ ሠርፀ ጴጥሮስ፡- ብዙ የሆነውን ትዕግሥትህንና ትሕትናህን እናደንቃለን። ሠርፀ ጴጥሮስ የመንፈስ አባታችን ነው። በመንገዱ ሁሉ ሽንገላ የሌለበት ጻድቅና የዋህ እንዲሁም እንደተመረጠው ማቴዎስ ወንጌልን የሚሰብክ ነው። ሠርፀ ጴጥሮስ መንጋዎቹን ለመጠበቅ ሁልጊዜ የሚተጋና ሁልጊዜ የሚደክም እረኛ ነው። እንደ ጳውሎስ የሚያስተምር እንደ ጴጥሮስ ከአዳኝ ተኩላ አፍ በጎቹን የሚጠብቅ ነው። (#በግእዝ፡ ናስተበዕዕ ትሕትናክ ወብዙኅ ትዕግሥትክ። ሠርፀ ጴጥሮስ አቡነ አበ መንፈስነ። በኩሉ ፍናሁ ወበኩሉ ሐረታቲሁ ጻድቅ ወየዋህ ዘአልቦ ጽልሐት ሰባኤ ወንጌል ከመ ማቴዎስ ኅሩይ። ሠርፀ ጴጥሮስ ኖላዊ ለዐቂበ መርዔት ዘይተግህ ወትረ ወይጸሙ ዘልፈ። መገሥጽ ከመ ጳውሎስ ወከመ ጴጥሮስ ኖላዊ አባግዲሁ ዘየዐቅብ እምአፈ ተኩላ ነዓዊ)።

ፌጥቅምት 14 ዘአረጋዊፌ

ጻድቃን፡- ጻድቃን ሆይ በጸሎታችሁ እንድን ዘንድ ለምኑልን። ደጋጎችና የዋሃን የከበሩ አባቶቻችን በመታመን ተጋድለው ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገሩ። ይህንን ኅላፊ ዓለም ጠልተው የናቁት አባቶቻችን ንዑዳን ክቡራን ናቸው። ስለሕይወትና ስለጽድቅ ሰውነታቸውን ለሞት

[አሳልፈው] ሰጡ። መከራን ተቀበሉ፣ ተራቡ፣ ተጠሙ፣ ተቸገሩም። በምድር ያለውን ንቀው በሰማያት ያለውን የማይጠፋውንና የማያረጀውን ተከተሉ። ከወርቅና ከብር ይልቅ ክርስቶስን አብልጠው በብዙ ድካም ተጋደሉ። የዚህን ዓለም መከራ ደስታ ያደረጉ አባቶቻችን ንዑዳን ክቡራን ናቸው። የሚጠብቁት የእግዚአብሔርን ጸጋ ተስፋ አድርገው የዚህን ዓለም መከራ ይረሳሉ። (#በግእዝ፦ ሰአሉ ለነ ጸድቃን ከመ ንድጎን በጸሎትክሙ። በተአምኖ ተጋደሉ ዐደዉ እሞት ውስተ ሕይወት ክቡራን አበዊነ ጌራን ወየዋሃን። ብፁዓን እሙንቱ አበዊነ እለ መነንዎ ወጸልዕዎ ለዝንቱ ዓለም ጎላፊ። መጠዉ ነፍሶሙ ለሞት በእንተ ጽድቅ ወሕይወት ሐሙርጎቡ ጸምዑ ወተመንደቡ። ዘበምድር መነኩ ዘበሰማያት ዴገኩ ጎበ ኢይበለ ወኢይማስን። እስመ በብዙኅ ዓማ ተጋደሉ አብዱሮሙ ክርስቶስህ እምወርቅ ወእምብሩር። ብፁዓን እሙንቱ አበዊነ እለረሰዩ ሕማመዝ ዓለም ትፍሥሕተ እስመ ቦሙ ይጸንሑ ጸጋ እግዚአብሔር ይረስዑ ሕማመዝ ዓለም)።

ገብረ ክርስቶስ፦ ሰማያዊ ወታደር የሆነ ገብረ ክርስቶስ ሙሽራውን [ክርስቶስን] ተከትሎ በትዕግሥቱ ሰይጣንን አሸነፈው። ገብረ ክርስቶስ ክብርን ንቆ ሔደ ከችግረኞች ጋርም ኖረ። የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ አገኝ ዘንድ ጸልይልኝ። ጸሎትህ ቅድስት ናትና ለምንልኝ። እንደ ችግረኛ በአባትህ ደጅ ተቀመጥክ። የንጉሥ ቴዎዶስዮስ ልጅ ገብረ ክርስቶስ ንዑድ ክቡር ነው። (#በግእዝ፦ ወበሥነ ትዕግሥቱ ሞዖ ለአርዌ ገብረ ክርስቶስ ዘኮነ ሐራዌ ሰማያዊ ተሊዎ መርዓዌ። ወሐረ ገብረ ክርስቶስ መኒኖ ክብረ ምስለ ነዳያን ነበረ። ጸሊ ሊተ ከመ እርከብ ጸጋሁ ለመንፈስ ቅዱስ። ጸሊ ሊተ እስመ ጸሎትክ ቅድስት። ውስተ ዴዴ አቡክ ከመ ነዳይ ነበርክ። ብፁዕ ገብረ ክርስቶስ ወልደ ቴዎዶስዮስ ንጉሥ)።

አረጋዊ፦ የገዳም ኮከብ የሆነው የአረጋዊ የሥራው ነገር በዓለም ተሰማ ተነገረ። (#በግእዝ፦ ደምፀ ወተሰብክ ውስተ ዓለም ዜና ምግባሩ ትሩፍ ለአረጋዊ ኮከበ ገዳም)።

♥ዘክብረ ቅዱሳን♥

ነገረ ክርስቶስ፦ የጸድቃን መድኃኒታቸው ክርስቶስ ነው። የአባቶቻችን የቅዱሳን አምላካቸው ክርስቶስ ዓይን ያላየውን ጆሮ ያልሰማውን [መንግሥተ ሰማያትን] ይሰጣቸዋል። (#በግእዝ፦ ክርስቶስ መድኃኒቶሙ ለጸድቃን። ዘዓይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዐ ይሁቦሙ ዐስቦሙ ክርስቶስ አምላኮሙ ለአበዊነ ቅዱሳን)።

❖ጥቅምት 17 ዘእስጢፋኖስ❖

እስጢፋኖስ፦ የክርስቶስ ሰማዕት እስጢፋኖስ ንዑድ ክቡር ነው። እስጢፋኖስ [በድንጋይ] ለወገሩት ይቅርትን ለመነ። ሕይወትንም ለመነላቸው። ስድብን ታገሠ። የሃይማኖት ምሰሶ እስጢፋኖስ ሆይ ጸሎትህ የመድኃኒት ወደብ ትሁነን። የሰማዕታት መጀመሪያ የዲያቆናት አለቃ ንዑድ ክቡር በሆነ በእስጢፋኖስ ጸሎት እንታመን፤ በዓሉን እናክብር መታሰቢያውንም እናድርግ። እስጢፋኖስ በአምላኩ ፍቅር ገድልን ተጋደለ። የአምላኩን ፈለግ በእውነት ተከተለ።

መልካም ገድልን ተጋድሏልና የአሸናፊነት የምስክርነት አክሊልን ገንዘብ አደረገ። በሃይማኖት አበባ ያጌጠ እስጢፋኖስ ንዑድ ክቡር ነው። ስለክርስቶስ ሰውነቱን አሳልፎ የሰጠ ሰማዕቱ እስጢፋኖስ ንዑድ ክቡር ነው። ሰማዕቱ እስጢፋኖስ ሆይ ዜናህ መድኃኒት ነው። በድንጋይ መወገርን በታገሠ በእስጢፋኖስ በዓል ዛሬ ደስታ ሆነ። ይህ ሰማዕት በመንፈስ ቅዱስ ያሸነፈ ነው። (#በግእዝ፦ ብፁዕ እስጢፋኖስ ሰማዕቱ ለክርስቶስ። እስጢፋኖስ ጸለየ ሕይወተ ሰአለ ሎሙ ሥርየተ ለአለ ወገርዎ አስተስረዎ ሎሙ። እስጢፋኖስ ተዐገሠ ጽዕለተ። እስጢፋኖስ ዐምደ ሃይማኖት ጸሎትክ ትኩነት መርሶ መድኃኒት። ንግበር ተዝካሮ ወናክብር በዓሎ ንትአመን ጸሎቶ ለብፁዕ እስጢፋኖስ ሊቀ ዲያቆናት መቅድመ ሰማዕት። እስጢፋኖስ በፍቅረ አምላኩ ተጋደለ ገድለ። አሰረ እግዚአብሔር በጽድቅ ይገነ። አክሊል ስምዕ ነሥኦ ዘመዊዕ እስመ ተጋደለ ሠናየ ገድለ። ብፁዕ እስጢፋኖስ በጽጌ ሃይማኖት ሥርግው። ብፁዕ ሰማዕት እስጢፋኖስ ዘመጠወ ነፍሶ በእንተ ክርስቶስ። እስጢፋኖስ ሰማዕት ዜናክ መድኃኒት። ዮም ፍሥሐ ኮነ በበዓል እስጢፋኖስ ውግረተ ዕብን ዕጉሥ። ዝንቱ ሰማዕት መዋዒ በመንፈስ ቅዱስ)።

♥ጥቅምት 21 ዘማርያም♥

ነገረ ማርያም፦ ሚልክያስም እግዚአብሔር በድንገት መጥቶ በአዳራሹ ያድራል አለ። [ድንግል ማርያምን] ሁሉም በየመዓርጋቸው አዲሲቷ ጊደር [ጥጃ] ማርያም ሆይ ሰላምታ ይገባሻል እያሉ ያመሰግኗታል። ትጉሃን ቅዱሳን ፈጽመው ያመሰግኗታል። ሰሎሞን መልካሚ ርግቤ ይላታል። የብርሃን ደጃፍ፣ የቃል መዝገብ፣ እውነተኛዋ ዕፀ ጳጦስ ናት። ከይሁዳ ወገን ለመድኃኒት የበቀለች የወይን ሐረግና የሱፍ አበባ ናት። የአፏ መዓዛ እንደ ሎሚ [እንደ እንኮይ] ነው። በሮማን ቅርፊትና በአሚናዳብ ሠረገላ መሰልኳት። የቅዱሳን መዓዛቸው የሕዝብ መድኃኒት የማትረግፍ አበባ ናት። ከንፈሮቿ እንደ ሮማን ቅርፊት ቀያይ ናቸው። የአማኑኤል እናት የድንግል ማርያም የልብሶቿ መዓዛ እንደ ነጭ ዕጣን ነው። የነገሯ ጣዕም ከወይን ይልቅ የሚጥም በእሾህ መካከል እውነተኛ የሃይማኖት አበባን ያበበች ናት። የሰማዕታት እናታቸው መልካሚ ማርያም ፈጣን ደመና ናት። ቅድስተ ቅዱሳን ይሏታል። በእሾህ መካከል ያለች እንኮይ ናት። ሰላማዊት ሆይ ሰላም ለአንቺ ይሁን። የልጅሽም ሰላም ከእኛ ጋር ይኑር። የጌታችን እናት የእኛም እናት ማርያም ሆይ ለምኝልን። (#በግእዝ፦ ሚልክያስኒ ይቤ እግዚአብሔርሰ ግብተ ይመጽእ ወየጎድር ውስተ ጽርሐ። ይዌድስዋ ኩሎሙ በበዕቦሙ ወይብልዋ በሐኪ ማርያም ሐዳስዩ ጣዕዋ። ይዌድስዋ ትጉሃን ይቁድስዋ ቅዱሳን። ሰሎሞን ይቤላ ርግብየ ሠናይት። ዕፀ ጳጦስ እንተ በአማን መዝገቡ ለቃል አንቀጸ ብርሃን። ጽጌ ደንጎላት ሐረገ ወይን ዘእምነገደ ይሁዳ እንተ ሠረፀት ለመድኃኒት። መዓዛ አፉሃ ከመ ኮል። ከመ ቅርፍተ ሮማን አስተማሰልክዋ ሠረገላተ አሚናዳብ። ጽጌ እንተ ኢትትነገፍ መድኃኒተ ሕዝብ መዓዛሆሙ ለቅዱሳን። ቀይሕ ከናፍሪሃ ከመ ቅርፍተ ሮማን። ወዪና አልባሲሃ ከመ ዪና ስሒን ለማርያም ድንግል እሙ ለአማኑኤል። በማዕከለ አሥዋክ ዘጸገየት ጽጌ ጽጌ ሃይማኖት ዘበአማን ወጣዕመ ቃላ ይሣኒ እምወይን። ደመና ቀሊል። አዳም ወሠናይት እሞሙ ለሰማዕት ማርያም።

ይብልዎ ቅድስተ ቅዱሳን። ኮል በማዕከል አሥዋክ። ሰላማዊት ሰላም ለኪ። ሰላም ወልድኪ የሀሉ ምስለ ኩልነ። ማርያም እምነ ወእሙ ለእግዚእነ ሰአሊ ለነ።

የጥቅምት 22 ዘሉቃስ፤

ነገረ ክርስቶስ፦ የነቢያት መመኪያቸው የሐዋርያት ጌጣቸው የዘለዓለም ዕረፍትና በመስቀሉ ለሁሉ የሚያበራው ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ምክሉም ለነቢያት ሠርጎሙ ለሐዋርያት ክርስቶስ ውእቱ ዘለዓለም ዕረፍት ዘበመስቀሉ ያበርህ ለኩሉ)።

♥ጥቅምት 28 ዘአባ ይምዓታ♥

አባ ይምዓታ፦ የእግዚአብሔር ሰው ክቡር አባ ይምዓታ ሆይ ያለድካምና ያለሕመም በሰላም እንኖር ዘንድ ስለእኛ ወደ መድኃኒታችን ክርስቶስ ለምንልን። (#በግእዝ፦ አባ ይምዓታ ክቡር ብእሴ እግዚአብሔር ጸሊ በእንቲኣነ ኀበ ክርስቶስ መድኃኒኑ ከመ ነህሉ በሰላም እንበለ ዓማ ወድካም እንበለ ደዌ ወሕማም)።

ጻድቃን፦ የጻድቃን ብርሃናቸው አይጠፋም። በገድላቸውና በትዕግሥታቸው ፊታቸው ከፀሐይ ይልቅ ያበራል። (#በግእዝ፦ ኢይጠፍፅ ብርሃኖሙ ለጻድቃን። በገድሎሙ ወበትዕግሥቶሙ እምፀሐይ ይበርህ ገጾሙ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ የጻድቃን ክብራቸው የዓለም ሁሉ ቤዛ ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ክብሮሙ ለጻድቃን ክርስቶስ ቤዛ ኩሉ ዓለም)።

♥ኅዳር 3 ዘዕንባቆም♥

ዕንባቆም፦ ዕንባቆም ከነቢያት ይልቅ ፊቱ የሚያበራ፣ ሁልጊዜ ደስተኛ፣ አንደበቱ የተሳለ፣ ቁመቱ ረጅም፣ በደረቱ ላይ ጸሙ የወረደ ነው። በጻድቅ ጸሎት ሀገር ሳትጠፋ ትድናለችና የእግዚአብሔር ነቢያት ሆይ ሁልጊዜ በጸሎታችሁ ተራዱን። (#በግእዝ፦ ዘለዓለም ፍሡሕ ገጹ ብሩህ እምነቢያት ልሳኑ በሊሕ ዘለቆሙ ነዊኅ ዲበ እንግድዓሁ ጽሕሙ ስፉሕ። ነቢያተ እግዚአብሔር ተራድኡኑ ወትረ በጸሎትክሙ እስመ በጸሎተ ጻድቅ ትድኅን ወኢትማስን ሀገር)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስን] ዳዊት ጠል በጸምር እንደሚወርድ ነው አለው። ኢሳይያስ ደግሞ በሚያምር የሥጋ ልብስ ከኤዶም የሚወጣ የሚያምር ነው አለው። ዕንባቆምም እግዚአብሔር ከቴማን ይመጣል ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ይመጣል አለ። በመጀመሪያ ነቢያት ሰበኩት ሐዋርያት ከድንግል ማርያም ሰው ከመሆኑ የተነሣ በእጃቸው ዳሰሱት። ነቢያት በማወቅ ቀደሙ። ሐዋርያትም የወልደ እግዚአብሔርን ፈለጉን ተከተሉ። (#በግእዝ፦ ዳዊትኒ ይቤ ከመ ጠል ውስተ ጸምር። ኢሳይያስኒ ይቤ መካሕ ዘይወዕእ እምኤዶም በአጽፈ ባሶር ግሩም። ዕንባቆምኒ ይቤ እግዚአብሔርሰ እምቴማን ይመጽእ ወቅዱስኒ እምደብረ ፋራን። ነቢያት

እምቅድም ሰበክዎ ሐዋርያት በእድ ገሠሥዎ እማርያም ተሠጊዎ። ነቢያት ቀደሙ አእምሮ ሐዋርያት ተለዉ አሰሮ ለወልደ እግዚአብሔር)።

ጎዳር 5 ዘአባ ዮሐኒ

አባ ዮሐኒ፦ ይህ ሰው አኗኗሩ እንደ ዮሐንስ በዱር የሆነ የእግዚአብሔር ሰው ነው። አባ ዮሐኒ የሰማዩን ዋጋ ተስፋ አድርጎ በዚህ ዓለም ቤትን አልሠራም። በተራሮች ኖረ በበዓታትም ተንክራተተ። በእርሱ ላይ የኢዮብ ትዕግሥት ነበረ። አባ ዮሐኒ ሆይ ወደ ጳድቃን መንገድ ምራች። ንጹሕ ልብን ገንዘብ ላደረገ በገነት እንስሳት አራዊት አዕዋፋት ለአዳም እንደታዘዙት፤ ለዳንኤል በአንበሶች ጉድጓድ እንደታዘዙት፤ ለኖኅ በመርከብ ውስጥ እንደታዘዙት ሁሉ ይታዘዙለታል። በመልካም ሥራ ገድሎን የፈጸመ አባ ዮሐኒ ንዑድ ክቡር ነው። በትዕግሥትና በሰላም ጳድቃን ወደሚዋረሷት ወደ ብሔረ ሕያዋን ተሻገረ። አባ ዮሐኒ ሕይወትን አበበ። ሠላሳ ስላ መቶ [ፍሬን] አፈራ። ድንገት ወደ ብሔረ ሕያዋን ተነጠቀ። አባ ዮሐኒ እግዚአብሔር የወደደውና ክንፍን እንደ ንስር የሰጠው ነው። በምድር እየተመላለሰ ሕይወቱ እንደ መላእክት ይመስላል። ንብ የዱር አበቦችን እንደሚሰበስብ እንዲሁ አባ ዮሐኒ ከቅዱሳን ሁሉ ጽድቅን ይሰበስባል። በእምነቱ እንደ ኖኅ በትዕግሥቱ እንደ ኢዮብ ነው። እንደ ሳሙኤል ከትንሸነቱ ጀምሮ በቤተ እግዚአብሔር የኖረ ነው። (#በግእዝ፦ ዝንቱሰ ብእሲ ብእሴ እግዚአብሔር ዘኮነ ንብረቱ ገዳም ከመ ዮሐንስ። አባ ዮሐኒ በዝ ዓለም ኢሐነፀ ቤተ ነበረ አድባረ ዔለ በዓታተ እንዘ ይጸንሕ ዘላዕሉ ዕሴተ። ወቦ ላዕሴሁ ዘኢዮብ ትዕግሥተ። አባ ዮሐኒ ውስተ ፍኖተ ጳድቃን ምርሐኒ። ለዘአጥረየ ልበ ንጹሐ ኩሉ ይትኤዘዝ ሎቱ በከመ ተአዘዝዎ ለአቡነ አዳም {እንስሳት፣ አራዊት፣ አዕዋፋት...} በውስተ ገነት ወለዳንኤል በግበበ አናብስት ወለኖኅ በውስተ ታቦት። ብፁዕ ውእቱ አባ ዮሐኒ ዘፈጸመ ገድሎ በምግባረ ጽድቅ። በትዕግሥት ወበሰላም ዐደወ ምድረ ሕያዋን እንተ ይትዋረስዎ ጳድቃን። አባ ዮሐኒ ጸገዩ ሕይወተ ፈረየ ሠላሳ ወስላ ወምእተ ብሔረ ሕያዋን ተመስጦ ግብተ። አባ ዮሐኒ ዘአፍቀሮ እግዚአብሔር ዘወሀቦ እግዚኡ ክንፈ ከመ ንስር። እንዘ በምድር ያንሶሉ ከመ መላእክት ይመስል ሕይወቱ። ወከመ ንሕብ ዘያስተጋብዕ ጽጌያተ ገዳም። ወከማሁ አባ ዮሐኒ ያስተጋብእ ጽድቀ ዘእምኩሎሙ ቅዱሳን። ከመ ኖኅ በእምነቱ ወከመ ኢዮብ በትዕግሥቱ። ከመ ሳሙኤል ዘሐይወ እምንእሱ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር)።

ጳድቃን፦ ጳድቃን በእምነት ተስፋቸውን ወረሱ። በእምነት በሰማያት ተስፋን አገኙ የእሳትን ኀይልም አጠፉ። በሰማዕትነት ጊዜ የሰይጣንን ጦር ያሸንፉ ዘንድ በአሸናፊው አምላካቸው በክርስቶስ ስም ሰማዕት ከአምላካቸው ክርስቶስ ጋር ፊታቸውን አማትበው ይገባሉ። በጾም በጸሎትና በብዙ ምጽዋት ቀደምት አባቶች ዳኑ። (#በግእዝ፦ በተአምኖ ወረሱ ተስፋሆሙ ጳድቃን። በተአምኖ አድምዑ ተስፋ በሰማያት ወአጥፍዑ ኀይለ እሳት። ይበውኡ ሰማዕት በውስተ ስምዕ ምስለ ክርስቶስ አምላኮሙ ይበውኡ ወየአትቡ ገጾሙ ውስተ ስምዕ ከመ ይማዑ ጸብዖ ለሰይጣን በስመ ክርስቶስ አምላኮሙ መዋዒ። በጾም ወበጸሎት ወበብዙኅ ምጽዋት ድኅኑ አበው ቀደምት)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] ለባሮች ነጻነት፣ ለደካሞች ጎይል፣ ለሚፍገመገሙ ደግሞ መጽኛቸውና ምርኩዛቸው ነው። (#በግእዝ፦ ለአግብርት ግዕዛን ጎይሎሙ ለድኩማን ክርስቶስ ምርጉዋሉ ወጽንዖሙ ለእለ ይተነትኑ)።

♥ጎዳር 6 ዘቀሰቋም♥

ነገረ ማርያም፦ ራሱ ልዑል የሠራት ድንኳን እነሷት። እርሱ ተሸክሟት ሳለ እንዴት ተሸከመችው! የመለኮት እሳት አላቃጠላትም። ዘወትር በወርቅ የሚከድኗት በውስጧ ሕግ ያለባት ታቦት ናት። የሰማዕታት እናታቸው አደረጋት። የመላእክት እኅት ብሎ ጠራት። በምድር የምትመላለስ ሰማያዊት ናት። (#በግእዝ፦ ነያ ደብተራ እንተ ለሊሁ ልዑል ገብራ እፎ ጸረቶ እንዘ ውእቱ ይጸውራ ኢያውዐያ እሳተ መለኮት። ታቦት እንተ ውስቴታ ኦሪት ውቱረ ይክድንዋ በወርቅ። እሞሙ ለሰማዕት ረሰያ ወእኅቶሙ ለመላእክት ሰመያ ሰማያዊት እንተ በምድር ታንሶሱ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ የቅድስት ማርያም ልጅ ሰፊ የሆነች መንግሥቱ ከዓለም በፊት የነበረች ናት። ከግሩማን ይልቅ ግሩም ነው። የማይጨልም የሕይወት ብርሃን ነው። በአርያም የሚመሰገን እርሱ በቀሰቋም ተራራ አደረ። (#በግእዝ፦ መንግሥቱ ሰፋኒት ዘእምቅድመ ዓለም ወልደ ቅድስት ማርያም። ግሩም እምግሩማን ብርሃነ ሕይወት ዘኢይጸልም ጎደረ ደብረ ቀሰቋም ዘይሴባሕ በአርያም)።

♥ጎዳር 7 ዘጊዮርጊስ♥

ቅዱስ ጊዮርጊስ፦ በእሳት ባሕር ውስጥ የነበሩ ኃጥኣን የእግዚአብሔር ቅዱሱ ጊዮርጊስ ሆይ ለምንልን እያሉ ማለዱት። ሰማዕቱ ጊዮርጊስ በርትቶ በትዕግሥት አሸነፈ። ቤተክርስቲያን በእውነት የሚጋደል ነው እያለች ታመሰግነዋለች። አባ ጊዮርጊስ ሆይ ሰይጣን እንዳያሸንፈን ለምንልን። የክብር ኮከብ ጊዮርጊስ ሆይ ሰላም ለአንተ ይሁን። የሰማዕታት አለቃ የሆነ ኮከብ ጊዮርጊስን ቀጽዶቅያ ወለደች። (#በግእዝ) አስተብዕዕዎ ወይቤልዎ እለ ይነብሩ ፈለገ እሳት ሰአል ለነ ጊዮርጊስ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር። ጊዮርጊስ ሰማዕት ገዢ ወሞዐ በትዕግሥት። ትዌድሶ ቤተክርስቲያን ወትብል መስተጋድል ዘበአማን። አባ ጊዮርጊስ በእንቲኣነ ጸሊ ከመ ኢይምዐነ ማኅጎሊ። ኮከበ ክብር ጊዮርጊስ በሐ። ቀጽዶቅያ ወለደት ኮከበ ጊዮርጊስህ ለሰማዕታት መክብበ)።

♥ጎዳር 8 ዘፀቱ እንስሳ♥

አርባዕቱ እንስሳ፦ የእውነት አምላክን በአንድ ላይ ያመሰግኑታል። በሚሔዱ ጊዜ አይተያዩም። አንዱ ወዳመለከተበት ይሔዳሉ። በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይጓዛሉ። ሁልጊዜም እርሱን ፈጽመው ያመሰግናሉ። ሲያመሰግኑ የመላእክትን ቃል በሰሙ ጊዜ ሰማይ ደስ ይለዋል ምድርም ትደስታለች። የዱር ዕፀዋት ሁሉ ደስ ይላቸዋል። [ኪሩቤል] ለዓለም ሁሉ የሚለምኑ የእግዚአብሔር ዙፋኖች ናቸው። አራቱ እንስሳ ቃላቸው የተካከለ ነው። አኗኗራቸውም አንድ

ነው። እርሱ ራሱ ተሸክሟቸው የጌታቸውን ዙፋን ይሸከማሉ። ከመላእክት ሁሉ የአራቱ ኪሩቤል ክብር ይበልጣል። የማይተኙ ትጉሃን መላእክት በየሥርዓታቸው በሰማይ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን በምድርም ሰላም እያሉ አስምተው ይናገራሉ [ያመሰግናሉ]። ገጸ ሰብእና ገጸ እንስሳ ገጸ ንስርና ገጸ አንበሳ ለበደላችን ይቅርታን ለምኑልን። ሁልጊዜ የሚጣፍጥ ምስጋናን ያሳርጋሉ። መላእክትና ሊቃነ መላእክት በማያቋርጥ አንደበት ልዑልን ያመሰግናሉ። እሳትን ለሚጎናጸፍ ድካም የሌለበት ምስጋናን ያሳርጋሉ። መላእክት ወደ ምድር በሚወርዱ ጊዜ ድምፅ የላቸውም። የክንፋቸው ድምፅ አይሰማም። ለእግራቸው ዱካ አሰር የለውም። ሩጫቸው ከነፋሳት ይልቅ ይፈጥናል። (#በግእዝ፡ ኅቡረ ይባርክዎ ለአምላክ ጽድቅ። ሶበ ይሠሩ ኢይትናጸሩ ኀበ አንጸረ ቀዳማዊ የሐውሩ። ወየሐውሩ በኩሉ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር። ወዘልፈ ኪያሁ ይሴብሐ ወይቂድሱ። ይትፌሣሕ ሰማይ ወትትሐስይ ምድር ወይትሐስዩ ኩሉ ፅፀወ ገዳም ሶበ ይሰምዑ ቃለ መላእክት እንዘ ይሴብሐ። መተንብላን ለኩሉ ዓለም መናብርቲሁ ለእግዚአብሔር። አርባዕቱ እንስሳ ዕሩይ ቃሎሙ ወኅቡር ህላዌሆሙ ይፀውሩ መንበሮ ለእግዚአሙ እንዘ ወእቱ ይጸውሮሙ በመንፈስ። እምኩሎሙ መላእክት የዐቢ ክብሮሙ ለአርባዕቲሆሙ። ትጉሃን እለ ኢይነውሙ መላእክት በበሥርዓቶሙ ይጸርሑ ወይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በአርያም ወሰላም በምድር። ገጸ ሰብእ ወገጸ እንስሳ ገጸ ንስር ወገጸ አንበሳ ሰአሉ ለነ ሥርየተ አበሳ። ይቂድሱ ቅዱስ ኩሎ አሚረ ሰብሐተ መዓርዒረ የዐርጉ ወትረ። መላእክት ወሊቃነ መላእክት ይሴብሐዎ ለልዑል በዘኢያረምም አፍ። ለዘይትዐፀፍ እሳተ የዐርጉ ስብሐተ ዘአልቦ ጽርዐት። ሶበሰ ይወርዱ መላእክት ዲበ ምድር አልቦሙ ድምፅ ወኢይሰማዕ ድምፀ ክነፊሆሙ ወአልቦ አሰር ለምክያዳተ እገሪሆሙ። ይቀልል ሩፀቶሙ እምነፋሳት)።

እግዚአብሔር፦ የዘለዓለም ንጉሥ አቤቱ ቃልህ አይታበልም መንግሥትህም አይሻርም። ስምህ የተመሰገነ ነው። ምሕረት በእጅህ አለ። ፊት አይተህ የማታዳላ በትክክል የምትፈርድ ነህ። ትጉሃን መላእክት ከቃልህ የተነሣ ይንቀጠቀጣሉ። ከአፍህ የነበልባል ኀይል ይወጣል። በትእዛዝህ የሚኖሩ የብዙ ብዙ የሚሆኑ መላእክቶችህ ፈጽመው ያመሰግኑሁል። በህልውናህ ሥውር ነህ። መንበርህን የሚሸከሙት ቦታህን [ባሕርይህን] አያውቁም። በትጉሃን አንደበት የሚመሰገን ክርስቶስን ፈጽመን እናመሰግነዋለን። (#በግእዝ፡ ኢይትሔሰው ቃልክ ወኢይሠዐር መንግሥትክ እግዚአ ንጉሥ ዘለዓለም። ስቡሕ ስምክ። ዘበርቱዕ ትኄንን ወኢታደሉ ለገጽ ምሕረት ውስተ እዴክ። ነበልባለ ኀይል ይወፅእ እምአፉክ ትጉሃን መላእክት ይርእዱ እምቃልክ። አእላፈ አእላፋት መላእክቲክ እለ የሐውሩ በትእዛዝክ የአኩቱክ ወይሴብሐክ። ሥውር አንተ በህላዌክ እለ ይጸውሩ መንበረክ ኢያእመሩ መካነክ። ንሴብሕ ወንዜምር ክርስቶስህ በአፈ ትጉሃን ዘተሰብሐ)።

♥ገዳር 11 ዘሐና♥

ሐና፦ ሐና ሆይ የቅዱሳን አባቶችሽ ተስፋ በልጅሽ ተፈጸመ። ከጊዜ በፊት የነበረውን ቃልን የወለደች ድንግልን ወልዳታለችና ሐና ከሴቶች ሁሉ ትበልጣለች። ልጇ አንበሳዊት የሆነች መንፈሳዊት ነቢይት ናት። ሐና የሕይወት አበባን አበበች። (#በግእዝ፡ ተፈጸመ ሐና በወለትኪ

ተስፋ ቅዱሳን አበውኪ። ሐና እምአንስት ተዐቢ ወትትሌዐል እስመ ወለደታ ለድንግል ዘወለደት ቃለ ዘሀሎ እምቅድመ መዋዕል። ነቢይት መንፈሳዊት ብእሲት ዘዕጎልታ አንበሳዊት። ጸገየት ሐና ጽጌ ሕይወት)።

ነገረ ማርያም፦ ኢሳይያስ ያማረ ሰው የኤዶም ገነት ይላታል። ማርያም ንጹሕ የመና ሙዳይ ናት። (#በግእዝ፦ ኢሳይያስኒ ይቤላ ገነተ ኤዶም ዘብእሲ መካሕ። ማርያም ይእቲ ሙዳየ መና ንጹሕ)።

፳፻፲፱ 12 ዘሚካኤል፳፻፲፱

ቅዱስ ሚካኤል፦ ሚካኤል በእስራኤል ከተማ ፊት እየሐደ ሌሊቱን ሁሉ በእሳት ብርሃን ቀነን ደግሞ በደመና መራቸው። የምሕረት መላእክት ሚካኤል፣ ገብርኤል፣ ሱራፌል፣ ኪሩቤል፣ ዑራኤል፣ ሩፋኤል፣ ብርናኤል፣ አቅናኤል፣ ሱባኤል፣ ፍናኤል፣ ሰላትያኤል፣ ሰዳትያኤል፣ ሰላታኤል፣ ሰዳካኤል እና ኤልናኤል ለምሕረት የተዘጋጃችሁ ናችው። [ሚካኤል ሆይ] በዐሥራ አራቱ ታላቅ ልመናህና በድንቅ ትሕትናህ ማልድልን። እነሆ ስሙ ሚካኤል የሆነ መልአክ የመላእክት አለቃቸው ነው። የክብር ንጉሥ [ክርስቶስ] ስለምሕረት የሚለምን የመላእክት አለቃ ሚካኤልን የመላእክት አለቆች አለቃ አደረገ ከፍ ከፍ አደረገው። ሚካኤል ለሰው ምሕረትን ይለምናል። ኃጢአትንም ያስተሠርያል። የመላእክት አለቃ ሚካኤል ስለሙሴ ሥጋ ከሰይጣን ጋር በተነጋገረ ጊዜ የስድብን ቃል ይናገር ዘንድ አልደፈረም። ይህ ሚካኤል ሹመቱ ከፍ ያለ መልአክ ነይል ነው። ለእኛ ይለምንልን ረዳትም ይሁነን። በችግራችን ጊዜ ክንፉን ዘርግቶ በእኛ ላይ ይጋርድልን። ይህ የመላእክት አለቃቸው ነው። ስሙም ሚካኤል ነው። ዐይኑ የርግብ፣ ልብሱ የመብረቅ የወርቅ ሐመልማል ነው። ሚካኤል ማለት ድንቅ ነገር ማለት ነው። ገብርኤል ማለት የእግዚአብሔር ልጅ ማለት ነው። (#በግእዝ፦ መርሐሙ መዓልተ በደመና ወኹሎ ሌሊተ በብርሃነ እሳት እንዘ ሚካኤል የሐውር ቅድመ ትዕይንቶሙ ለእስራኤል። ሚካኤል ወገብርኤል ሱራፌል ወኪሩቤል ዑራኤል ወሩፋኤል ብርናኤል አቅናኤል ሱባኤል ወፍናኤል ሰላትያኤል ሰዳትያኤል ሰላታኤል ሰዳካኤል ኤልናኤል መላእክተ ምሕረት እለ ድልዋን ለሣህል። በዐሠርቱ ወአርባዕቱ ትንብልናከ ዐቢይ ልዕልናከ በመንክር ትሕትናከ አስተምሕር ለነ። ወነዋ መልአክ ሚካኤል ስሙ ለመላእክት ውእቱ ሊቆሙ። አዕቦየ ንጉሠ ስብሐት ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይስእል በእንተ ምሕረት መልአክ ሥረዊሆሙ ለመላእክት። ሚካኤል ይስእል ምሕረተ ለሰብእ ወያስተሠሪ ንጢአተ። ወሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ይትበሀሎ ለሰይጣን በእንተ ሥጋሁ ለሙሴ ኢተንበለ ቃለ ጽርፈት ይንብብ። ውእቱ ሚካኤል መልአክ ነይል ልዑል ውእቱ ልዑለ መንበር ይስእል ለነ ረዳኤ ይኩነነ አመ ምንዳቤነ ሰፊሐ ክነፊሁ ይጸልል ዲቤነ። ውእቱ ሊቆሙ ወመልአኩሙ ሚካኤል ስሙ ዐይኑ ዘርግብ ልብሱ ዘመብረቅ ሐመልማለ ወርቅ። ሚካኤል ብሂል ዕፁብ ነገር። ገብርኤል ብሂል ወልደ እግዚአብሔር)።

ተገዳር 13 ዘእኢላፍተ

እግዚአብሔር፦ እግዚአብሔር በአርያሙ [በከፍታው] ድንቅ ነው። መላእክት [እርሱን] ማየትን ይመኛሉ። [እግዚአብሔር] የመላእክት ፈጣሪ፣ የሁሉ አባት፣ የዓለም ጌጥ፣ የማያልቅ ደስታ ነው። አኗኗራችን በጸጥታ ይሆን ዘንድ አቤቱ አምላካችን ሆይ እንማልድህለን እንለምንሀለን። (#በግእዝ፦ መንክር እግዚአብሔር በአርያሙ መላእክት ይትሜነዩ ርእዮቶ። ገባሬ መላእክት አበ ኩሉ ሠርጎ ዓለም ፍሥሐ ዘኢየጎልቅ። ንስእለክ እግዚአ አምላክነ ወናስተበቀዐክ ከመ በጽሙና ይኩን ንብረትነ)።

መላእክት፦ የእግዚአብሔር መላእክት ፊታቸው ከፀሐይ ይልቅ ሰባት እጅ ያበራል። ሰውና መላእክት ማግባራቸው አንድ ነው። በክርስቶስ መስቀል ምክንያት በአንድ የሚሰማሩ አንድ መንጋ ሆኑ። የመላእክት አለቃ ሚካኤል የእግዚአብሔር የምክር መልአክ [አማካሪ] / የኪዳን መልአክ ነው። (#በግእዝ፦ ምስብዒተ ይበርህ ገጾሙ እምፀሐይ ለመላእክተ እግዚአብሔር። መላእክት ወሰብእ አሐዱ ማግበሮሙ በእንተ መስቀሉ ለክርስቶስ አሐደ መርዔተ ኮኑ። ሚካኤል ሊቅ ሊቀ መላእክት መልአክ ምክሩ መልአክ ኪዳኑ ለእግዚአብሔር)።

♥ዘዘወትር♥

ሚካኤል፦ ምድር በሚካኤል ጸሎትና ልመና ታድራለች። ስለፍጥረት ሁሉ ይለምናል። የሚያስፈራ ባሕርን እንደ ግድግዳ አቁሞ በመካከሉ መንገድን አሳየ። ከመላእክት ሁሉ ዙፋኑ በክብር ይበልጣል። የሚካኤልን ታላቅነት ተመልከቱ። በደግነቱ ከመላእክት ይልቅ ከፍ ከፍ አደረገው። (#በግእዝ፦ በጸሎቱ ወበስእለቱ ለሚካኤል ተጎድር ምድር። ይስእል ወይተነብል በእንተ ኩሉ ፍጥረት። ባሕረ ግርምተ ገብረ አረፍተ ወበውስቴታ አርአየ ፍኖተ። እምኩሎሙ መላእክት ይትሌዐል መንበሩ በክብር። ርእዩ ዕበዮ ለሚካኤል ልዑለ ረሰዮ በኒሩቱ አዕበዮ እመላእክት)።

♥ተገዳር 15 ዘሚናስ♥

ሚናስ፦ ይህ ሚናስ ቀድሞ የንጉሥ ጭፍራ [ወታደር] ነበር። አሁን ግን የክርስቶስ ጭፍራ [ወታደር] ሆኗል። [ሚናስ] ስለመንግሥተ ሰማያት በምድር ያለ ሕይወቱንና ክብሩን የናቀ ነው። ይህ ሚናስ ሁሉ ጎላፊ ጠፊ መሆኑን አውቆና የዚህን ዓለም ሽልማት ንቅ ስለእውነት ተጋደለ። ይህ ሚናስ የዋህና እውነተኛ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ክርስቲያን ነኝ እያለ አሰምቶ ተናገረ። ሚናስ በሰማይ አዳራሽ የተመረጠ ነው። ከገንዘብ ይልቅ ጽድቅን የመረጠ ነው። (#በግእዝ፦ ዝንቱስ ሚናስ ቀዳሚሁስ ሐራ ዘንጉሥ ይእዜስ ኮነ ሐራ ዘክርስቶስ። ዘመነነ ክብረ ዘበምድር በሕይወቱ በእንተ መንግሥተ ሰማያት። ዝንቱስ ሚናስ ዘተጋደለ በእንተ ጽድቅ መኒኖ ትርሲቶ ለዝንቱ ዓለም አእሚሮ ከመ ኩሉ ጎላፊ ውእቱ። ዝንቱስ ሚናስ ጻድቅ ወየዋህ ውእቱ ጸርሐ እንዘ ይብል ክርስቲያናዊ አነ ሕዝበ እግዚአብሔር። ሚናስ ጎሩይ በታዕነ ሰማይ። ጽድቀ ዘአብደረ እምነ ንዋይ)።

ጸድቃን፦ ለጸድቃን ሞገስ አላቸው። (#በግእዝ፦ ለጸድቃን ቦሙ ሞገስ)።

ግዳር 17 ዘወለተ ጴጥሮስ

ወለተ ጴጥሮስ፦ [ቅድስት ወለተ ጴጥሮስ ሆይ] ሁሉ እንደ በደለኛ ገፉሽ። በንጉሥ ፊትም አቆሙሽ። የኬፋ ልጅ አንቺ ግን ስለዚህ ተስፋሽን አላጣሽም። ንጽሕት ወለተ ጴጥሮስ ሆይ ስለጽድቅሽ በየዓመቱ ካህናት ለአንቺ ማሕሌትን ይዘምራሉ። (#በግእዝ፦ ገፍዑኪ ኩሉ ከመ ዕቡስ ወአቀሙኪ ቅድመ ንጉሥ። አንቲስ ወለቱ ለኬፋ ወበእንተዝ ኢንጣእኪ ተስፋ። ማሕሌተ ለኪ ይዜምሩ ካህናት በእንተ ጽድቅኪ ለለዓመት ወለተ ጴጥሮስ ንጽሕት)።

ግዳር 21 ዘማርያም

ካህናት፦ ከዓለም በፊት ጀምሮ እስከ ዘለዓለም ምድርን ያለካህናትና ያለ ዲያቆናት አልተዋትም። (#በግእዝ፦ ኢንደጋ ለምድር እምቅድመ ዓለም ወእስከ ለዓለም እንበለ ካህናት ወዲያቆናት)።

ቤተክርስቲያን፦ ዘካርያስ ሁለንተናዋ የወርቅ የሆነ፣ በቀጅና በግራዋ የዘይት ቅርንጫፎች ያለባት፣ ሰባት መብራቶችና ሰባት ቧንቧዎች በላዩ ያለባት የብርሃን መቅረዝን አየ። ይህቺም ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት። ዕዝራም በሴት አምሳል አያት። ይህቺም እናታችን ቤተክርስቲያን ናት። (#በግእዝ፦ ዘካርያስ ርእየ ተቅዋመ ማኅቶት እንተ ኩለንታሃ ወርቅ በየማና ወበጸጋማ አዕፁቀ ዘይት ሰብዓቱ መኃትዊሃ ወሰብዓቱ መሣውር ዘዲቤሃ። ዛቲ ይእቲ ቅድስት ቤተክርስቲያን። ዕዝራኒ ርእያ በርእየተ ብእሲት እምነ ይእቲ ቤተክርስቲያን)።

ነገረ ማርያም፦ ሕዝቅኤል የተዘጋች ምሥራቅ አላት፣ ዘካርያስ መቅረዝ አላት። የኤልሳዕ ማሰሮ የኢያሱ የምስክርነት ሐውልት፣ የዳዊት ፀምር ናት። ሰሎሞን የዘመረልሽ የጳገዡን ዕንቁ ጽዮን ሆይ ደስ ይበልሽ ደስ ይበልሽ። ስለእርሷ ቅዱሳን ነቢያት ምሳሌን የተናገሩላት ማርያም ይህቺ ናት። የኖሳ መርከብ፣ ነጭ ፀምር፣ የታተመች ጉድጓድ ናት። ማርያምስ ከጥንት ጀምሮ በአዳም ባሕርይ እንደ ነጭ ዕንቁ ታበራ ነበር። [እግዚአብሔር] ስለእርሷና ስለዘመዶቿ በእንጨት ላይ ተሰቀልኩ አለ። (#በግእዝ፦ ሕዝቅኤል ይቤላ ዕፁት ምሥራቅ ዘካርያስ ይቤላ ተቅዋም። ዘኤልሳዕ ቀሱት ዘኢያሱ ስምዐ ሐውልት ፀምር ዘዳዊት። አብርሂ አብርሂ ጽዮን ዕንቁ ዘጳዝዮን ዘሐለየኪ ሰሎሞን። ዛቲ ይእቲ ማርያም እንተ በላዕሌሃ አስተማሰሉ ቅዱሳን ነቢያት ታቦት እንተ ኖሳ ፀምር ጸዓዳ፣ ዐዘቅት ኅትምት። ማርያምስ ተሐቱ እምትካት ውስተ ክርሁ ለአዳም ከመ ባሕርይ ጸዓዳ እስመ በእንቲኣሃ ወበእንተ አዝማዲሃ ተሰቀልኩ ዲበ ዕዕ ይቤ)።

ግዳር 24 ዘካህናተ ሰማይ

ካህናት፦ [አቤቱ] የታመኑ ካህናቶችህ ፈጽመው ያመሰግኑህል። ንጹሕ መሥዋዕትንም ያሳርጉልህል። ካህናትን ዕንቁ አላቸው። እጆቻቸው እሳትን ይዳስሳሉ። በአባቱ ፊት ወልድን ይሠወታል። ማዕጠንታቸውም እጅግ ይወደዳል። ካህን በተጋ ጊዜ ብርሃን ለዓለም ሁሉ ተገለጠ። የጸድቃን ፍጹም ደስታቸው ቤተክርስቲያንም ተቀደሰች። ካህናት በመንፈስ ቅዱስ

አጋዥነት የምስጋና መስዋዕትን ያሳርጋሉ። የእግዚአብሔር አገልጋዮች ካህናት ሆይ ጸልዩልን። እናንተን የአማልክት ልጆች ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ ይላችኋልና። (#በግእዝ፦ ካህናቲክ ምእመናኒክ የአኩቱክ ወይሴብሐክ መስዋዕተ ንጹሐ የዐርጉ ለክ። ለካህናት ሰመዮሙ መረግደ እደዊሆሙ ይገሣ ነደ በቅድመ አቡሁ ይሠውው ወልደ ወማዕጠንቶሙ ይትፈቀር ፈድፋደ። ሶበ ይነቅህ ካህን ተከሥተ ብርሃን ለኩሉ ዓለም ወተቀደሰት ቤተክርስቲያን ትፍሥሕት ወሐሴት ለጻድቃን። ካህናት የዐርጉ መስዋዕተ ስብሐት ዘምስለ መንፈስ ቅዱስ። ጸልዩ ለነ ካህናት አግብርተ እግዚአብሔር እስመ ለክሙ ይቤለክሙ አማልክት አንትሙ ወደቂቀ ልዑል ኩልክሙ)።

ካህናተ ሰማይ፦ ለሰው ሁሉ ምሕረትን የሚለምኑ ደጋግ አማላጆች የአብ ወዳጆች [ካህናተ ሰማይ] በአንድ ላይ አብን ያመሰግኑታል። ክብራቸው [ከሌሎች] መላእክት [ክብር] ይበልጣል። (#በግእዝ፦ ፍቁራኒሁ ለአብ ንፈን መተንብላን እለ ይስእሉ ምሕረተ ለውሉደ ሰብእ ኅቡረ ይባርክዎ ለአብ። ይሴብሐ ወይዜምሩ እንበለ ጽርዐት። የዐቢ ክብርሙ እመላእክት)።

✠ዘዘወትር✠

ካህናት፦ ለካህናት ክብር ይገባቸዋል። በሕይወታቸው ለእርሱ የተገዙ ካህናትን አስጌጣቸው። ንጹሕ አክሊል በራሳቸው ላይ አለ። ፊታቸው ከፀሐይ ይልቅ ያበራል። (#በግእዝ፦ ለካህናት ክብር ይደልዎሙ። ለካህናት አሠርገዎሙ አክሊል ንጹሕ ዲበ ርእሶሙ እምፀሐይ ይበርህ ገደሙ። እለ ሎቱ ተቀንዩ በሕይወቶሙ)።

እግዚአብሔር፦ እግዚአብሔር የጽድቅና የሕይወት መንገድ ነው። (#በግእዝ፦ እግዚአብሔር ውእቱ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት)።

✠ኅዳር 25 ዘመርቆሬዎስ✠

መርቆሬዎስ፦ ባስልዮስና ጎርጎርዮስ በቅዱስ መርቆሬዎስ ሥዕል ፊት ጸለዩ። ዑልያኖስን ገደልከውን አሉት። ሥዕሉም አዎ እንደሚል አዘነበለ። ባስልዮስና ጎርጎርዮስም ደስ አላቸው። ጸሎታቸውን ሰምቶ ጠላታቸውን ገደለ። መርቆሬዎስ ንጉሡን የወደድከውን አድርግ እኔስ ቸር አምላኬን አልተውም አለው። (#በግእዝ፦ ጸለዩ ባስልዮስ ወጎርጎርዮስ ኀበ ሥዕሉ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ወይቤሉ ቀተልኩ ለዑልያኖስ ደነነ ሥዕል ከመ አሆ ዘይብል ወተፈሥሐ ባስልዮስ ወጎርጎርዮስ። ሰምዎሙ ጸሎቶሙ ወቀተለ ፀርሙ። ይቤሎ መርቆሬዎስ ለንጉሥ ዘፈቀድክ ግበር አንሰ ኢየጎድጎ ለአምላኪየ ንፈር)።

✠ኅዳር 27 ዘናግራን✠

ናግራን፦ [ናግራን ሆይ] ገነት የተባልሽ የእግዚአብሔር ሀገር ታላቅ ሀገር ነሽ። የሰማዕቶችሽ ደም እንደ ውሃ ፈሰሰ። ታላቂቱ ሀገር ናግራን ሆይ ኮከቦችሽ የሚያበሩ፣ ዕፀዎቶችሽ የቀሉ፣ ካህናቶችሽ ተናጋሪዎች፣ ዲያቆናቶች የሚላኩ፣ ሕዝቦችሽ በቅድስት ቤተክርስቲያን የተጠመቁ

የታመኑ ናቸው። ናግራን የአሸናፊዎች የሰማዕታት ሀገር ናት። (#በግእዝ፡ ዐባይ ሀገር ሀገረ እግዚአብሔር እንተ ተሰመይኪ ገነተ። ደሞሙ ለሰማዕታትኪ ውኅዘ ከመ ማይ። ኦ ሀገር ዐባይ ሀገረ ናግራን ከዋክብትኪ ብሩሃን ወዕመውኪ ፍሡሓን ካህናትኪ ነባብያን ወዲያቆናትኪ ላዕካን ወሕዝብኪኒ መሃይምናን እለ ተጠምቁ በቅድስት ቤተክርስቲያን። ሀገረ ናግራን ሀገረ ሰማዕታት መዋዕያን)።

✠ገዳር 29 ዘጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት✠

ጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት፡ ጴጥሮስ ወታደሮችን የተላካችሁበትን ፈጽሙ አላቸው። ልዩ የሆነች ቀሙሱን አውልቆ አንገቱን ሰጣቸው። በእውነትም ሰማዕት ሆነ። [እግዚአብሔር] ሃይማኖትን ታቀና ዘንድ መርጦ ሾመህ። የማይነዋወጥ መሠረት ጽኑ ምስሶ የጳጳሳት አለቃ ጴጥሮስ ንዑድ ክቡር ነው። ለአሕዛብ የሕግ መምህር ነው። የተራቡትን አጠገብ የተራቆቱትን አለበሰ። የተማረኩትን ተቤዠ። የሰማዕታት መጨረሻ የጳጳሳት አለቃ ጴጥሮስ ንዑድ ክቡር ነው። (#በግእዝ፡ ይቤሎሙ ጴጥሮስ ለሐራ ፈጽሙ መልእክተክሙ አስሐወ ሎሙ ፊቃሮ ቅድስተ ወመጠዎሙ ክሳዶ ክብርተ ወኮነ ሰማዕተ በጽድቅ። ኀረየክ ወሢመክ ሊቀ ጳጳሳት ከመ ታስተራትዕ ኩሎ ሃይማኖተ። ብፁዕ ጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት ዐምድ ጽኑዕ መሠረት ዘኢያንቀለቅል። መምህረ ሕግ ለአሕዛብ። አጽገብ ርኑባነ ወአልበሰ ዕሩቃነ። ወቤዘዎሙ ለባውዋን። ብፁዕ ጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት ተፍጻሜ ሰማዕት)።

ካህናት፡ ሃይማኖታቸው የቀና ጳጳሳት፣ ቀላውስትና ዲያቆናት እንዲሁም ከሁሉ በላይ የሆነች የጻናች አዳራሽ የቅድስት ቤተክርስቲያን ማሕበር ሁሉ ንዑዳን ክቡራን ናቸው። (#በግእዝ፡ ብፁዓን እሙንቱ ጳጳሳት ቀላውስት ወዲያቆናት ርቱዓነ ሃይማኖት ወኩሉ ፍጻሜ ማኅበራ ለቅድስት አሐቲ እንተ ላዕለ ኩሉ ቤተክርስቲያን ጽርሕ ቀዋሚት)።

✠ዘጳጳሳት✠

ካህናት፡ ጳጳሳትን፣ ቀላውስትንና ዲያቆናትን ብርሃንን የሚገልጡ መምህራንና ቤተክርስቲያንን የሚጠብቁ እረኞች አድርጎ ሾማቸው። (#በግእዝ፡ ሢሞሙ አብ ጳጳሳተ ቀላውስተ ወዲያቆናተ መምህራነ ከሣትያነ ብርሃን ወኖሎተ ቤተክርስቲያን)።

ጴጥሮስ

መልካም ሥራ፡ አንተ የእግዚአብሔር ሰው ግን ከነውር ሸሽ እውነትንም ተከተል። የማሸነፍ ፍርዱ እስኪመለስ ተጠበቅ። በክርስቶስ ያላችሁ ሥጋችሁን አንጹ። የባልንጀራችሁን በደልም ይቅር በሉ። (#በግእዝ፡ ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብሔር ጉይ እምነውር ወዴግን ጽድቀ ተዐቀብ እስከ ይገብዕ ፍትሐ መዊዖቱ። እለ በክርስቶስ ሀሎክሙ አንጽሑ ሥጋክሙ። ወኅድጉ አበሳ ለቢጽክሙ)።

ጻድቃን፦ አባታቸው በጽዮን ዋጋቸውን በሰጣቸው ጊዜ ጻድቃን በእግዚአብሔር ደስ ይላቸዋል። ሁሉ ከንቱ እንደሆነ አውቀው አብ ተስፋ ያስደረጋቸውን ተስፋቸውን በትዕግሥታቸው ማማር ወረሱ። ለጻድቃን ንጹሕ ቤትን ያዘጋጃበት፣ ዕረፍት ያለበት፣ ገነት የተከፈተበት፣ ክርስቶስ ያለበትን በላይ ያለውን መረጡ። ጻድቃን ሞት በሌለበት በኢየሩሳሌም ደስ ይላቸዋል። [ጻድቃን ሆይ] ጸሎታችሁ በሀገር መካከል እንደ ምስሶ ጽኑ ነው። [ጻድቃን] ጥቂት መከራን ተቀብለው ብዙ ይደሰታሉ። መንግሥተ ሰማያትን አገኙ ወደ ቅድስት ሀገርም ገቡ። ክርስቶስን መርጠው በመንግሥተ ሰማያት ያድራሉ። መከራን ታግሠው የዚህችን ዓለም ፍቅሯን ያቃለሉ፣ ኅላፊ ክብሯንም የናቁ የክርስቶስ ወታደሮች የድንግል በኩሯ [ክርስቶስ] በድንኳን ይቆምላቸዋል። ክፉ ሐሳብን በብዙ መከራ ያሸንፋ ዘንድ የታገሡትን እናደንቃቸዋለን። የጻድቃን ነፍሳት የጸኑ ተራሮች ይባላሉ። የጻድቃን ሞታቸው ሕይወታቸው ነው። የጻድቅ ሥልጣኑ በክብር ከፍ ከፍ ይላል። እግዚአብሔርን ለሚፈራ ኋላው ያምራል የሞቱ ቀን ይባረካል። [ጻድቃን] ክፉን በእምነታቸው አሸነፉ። የብርሃን ልጆች ጻድቃን ሞትን አልፈሩም። ሞት በሌለበትም ደስ ይላቸዋል። ጻድቃን መከራን ተቀበሉ። መከራቸውም ደስታ ሆናቸው። እናንተ [ጻድቃን] ክፉን በትዕግሥታችሁ አሸነፋችሁት። (#በግእዝ፦ ይትፌሥሁ ጻድቃን በእግዚአብሔር ሶበ ይሬእዩ ዕሤቶሙ ዘወሀቦሙ አቡሆሙ በጽዮን። እስመ በሥነ ትዕግሥቶሙ ወረሱ ተስፋሆሙ አብ ዘአሰፈዎሙ አእሚሮሙ ከመ ኩሉ ከንቱ። ዘበላዕሉ አብደሩ ኀበ ሀሎ ክርስቶስ ኀበ ተርኅወ ገነት ወኀበ ተነጽፈ ዕረፍት ዘአስተዳለወ ማኅደረ ንጹሐ ለጻድቃን። ይትፌሥሁ ጻድቃን በኢየሩሳሌም በኀበ አልቦቱ ሞት። እስመ ጸሎትክሙ ከመ ዐምድ ጽኑዕ በማዕከለ ሀገር። ኅዳጠ ሐሚሞሙ ወብዙኅ ይትፌሥሁ። አድምዑ መንግሥተ ሰማያት ወቦኡ ውስተ ሀገር ቅድስት። ክርስቶስህ አብደሩ መንግሥተ ሰማያት የኀድሩ። ለዛቲ ዓለም እለ አስተሐቀሩ ፍቅራ ወእለ መነኩ ኅላፊተ ክብራ ተዐጊሦሙ መከራ ዘክርስቶስ ሐራ ይቀውም ሎሙ በደብተራ ለድንግል በኩራ። ናስተበዕዖሙ ለእለ ተዐገሡ በብዙኅ ዓማ ከመ ይማዕዎ ለእኩይ ኅሊና። አድባረ ድኑኃን ይሰመዩ ነፍሳቲሆሙ ለጻድቃን። ሞቶሙስ ለጻድቃን ሕይወቶሙ ውእቱ። እስመ ለጻድቅ ይትሌዐል ቀርኑ በክብር። ለፈራሄ እግዚአብሔር ይሄኒ ደኅሪቱ ወይትባረክ ዕለተ ሞቱ። ሞዕዎ ለእኩይ በእምነቶሙ። ጻድቃን ውሉደ ብርሃን ኢፈርህዎ ለሞት። ወይትሐሰዩ በኀበ አልቦቱ ሞት። ሐሙ ጻድቃን ሕማሞሙ ትፍሥሕተ ኮኖሙ። አንትሙ ሞዕክምዎ ለእኩይ በትዕግሥትክሙ)።

መንግሥተ ሰማያት፦ እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጃት ዐይን ያላያት ጆሮ ያልሰማት ናት። ሕመም የሌለባት፣ መከራ የሌለባት፣ ከዚህ በኋላ ዳግመኛ የማይሞቱባት ናት። (#በግእዝ፦ ዘዐይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዐ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ። ኀበ አልቦ ደዌ ወአልቦ ሕማም ኀበ ኢይመውቱ እምዝ ዳግመ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] የጻድቃን ብርሃን ነው። ሰውን የሚወድ ክርስቶስ ሁልጊዜ ይቅር ባይ ነው። የጻድቃንን ሰውነት ይጠብቃል። ከኃጥኣን እጅም ያድናቸዋል። ለምእመናን ያበራላቸዋል። የማያልቅ ደስታ ነው። (#በግእዝ፦ ብርሃን ለጻድቃን ክርስቶስ። መሓሪ ወትረ መፍቀሬ ሰብእ

ክርስቶስ የዐቅብ ነፍስ ጻድቃን ወያኔኅኖሙ እምእደ ኃጥኣን ወያበርህ ሎሙ ለመሃይምናን ፍሥሐ ዘኢየንልቅ)።

ሄዘሰማዕትሄ

ሰማዕት፦ በሰማዕታት ትዕግሥት ሀገር ትድናለች። [ሰማዕታት] በሃይማኖት ምስክር ሆኑ። ሰማዕትን እንደ ወርቅ በእሳት ፈተናቸው [ጠበሷቸው]። እንደመሥዋዕት ጽና ተቀበላቸው። የክርስቶስ ሰማዕታት ከዚህ ከጎላፊው ዓለም በተሰደዱ መጠን በሚመጣው ዓለም እጅግ ደስ ይላቸዋል። ሰማዕት በትዕግሥታቸው ጠላታቸውን አሸነፉ። እንደ ንጋት መንጋት፣ እንደ ፀሐይ መውጣት፣ በአትክልት ቦታ እንዳለ መብራት የቅዱሳን ሰማዕት ብርሃናቸው እንዲሁ ነው። በሃይማኖት የጸኑ ቅዱሳን ሰማዕት ሞትን አልፈሩትም። ስለሃይማኖት ዓለምን ናቁ ፍጹም መከራንም ታገሡ። የክርስቶስ ሰማዕት የሥጋ መከራን ታገሡ። (#በግእዝ፦ በትዕግሥቶሙ ለሰማዕት ትድኅን ሀገር። ሰማዕተ ኮኑ በሃይማኖት። ከመ ወርቅ በእሳት ፈተኖሙ ለሰማዕት ወከመ ጽንሐሐ መሥዋዕት ተወክፎሙ። ሰማዕታቲሁስ ለክርስቶስ አምጣነ ተሰዱ እምዝንቱ ዓለም ጎላፊ ወፈድፋደ ይትፌሥሑ ገሐደ በዓለም ዘይመጽእ። ሰማዕት በትዕግሥቶሙ ሞፀ ፀሮሙ። ከመ ጎሐ ጽባሕ ወከመ ሠርቀ ፀሐይ ከመ ማኅቶት ዘውስተ ገነት ከማሁ ብርሃኖሙ ለቅዱሳን ሰማዕት። ኢፈርህዎ ለሞት ቅዱሳን ሰማዕት እለ ጽኑዓን በሃይማኖት። በእንተ ሃይማኖት መነኑ ዓለመ ወተዐገሡ መከራ ፍጹሙ። ሰማዕተ ክርስቶስ ምንዳቤ ሥጋ ተዐገሡ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] የመነኩሳት ተስፋ የቤተክርስቲያን ሙሽራዋ ነው። ለሰማዕት ጎይላቸው ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ተስፋ መነኩሳት መርዓዊሃ ለቤተክርስቲያን። ጎይል ክርስቶስ ውእቱ ለሰማዕት)።

መጽሐፈ ድን ዘቅዱስ ያፌድ

ዘአስተምሕሮ

አዘጋጅ፡- በትረ ማርያም አበባው ካሣ

(የመጻሕፍት ሊቃውንት፣ የመጻሕፍት ብሉያትና የመጻሕፍት መነኩሳት ትርጓሜ መምህር)

ነሐሴ ፳፣ ፳፻፲፯ ዓ.ም

ዘአስተምሕሮ

እግዚአብሔር፦ [እግዚአብሔር] ቁጣ የሌለበት ይቅር ባይ፣ በደል የሌለበት ንጹሕ፣ ኃጢአት የሌለበት ጻድቅ፣ ፊት አይቶ የማያዳላ መኰንን ነው። ከኖኅ ጋር ኪዳንን ያደረግህ፣ ለእስራኤል ልጆች መናን ያወረድክ [እግዚአብሔር ሆይ] በቃልህ ሁሉ ይቻላል። እግዚአብሔር ሳያውቅ የሚሆን ነገር የለም። (#በግእዝ፦ መሐሪ ዘአልቦ መዓት ወንጹሕ ዘአልቦ ርስሐት ጻድቅ ውእቱ ዘአልቦ ኃጢአት መኰንን ውእቱ ዘኢያደሉ ለገጽ። ምስለ ኖኅ ኪዳን ዘአቀምከ ለደቂቀ እስራኤል መና ዘአውረድክ ወኩሉ ይትከህል በቃልክ። አልቦ ዘይከውን ዘኢያእመረ እግዚአብሔር)።

ሰንበት፦ [ኢየሱስ ክርስቶስ] በሰንበት ወደ ታንኳ ወጣ፣ ባሕርን ጸጥ አደረገ፣ የታመሙትን ፈወሰ። ጌታ ከሥራው ሁሉ በሰንበት አረፈ። የክርስቲያኖች ሁሉ ሰንበት ናት። ይቺ ሰንበተ ክርስቲያን ለደከሙት ዕረፍታቸው ናት። ሰንበትን የሚያከብር የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል። በሰንበት ቀን ቤተክርስቲያንን ምስጋና ይከባታል። ሰንበትን መላእክት በሰማያት ጻድቃን በገነት ያከብሯታል። ባሕር፣ ዓሣዎች፣ አናምርትና ፍጥረታት ሁሉ ያከብሯታል። (#በግእዝ፦ ሰንበት ዐርገ ሐመረ ገሠፀ ባሕረ በሰንበት ፈወሰ ዱያነ። ሰንበቶሙ ይእቲ ለሕዝብ ክርስቲያን በዕለተ ሰንበት አዕረፈ እግዚእነ እምኩሉ ግብሩ። ዛቲ ዕለት ሰንበተ ክርስቲያን ዕረፍቶሙ ለሥሩሃን። ዘያከብር ሰንበተ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም። በዕለተ ሰንበት ስብሐት የዐውዳ ለቅድስት ቤተክርስቲያን። ያከብርዋ ለሰንበት መላእክት በሰማያት ጻድቃን በውስተ ገነት። ታከብር ባሕር ወኩሉ ፍጥረት ዓሣት ወአናምርት)።

ሐተታ ተፈጥሮ፦ ሰው ግን ከንቱን ይመስላል። የዛሬ ሰው የነገ አፈር ነው። ንብረቱም ምኞቱም በዚህ ዓለም የሚቀር ነው። (#በግእዝ፦ ሰብእስ ከንቶ ይመስል ዘዮም ሰብእ ወጌሠመ መሬት። ንብረቱኒ ፍትወቱኒ በዝንቱ ዓለም ኅላፊ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ ሰውን በእርሱ አርአያ የፈጠረ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ያልኖረበት ጊዜ የለም የማይኖርበት ጊዜም የለም። (#በግእዝ፦ አልቦ አመ ኢሀሎ ወአልቦ አመ ኢሀሎ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘገብሮ ለሰብእ በአርአያ ዚኣሁ። ኩሉ ውስተ እዴሁ። ውእቱ ይኳንን ሰማያተ ወምድረ)።

ዘዘወትር

እግዚአብሔር፦ የማይሾሙት ንጉሥ ነው፣ የማያበድሩት ባዕለ ጸጋ ነው። ሥልጣኑን የማይቀሙት ባለሥልጣን ነው። [አቤቱ] የማይጎድል መዝገብ አለህ። የችግረኞች አባት አንተ ነህ፣ ለተገፉት መጠጊያቸው የቤተክርስቲያን መሠረት ነህ። ከእንቅልፍ ያነቃህን የሁላችን አባት ሆይ ሲነጋ ሲነጋ [እየነጋ እየነጋ] እናመሰግንህለን። አቤቱ አንተ የምትሠውር ረዳት ነህና ከጠላት ኀይል አድነኝ። አንተ አባታችን ነህ። አንተ በችግራችን ጊዜ የምትረዳን አምላካችን ነህ። አቤቱ እኛን በጎ ምግባር የሌለንን ሰዎች ብትምረን ያን ጊዜ ይቅር ባይ ትባላለህ። ባዕለ ጸጋ እግዚአብሔር ለሁሉ ይበቃል። ለእግዚአብሔር የተገዛ ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ነጻ የወጣ

ነው። እግዚአብሔር እኔ በምድርም በሰማይም አለሁ አለ። ወርቅና ብር የእኔ ነው ለወደድኩት እስጠዋለሁ። (#በግእዝ፦ ንጉሥ ዘኢይሠይምም ባዕል ውእቱ ዘኢይሌቅሕዎ ወዘኢየሐይድዎ ሥልጣኖ። መዝገብ ብክ ዘኢይቀብል። አንተ ውእቱ አበ ነዳያን ምስካዮሙ ለግፋዓን መሠረተ ቤተክርስቲያን። እንተ ጸብሐት ንባርክክ አበ ኩልነ ዘአንቃሕክነ እምንዋም። አድኅነኒ እግዚአ እምነይለ ጸላዒ ወፀር እስመ አንተ ረዳኢ ወመሠውር። አንተ አቡነ ወአንተ አምላክነ ወረዳኢነ በጊዜ ምንዳቤነ። ወለነኒ ለእለ አልብነ ምግባረ ሠናይ ለእመ መሐርክነ እግዚአ ውእተ አሚረ ትሰመይ መሐሬ። እስመ ባዕል እግዚአብሔር የአክል ለኩሉ። ወኩሉ ዘተቀንዩ ለእግዚአብሔር ግዑዝ ውእቱ በኀበ ኢየሱስ ክርስቶስ። ይቤ እግዚአብሔር አነ በሰማይ ወአነ በምድር ወርቅ ወብሩር ዚአየ ውእቱ ወለዘፈቀድኩ እሁቦ አነ)።

ቤተክርስቲያን፦ የኃጢአት ማስተሥረድ መስገጃ መለመኛ የሆነች ቤተክርስቲያንን በሰማያት ላለው አርአያ ትሆን ዘንድ ሠሯት። [እግዚአብሔር] ማረፊያዬ ይላታል። ማደሪያውም አደረጋት። አስቀድሞ በእጆቹ ሠራት። ይህቺ ጽዮን የንስር ዓይን ያላያት ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት። (#በግእዝ፦ ሐነጽዋ ወሣረርዋ ለቤተክርስቲያን ከመ ትኩን አርአያ ዘበሰማያት ምስክል ወምስጋድ ወምስትሥራየ ኃጢአት። ምዕራፍዩ ይቤላ ወማኅደሮ ረሰያ በእደዊሁ አቅዲሙ ሣረራ ዛ ጽዮን ቅድስት ቤተክርስቲያን እንተ ኢርእያ ዐይነ ንስር)።

መልካም ሥራ፦ ጸምና ጸሎት ከሞት ያድናሉ። በሰማያትም ደስ ያስኛሉ። አንተ ግን ራስህን ፈትን። ጸም ለምን ይጠቅማል አትበል። በጸም ኤልያስ ወደ ሰማይ ወጥቷልና ዳንኤልም ከአናብስት አፍ ድኗልና። ልጄ የወጣትነት ሥራን ተዋት የጽድቅ ሥራንም ተከተላት። በእግዚአብሔር ፊት መልካምን አስብ ክፋትንም አታድርግ። ልጄ መጻሕፍትን መመርመርን አትተው። በዚህ ፈሪህ እግዚአብሔርን ታገኛለህና። ለሚወዱት ወዳዘጋጀው መንገድም ይመርሀል። ወዳጆቹ ወንድሞቹ ወርቅም ሆኖ ብርም ሆኖ የክበረ ልብስም ሆኖ የዚህ ዓለም ኑሮ ምን ይረባናል። በሞቱ ጊዜ ለሰው ምን ይጠቅመዋል። በሕይወቱ መልካምን ያደረገ ግን ዋጋውን ያገኛል። የሞታችሁን ቀን አታውቁምና ተዘጋጅታችሁ ኑሩ። ይቺ ጸም ለጠቢባን ደስታ ለሰነፎች ኀዘን ናት። (#በግእዝ፦ ጸም ወጸሎት ታድኅን እሞት ወታስተፌሥሕ በሰማያት። ወአንተሰ አመክር ርእሰክ ወኢትበል ምንት ይበቀሳል ጸም እስመ በጸም ኤልያስ ሰማያት ዐርገ ወዳንኤል እምአፈ አናብስት ድኅነ። ወልድየ ኅድጋ ለምግባረ ውርዙት ወዴግና ለምግባረ ጽድቅ። ኀሊ ሠናየ ቅድመ እግዚአብሔር ኢትግበር እኩየ። ወልድየ ኢትኅድግ ተኅሦ መጻሕፍት እስመ በዝዩ ትረክብ ፈሪህ እግዚአብሔር ወይመርሐክ ፍኖተ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ። አኃውየ ፍቁራንዩ ምንት ይበቀሳሉ ንብረቱ ለዝንቱ ዓለም ኢወርቅ ወኢብሩር ወኢአልባስ ክቡር። ምንት ይበቀሳሉ ለሰብእ በዕለተ ሞቱ። ወዘሰ ገብረ ሠናየ በሕይወቱ ውእቱኬ ይነሥእ ዕሴቶ። ድልዋኒክሙ ንበሩ እስመ ኢተአምሩ ዕለተ ሞትክሙ። ዛቲ ጸም ፍሥሐ ለጠቢባን ለአብዳን ኀዘን)።

ሰማዕት፦ ከዋክብት በውበታቸው ሰማይን እንደሚያስጌጧት ሰማዕታትም እንዲሁ በገድላቸው ቤተክርስቲያንን ያስጌጧታል። (#በግእዝ፦ በከመ ከዋክብት ያሠረገው ለሰማይ በስኖሙ ወከማሁ ሰማዕትኒ ያሠረገው ለቤተክርስቲያን በገድሎሙ)።

ሐተታ ተፈጥሮ፦ ሰው ግን በኑሮው የሞቱን ቀን አላወቀም [አያውቅም]። ጭቃና ኩስ የሆንክ የሰው ልጅ ሆይ ራስህን ለምን ከፍ ከፍ ታደርጋለህ። (#በግእዝ፦ ሰብእስ በሕይወቱ ኢያኤመረ ዕለተ ሞቱ። ምንተ ትትሌዐል ኦ ሰብእ እዝ ጽቡር አንተ ወኩስሕ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ አርአያውን ይሰጠን ዘንድ ጌታችን ስለእኛ ጸመ። ኢየሱስ ክርስቶስ ያልተሠራና ያልተፈተለ ልብስ ነው። ለተገፉት መጠጊያቸው ተስፋ ለቆረጡት ተስፋቸው ነው። በአዳኛችን በክርስቶስ በማመን ሰላምን እናግኝ። ዐይኖቹ ከወይን ይልቅ የሚያምሩ፣ ጥርሶቹ እንደበረዶ ነጭ የሆኑ ናቸው። ልብሱን በወይን ያጥባል። መጎናጸፊያውንም በፍሬ ደም የሚያጥብ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የበልግ ዝናምን የሚሰጥ፣ ከምንጮች ከወንዞች ከባሕር አውጥቶ በጸደይ በጥቢ ውሃን የሚያፈስ ነው። (በግእዝ፦ እግዚእን ጸመ በእንቲኣነ አርአያሁ ከመ የሀበነ። ልብስ ዘኢተአንመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ወክዳን ዘኢተፈትለ። ምስካዮሙ ለግፉዓን ተስፋሆሙ ለቅቡጻን። ንርከብ ሰላመ በአሚን በክርስቶስ መድኃኒን። ጸዓዳ ስነኒሁ ከመ በረድ ወፍሡሓት አዕይንቲሁ እምወይን። ወየሐጽብ በወይን ልብሶ ወበደመ አስካል አጽፎ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ። ዘይሁብ ዝናመ ተወን ጸደየ ወመጸወ ዘያውኅዝ ማየ እምባሕር ወእምአፍላግ ወሄላ ለምድር)።

ጥታኅሣሥ 1 ዘኤልያስ

ነቢዩ ኤልያስ፦ ኤልያስ በጸሎቱ ከሰማይ ዝናምን አዘነመ። ኤልያስ በእሳት ፈረስ ሠረገላ ወደ ሰማይ ዐረገ። ኤልያስ በጸሎቱ ሰማይን ለጎመ። እግዚአብሔር በቀኙ ጋርዶላቸዋልና ሞትን ያልቀመሱ ነቢያት ሰዎች አሉ። የልዑልን ሕግ የጠበቀ የቴስብያ ሰው ክቡር ኤልያስ የአማልክትን ጣዖት አፈረሰ። ለእግዚአብሔርም የሰላም መሥዋዕትን አቀረበ። ከዓለም ደስታ የራቀ ክቡር ኤልያስ በንጽሕናና በቅድስና የሥጋውን ቤት ሠራ። በሠረገላም ወደላይ ተነጠቀ። የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ታጥቆ ክቡር ኤልያስ ምኞቱን አገኘ። ሕይወቱንም እንደመላእክት አደረገ። ኤልያስና ዮሐንስ አኗኗራቸው አንድ ነው። አንድ ኃይልን ይለብሳሉ። የፍየል ሌጦዎችን ይታጠቃሉ። በወገባቸው መታጠቂያ አለ። ኑሯቸውም በገዳም ነው። (#በግእዝ፦ በጸሎቱ ኤልያስ እምሰማይ ዝናመ አውረደ። ኤልያስ ዐርገ ውስተ ሰማያት በሠረገላ አፍራስ እሳት። ኤልያስ በጸሎቱ ለጎመ ሰማየ። ሀለዉ ዕደው ነቢያት እለ ኢጥእምዎ ለሞት እስመ እግዚአብሔር በየማኑ ከደኖሙ። ኤልያስ ክቡር ቴስብያዊ ዘዐቀበ ሕጎ ለልዑል ነሠተ ጣዖተ አማልክት ወገብረ መሥዋዕተ ሰላም ለእግዚአብሔር። በቅድስና ወበንጽሕ ምኩራብ ሥጋሁ ነደቀ በሠረገላ ሉዓሌ ተመጥቀ ኤልያስ ክቡር እምሐውዘ ዓለም ዘርኅቀ። ኃይለ መንፈስ ቅዱስ ቀኒቶ ኤልያስ ክቡር ረከበ ተምኔቶ። ከመ መላእክት አስተማሰለ ሕይወቶ። ኤልያስ ወዮሐንስ

አሐዱ ህላዌሆሙ ወአሐደ ኀይለ ይለብሱ ዘባድወ የዐጥቁ ዐዲም ውስተ ሐቋሆሙ ወንብረቶሙ ገዳም)።

ጭታላማ 2 ዘሠለስቱ ደቂቅጭ

ሠለስቱ ደቂቅ፦ አናንያ፣ አዛርያና ሚሳኤል በእምነታቸው ጸሎታቸው ወደ ሰማይ ዐረገ የእሳት ምድጃም [የምድጃ እሳትም] አላቃጠላቸውም። የንጉሥ ቁጣ አላስደነገጣቸውም። የክርስቶስ ኀይል አጸናቸው። የእሳትን ኀይል በትዕግሥታቸው አጠፉ። አናንያ፣ አዛርያና ሚሳኤል ፊታቸውን በትእምርተ መስቀል አማተቡ። ወደእሳት ምድጃ ገቡ። ምንም የነካቸው የለም። (#በግእዝ፦ አናንያ ወአዛርያ ወሚሳኤል በእምነቶሙ ሰማያተ ዐርገ ጸሎቶሙ ዕቶነ እሳት ኢያውዐዮሙ። መዓተ ንጉሥ ኢያደንገጸሙ ወኀይለ ክርስቶስ አጽንዖሙ። አጥፍዑ ኀይለ እሳት በትዕግሥቶሙ። ጸለዩ አናንያ ወአዛርያ ወሚሳኤል ዐተቡ ገጸሙ በትእምርተ መስቀል ቦኡ ውስተ ዕቶነ እሳት ወአልቦ ዘለከፎሙ)።

እግዚአብሔር፦ አናንያ በእሳት ምድጃ ውስጥ ሳለ ለጠላት የማትሸነፍ አንተ እግዚአብሔር ነህ እያለ ነገር ጀመረ። (#በግእዝ፦ ከሠተ አፉሁ አናንያ በውስተ እቶነ እሳት እንዘ ይብል አንተ እግዚአብሔር ዘኢትትመዋዕ ለፀር)።

✠ዘስብከት✠

ነገረ ክርስቶስ፦ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ሳለ ማንም አይችልንም። በነቢያት ስሙ የተሰበከ አማኑኤል እግዚአብሔር ነው። ወልድ በክብር እንደሚመጣ ነቢያት ዜናን ነገሩን። ከዓለም በፊት የነበረውን የሚያድን ልጁን እንሰብካለን። ከሙሴ ሕግ እስከ ነቢያት ድረስ ስለአንዱ ስለእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ነቢያት አስተማሩ። በኦሪት ሕግ የተነገረውን፣ ለጽዮን የደስታ ዜና የሚናገረውን የሰንበት ጌታ መምጣቱን ነቢያት አስተማሩ። ነቢያት ሰበኩት ምስክርም ሆኑት ወላዲ አብንም እጅህን ላክ አሉት። ክርስቶስ በቀጠሮው መጣ። በመስቀሉ እኛን የተቤገፍንን እርሱን መድኃኒታችንን እንሰብካለን። ከሰማያት ወረደ ምድራዊት የሆነች ሥጋችንንም ተዋሐደ። የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መምጣቱንና ማዳኑን ሰበኩ። እስከ ምድር ጫፍ እስኪሰማ ድረስ ሰበኩ። ወልደ እግዚአብሔር ያዘኑትን ያረጋጋ ዘንድ የተበተኑትን ይሰበስብ ዘንድ መጣ። ሰላማዊ [ክርስቶስ] ሰላምን ያደረግ ዘንድ መጣ። (#በግእዝ፦ እንዘ እግዚአብሔር አምላክን ምስሌነ አልቦ ዘይክለን። እግዚአብሔር ውእቱ አማኑኤል ስሙ ዘተሰበከ በነቢያት። ዜነዉነ ዜና ነቢያት ከመ ይመጽእ ወልድ በስብሐት። ወልዶ መድኃኒ ንሰብክ ዘእምቅድመ ዓለም ሀሎ። እምኦሪተ ሙሴ እስከ ነቢያት ሰበኩ ምጽአቶ ለዋሕድ ለወልደ እግዚአብሔር። ዘተነግረ በሕገ ኦሪት ምጽአቶ ሰበኩ ነቢያት እግዚአ ለሰንበት ዘይዜንዋ ለጽዮን ቃለ ትፍሥሕት በነቢያት ተሰብክ። ነቢያት ሰበክዎ ሰማዕተ ኮንዎ ፈኑ እዴክ ለወላዲ ይብልዎ። ክርስቶስ መጽእ በዕድሜሁ። ከያሁ ንሰብክ መድኃኒ ለዘበመስቀሉ ቤዘወ ከያነ። እምሰማያት ወረደ ወለብስ ሥጋን ምድራዊተ። ስብኩ ምጽአቶ ዜንዉ አድኅኖቶ ለመድኃኒነ

ክርስቶስ። ስብኩ ይሰማል እስከ አጽናፈ ምድር። ወልደ እግዚአብሔር መጽአ ጎቤነ ያስተጋብእ ዝርዋነ ይናዝዝ ኩሎ ጎዙናነ። ይግበር ሰላም መጽአ ሰላማዊ)።

ፕዘክብረ ቅዱሳንፕ

ነገረ ክርስቶስ፦ የጻድቃን ሞገሳቸውና ክብራቸው ክርስቶስ ወደ ዓለም መጣ። በእንጨት መስቀል ላይ ይሰቀል ዘንድ ከሰማያት መጣ። ከዓለም በፊት የነበረ እስከ ዘለዓለም የሚኖር ወልድን እንሰብካለን። ይህም ለቅዱሳን ክብር ይሆን ዘንድ የላክኸው ልጅህ ነው። ጻድቃን የሚመጣው ይምጣና ዓለምን ያድን አይዘግይ እያሉ ለመነ። የነፍስ መምህር የጻድቃን መሪ ልጁን ቤዛችንን ላክ። (#በግእዝ፦ ሞገሶሙ ወክብሮሙ ለጻድቃን ክርስቶስ መጽአ ውስተ ዓለም። እምሰማያት መጽአ ከመ ይሰቀል ዲበ ዕፀ መስቀል። ንሰብክ ወልደ ዘእምቅድመ ዓለም ሀሎ ወይሄሉ እስከ ለዓለም። ዝኬ ውእቱ ወልድክ ዘፈኖኮ ውስተ ዓለም ለክብረ ቅዱሳን። ሰአሉ ወይቤሉ ጻድቃን ይምጻእኬ ዘይመጽእ ወኢይጎንዲ ከመ ያድጎን ዓለመ። ሐዳፌ ነፍስ ለጻድቃን መርሕ ቤዛነ ኪያሁ ወልዶ ፈነወ)።

ጼታጎሣሥ 18 ዘሰላማጼ

አባ ሰላማ፦ የጌታችንን የወንጌል ብርሃን የገለጠልን አባ ሰላማ ንዑድ ክቡር ነው። የአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን ስሙ ፍሬምናጦስ ነው። ወንጌልን ይሰብክ ዘንድና ብርሃንን ይገልጥ ዘንድ ወደ ምድራችን የተላከ ታላቅ ጳጳስ አባ ሰላማ ንዑድ ክቡር ነው። (#በግእዝ፦ ብፁዕ ውእቱ አባ ሰላማ ከሠተ ለነ ብርሃነ ዜናሁ ለመድጎኒ። ፍሬምናጦስ ስሙ ለአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን። ብፁዕ ውእቱ አባ ሰላማ ዐቢይ ጳጳስ ዘተፈነወ ውስተ ምድርነ ከመ ይሰብክ ዜናሁ ወይክሥት ብርሃነ)።

ጼታጎሣሥ 19 ዘገብርኤልጼ

እግዚአብሔር፦ [ስለ እግዚአብሔር] አንተ ግን ለማወቅ ብትፈልግ በምድር ያለ ጎሊናን ተውና ከዋክብትንና መኖሪያቸውን አልፈህ ከዚህ ሁሉ ከፍ ብለህ በልብህ የማይከፈል ሦስት የሆነ አንድ [ጌታን] አስብ። (#በግእዝ፦ ወአንተሰ ለእመ ትፈቅድ ታእምር ጎድግ ጎሊና ዘበምድር ወዕድዎሙ ለከዋክብት ስነ ሥርዓቶሙ ወነባሬሆሙ እምዝንቱ ኩሉ ተልዲለክ በልቡናክ ጎሊ አሐደ ሥሉሰ ዘኢይሴደቅ)።

ነገረ ማርያም፦ ገብርኤል ማርያምን ልጅ ትወልጃለሽ እያለ አበሠራት። ሚካኤል መልአክ በክንፉ ተሸከማት። የደመና መጋረጃ ሠወራት። በደል የሌለባት በድንግልና ንጽሕት የሆነች ናት። ወልድ ከእርሷ ተወለደ። ኢሳይያስ አዲስ ጥጃ አላት። ድንግል ማርያም ሐርን ለደብተራ እየፈተለች ሳለ ገብርኤል የፍቁር ወልድን መምጣት አበሠራት። ሶልያና ወርቅን እየፈተለች ሳለ ገብርኤል የደስታ ብሥራትን አበሠራት። ማርያም ግን ይህንን ሁሉ ትጠብቀው ነበር። ይኸውም ገብርኤል የነገራት የተረዳ ነገር ነው። የዳዊት ልጅ በቤተ መቅደስ ያደገች ብልሻተኛና

ትሑት ናት። በእውነት ዕፀ ጳጦስ ለሆነች ለድንግል ማርያም የወልድን መምጣት ሰበከ። ማርያም ገብርኤልን ሰላም ለአንተ ይሁን ለላከህም ሰላም አለች። ቃልህን አሰማኝ ድገምልኝ ድገምልኝ አለችው። (#በግእዝ፦ አብሠራ ገብርኤል ለማርያም ወይቤላ ትወልዳ ወልደ። ሚካኤል መልአክ በክነፋ ያራ መንጦላዕተ ደመና ሠወራ ንጽሕት በድንግልና አልባቲ ሙስና ወልድ ተወልደ እምኔሃ። ኢሳይያስ ይቤላ ሐዳስዩ ጣዕዋ። እንዘ ትፈትል ድንግል ሜላተ ለደብተራ ምጽአተ ፍቁር ገብርኤል አብሠራ። ገብርኤል አብሠራ ብሥራተ ፍሥሐ ጥዩቀ ለሶልያና እንዘ ትፈትል ወርቀ። ማርያምስ ሀለወት ተዐቅብ ዘንተ ኩሎ ዝኬ ውእቱ ገብርኤል ዘዜነዋ ጥዩቀ። ጠባብ ወትኅት በቤተመቅደስ ዘልህቀት ወለተ ዳዊት። ዕፀ ጳጦስ እንተ በአማን ገብርኤል ሰበከ ላ ዜና። ትቤሎ ማርያም ለገብርኤል ሰላም ለከ ወሰላም ለዘፈነወከ ድግም ድግም ዜናክ ወአስምዐኒ ቃለክ)።

ገብርኤል፦ ገብርኤል ወደ ማርያም ተላክ የቃልን መምጣትም ለእርሷ ሰበከ። በምድር ላይ ሁሉ የደስታ ቃልን የሚናገር ገብርኤል ወደ ገሊላ ሀገር ወደ ማርያም መጣ። የተላከበትን ነገር ሁሉ በደስታ ነገራት። ወገቡም ጭኑም በአፌዝ ወርቅ [ያሸበረቀ] ገብርኤል የሚባል አንድ መልአክ አለ። ገብርኤል ማለት አምላክ የሆነ ሰው፣ ሰው የሆነ አምላክ ማለት ነው። የቃልን ሰው መሆን ለድንግል ይሰብክ ዘንድ ከእግዚአብሔር የተላከ መልእክተኛ ነው። ትርጓሜው አምላክ የሆነ ማርያምን ሰላም ያላት ገብርኤል የሚመጣውን ታላቅ ጠባቂ ሰላምታን አስቀድሞ ነገራት። የመላእክት ክብራቸው እንደ መንኲራኩር ወረደ። ሙሴን በዕፀ ጳጦስ መካከል የተናገረው የእግዚአብሔር መልአክ ወደ ድንግል ማርያም ወረደ። (#በግእዝ፦ ተፈነወ ገብርኤል ኀበ ማርያም ድንግል ሰበከ ላቲ ምጽአቶ ለቃል። ገብርኤል መጽአ ዘይዜኑ ቃለ ትፍሥሕት ወሐሴት ውስተ ኩሎ ምድር ኀበ ማርያም ሀገረ ገሊላ አብሠራ ዘለአኮ ኩሎ ነገራ። አልኖሲሶ በዕዝና ኩሎ ዘለአኮ ነገራ። ወሀሎ አሐዱ መልአክ ዘስሙ ገብርኤል ሐቋሁኒ ወአቑያጺሁኒ በወርቀ አፌዝ። ገብርኤል ብሂል ብእሲ ወአምላክ እምነበ እግዚአብሔር ዘተፈነወ ላእክ ሥጋዊ ቃል ለድንግል ይሰብክ። ገብርኤል ስሙ ዘአምኃ ለማርያም ዘበትርጓሜሁ አምላክ ውእቱ አቅዲሙ ዜነዋ አምኃሁ ለዘይመጽእ ዐቢይ ኖላዊ። ክብሮሙ ለመላእክት ከመ መንኲራኩር ወረደ መልአክ እግዚአብሔር ኀበ ማርያም ድንግል ዘተናገሮ ለሙሴ በኀበ ዕፀ ጳጦስ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ ኀጢአትን ይቅር የሚል የአንበሳ ልጅ አንበሳ ወልድ ተወለደ። የመላእክት ክብራቸው የዓለም ሁሉ ደስታ መጣ። ብርሃንን እንደ ልብስ የሚጎናጸፍ መድኀኒታችን በዳዊት ሀገር ተወለደልን። የገብርኤል ጌታው ከሰማይ ወደ ምድር ወረደ። አኗኗሩ ከዓለም በፊት የነበረው እግዚአብሔር የእርሱን መምጣት ይሰብክ ዘንድ ላከው። (#በግእዝ፦ ተወልደ አንበሳ ዕንለ አንበሳ ወልድ ዘይሠሪ አበሳ። ክብሮሙ ለመላእክት መጽአ ፍሥሐ ውስተ ዓለም። እግዚኡ ለገብርኤል ወረደ እምሰማይ ዲበ ምድር። ተወልደ ለነ መድኅን በሀገረ ዳዊት ዘይትዐፀፍ ብርሃነ ከመ ልብስ። ዘእምቅድመ ዓለም ህላዌሁ ፈነዎ ለገብርኤል ይሰብክ ምጽአተ ዚአሁ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ ወደ ዓለም የመጣው ብርሃን የጽዮን በኩር ይባላል። ከሁሉ በላይ የሆነ ከላይ የመጣ [ወልድ] ለሁሉ አበራ። በጻድቃን ላይ የሚያበራ የቅዱሳን መምህር ነው። የኅሊናችንን ጨለማ የሚያበራልን ዓለምንም ይቤኸ ዘንድ ወደ እኛ የመጣ ከብርሃን የተገኘ ብርሃን ነው። እውነትን የሚለብስ እውነተኛ አምላክ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ዓለም መጥቷልና ኑ በብርሃኑ እንመላለስ። ብርሃን ወደ ዓለም መጥቷልና ከዛሬ ጀምሮ መጻተኛና ስደተኛ አይደለንም። በጨለማ ሳለን ብርሃን ወጣልን የሚያድነንም ወደ እኛ መጥቶ ተወለደልን። ኃጢአታችንም ተሻረልን። የሰማያት ኀይልና ፍጥረት ሁሉ እርሱን የሚያመሰግኑት ክርስቶስ ነው። ሕይወትን የሚያድል እርሱ ወደእኛ መጣ። ሙሴ የሰበከው የይስሐቅ ቤዛ ይህ ልጅህ ነው። የማይጨልም ብርሃንን ሰጠኸን። የአብ የምክሩ አበጋዝና ልጁ እርሱ [ክርስቶስ] ነው። ጥበብ፣ ምክር፣ የክብር ብርሃንና ለእኛ የተሰጠ የተሠወረ መዝገብ ነው። የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ነን እንጂ ስደተኛና መጻተኛ አይደለንም። የሚያድን ልጁን ልኮልናልና። ጨለማን ያስወገደ ብርሃን እነሆ የእግዚአብሔር በግ ነው። እንደ ዕጣን ንጹሕ የሆነ እንደ ፀሐይ ብሩህ የሆነ የጻድቃን ብርሃናቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከብርሃን የተገኘ ብርሃን ነው። በጻድቃን ላይ የሚያበራ ብርሃንና የሰላማችን ምልክት ነው። (#በግእዝ፦ ብርሃን ዘመጽአ ውስተ ዓለም በኩረ ጽዮን ይሰመይ። ዘመጽአ እምላዕሉ እመልዕልተ ኩሉ ወበምጽአቱ አብርሀ ለኩሉ። ዘያበርሀ ላዕለ ጻድቃን መምህረ ቅዱሳን። ብርሃን ዘእምብርሃን ዘመጽአ ኀቤነ ከመ ይቤዙ ኩሎ ዓለመ ወያበርሀ ጽልመተ ኀሊናነ። አምላክ ማእምር ዘይለብስ ጽድቀ። እስመ ኢየሱስ ክርስቶስ መጽአ ውስተ ዓለም ንዑ ናንሶሱ በብርሃኑ። እምይእዜስ ኢኮነ ነግደ ወፈላሴ ብርሃን መጽአ ውስተ ዓለም። እንዘ ሀሎነ ውስተ ጽልመት ሠረቀ ለነ ብርሃን ወሠረፀ ለነ መድኅን መጽአ ኀቤነ ወጎዩ ኃጢአትነ። ክርስቶስ ውእቱ ንጉሠ ስብሐት ዘኢያሁ ይሴብሐ ኀይለ ሰማያት ኩሉ ኀይል ወኩሉ ፍጥረት መጽአ ኀቤነ ዐሣዬ ሕይወት። ቤዛሁ ለይስሐቅ ዝኬ ውእቱ ወልድከ ዘሙሴ ሰበከ። ብርሃን ዘኢይጸልም ጸጎከነ። ወልዱ መልአከ ምክሩ ለአብ። ጥበብ ወምክር ወብርሃነ ክብር መዝገብ ኀብዕ ዘተውህበ ለነ። ኢኮነ ነግደ ወፈላሴ ሰብአ ቤቱ ለእግዚአብሔር ንሕነ። እስመ ፈነወ ለነ ወልዶ መድኅነ። ብርሃን ዘሰደዶ ለጽልመት ነዋ በግዑ ለእግዚአብሔር። ንጹሕ ከመ ዕጣን ብሩህ ከመ ፀሐይ ብርሃኖሙ ለጻድቃን ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ። ብርሃን ዘእምብርሃን ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ። ትእምርተ ሰላምነ ብርሃን ዘያበርሀ ላዕለ ጻድቃን)።

ፌዴራል

ነገረ ክርስቶስ፦ የፈረሰውን ይሠራ ዘንድ፣ ነፍሳትንም ይቤኸ ዘንድ ቸር እረኛ [ክርስቶስ] ከሰማይ ወረደ። ሰላምን ያደርግ ዘንድ ዓለምን ሁሉም ያድን ዘንድ ከዳዊት ዘር የመጣ እረኛ [ክርስቶስ] ነው። አብን ላኪ እንደሆነ እናምናለን። ወልድን ተላኪ እንደሆነ እናምናለን። መንፈስ ቅዱስን የሚያድን [የሚያኖር] እና በሰማይ ያለ ታላቅ እረኛ [ጠባቂ] እንደሆነ እናምናለን። የሰማያት ሰማይ የማይቻለው ምድርም የማይበቃው [ጌታ] እንዴት የድንግል ማሕፀን ተሸከመው!!! አልጫውን የሚያጣፍጥ ጨው [ክርስቶስ] ነው። ለአሕዛብ ያበራ ዘንድ ቃል

ከሰማያት ወረደ። (#በግእዝ፦ እምሰማይ ወረደ ኖላዊ ጌር ከመ ይቤዙ ነፍሳተ ወይሕንፅ ዘተመዝበረ። ኖላዊ ዘመጽኦ እምዘርዐ ዳዊት ይግበር ሰላመ ወያድኅን ኩሎ ዓለመ። ነኦምን አበ ፈናዌ ወልደ ተፈናዌ መንፈስ ቅዱስ ማሕየዌ ዐቢየ ኖላዊ ሰማያዊ። ዘሰማየ ሰማያት ኢያገምሮ ወምድርኒ ኢየኦክሎ እፎ እንከ ማሕፀነ ድንግል ያሮ። ዪው ዘአጥዐሞ ለልሱሕ። እምሰማያት አይኅዐ ቃል ከመ ያብርህ ሎሙ አሕዛብ)።

ትርጓሜ፦ የያዕቆብን ደም ግባት የወደደ [እግዚአብሔር] ነው። የያዕቆብ ደም ግባት [ውበት] ያላትም መድኃኔዓለም ክርስቶስ ከማርያም የነሣት ሥጋ ናት። (#በግእዝ፦ ሥኖ ለያዕቆብ ዘአፍቀረ። ወሥኑስ ለያዕቆብ ዘይቤ ይእቲ ሥጋ እንተ ነሥኦ መድኃኒን እማርያም)።

🍎ዘመርዓዊ🍎

ነገረ ክርስቶስ፦ ከዳዊት ዘር የመጣ ሰማያዊ ሙሽራን ኑ እንቀበል። የሁሉ ደስታ የሚሆን ሙሽራ ደርሷልና ኑ ለመቀበል እንሒድ። ከሴት ተወልዶ የኦሪትን ሕግ ፈጸመ። የአባቱን ፈቃድ ይፈጽም ዘንድ ወልድ በጊዜው ጊዜ [በቀጠሮው] ተወለደ። (#በግእዝ፦ ንዑ ንትቀበል መርዓዊ ሰማያዊ እምዘርዐ ዳዊት ዘመጽኦ። ንዑ ንሑር ውስተ ቀበላሁ መርዓዊ በጽሐ ፍሥሐ ለኩሉ። ተወልደ እምብእሲት ወገብረ በሕገ ኦሪት። ከመ ይፈጽም ፈቃድ አቡሁ ወልድ ተወልደ በዕድሜሁ)።

🌸ዘጌና🌸

ነገረ ክርስቶስ፦ ሰማይንና ምድርን የፈጠረ ከድንግል ተወለደ። ከሰማያት ወረደ በድንግል ማሕፀንም አደረ። መምጣቱ ድንቅ ነው። መወለዱም ድንቅ ነው። መድኃኒታችን በተድላ መለኮት ተወለደ። እነሆ የዓለም መድኃኒት ተወለደ። መድኃኒታችን ተወልዷልና ዛሬ ታላቅ ደስታችን ነው። [ሰብአ ሰገል] ስለክህነቱ ዕጣን አገቡለት ስለመንግሥቱ ወርቅ አመጡለት። ከክብር ዙፋኑ ሳይለይ ከዳዊት ዘር በሰው ሥጋ የተወለደ ወልድን እንሰብካለን። (#በግእዝ፦ ዘሰማየ ገብረ ወምድረ ሣረረ እምድንግል ተወልደ። እምሰማያት ወረደ ውስተ ማሕፀነ ድንግል ኀደረ። መንክር ምጽኦቱ ወመንክር ልደቱ። ወተወልደ መድኃኒኑ በተድላ መለኮት። ወነዋ ተወልደ መድኃኔዓለም። ዮምስ ዐባይ ትፍሥሕትን እስመ ተወልደ መድኃኒኑ። ዕጣኑ ያበውኡ በእንተ ክህነቱ ወርቀ ያመጽኡ በእንተ መንግሥቱ። ንሰብክ ወልደ እምዘርዐ ዳዊት ዘመጽኦ ወተወልደ በሥጋ ሰብእ እንዘ ኢየዐርቅ እመንበረ ስብሐቲሁ)።

🌸ዘልደት🌸

ነገረ ክርስቶስ፦ እናቱ በድንጋይ በረት አስተኛቸው የበለሰ ቅጠልም አለበሰቸው። መድኃኒታችን ተወልዷልና እንግዲህ ሰላምን እንከተል። ክርስቶስ ከድንግል ስለተወለደ ዛሬ ደስታ ሆነ። የልደቱ ምስጋና በእውነት ድንቅ ነው። አዳኝ የሆነ ጌታ በበረት ተኛ በጨርቅም ተጠቀለለ። የዓለም ሁሉ መድኃኒት [ቤዛ] ዛሬ ተወለደ። ዛሬ መላእክት በሰማያት ይደሰታሉ። (#በግእዝ፦

አስከበቶ እሙ ውስተ ጎለ ዕብን ከደነቶ እሙ ቈጽለ በለሶን። ይእዜኒ ለሰላም ንትልዋ መድኅኒነ ተወልደ ነዋ። ዮም ፍሥሐ ኮነ በእንተ ልደቱ ለክርስቶስ እምድንግል። አማን መንክር ስብሐተ ልደቱ። በጎል ሰከበ በአጽርቅት ተጠብለለ እግዚእ ወመድኅን ቤዛ ኩሉ ዓለም ዮም ተወልደ። ዮም ይትፌሥሑ መላእክት በሰማያት)።

✠ዘሕፃናት✠

ነገረ ክርስቶስ፦ ሕፃንን [ክርስቶስን] አግኝተው ሰብአ ሰገል ተደሰቱ። ሕፃናትን በእናታቸው ማሕፀን የሚስል ክርስቶስ ተወለደልን። (#በግእዝ፦ አንፈርዐፀ ሰብአ ሰገል ረኪቦሙ ሕፃነ። ተወልደ ለነ ክርስቶስ ዘይሥዕሎሙ ለሕፃናት)።

✠ጥር 1 ዘእስጢፋኖስ✠

እስጢፋኖስ፦ የሰማዕታት መጀመሪያ እስጢፋኖስ ለሰዎች ምሕረትን የሚለምን ነው። በመልካም ትዕግሥቱ ዲያቆን ሆነ በሃይማኖትም ሰማዕት ነው። ዲያቆን እስጢፋኖስ እንደ ስንዴ ቅንጣት ፍሬው የበዛ ነው። እስጢፋኖስ በሃይማኖት አበባ አጌጠ አምላኩን በመውደድ ሞትን ወደደ። ስለእውነትና ስለሕይወት ደሙን አፈሰሰ። የዲያቆናት አለቃ እስጢፋኖስን ሾሙት። (#በግእዝ፦ እስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት ዘይስእል ምሕረተ ለሰብእ። ሰማዕተ ኮነ በሃይማኖት ወዲያቆነ ኮነ በሥ[ስ]ነ ትዕግሥት። እስጢፋኖስ ዲያቆናይ ፍሬሁ ጽፉቅ ከመ ሠዊተ ሥርናይ። እስጢፋኖስ በጽጌ ሃይማኖት ተሠርገው በፍቅረ አምላኩ መዊተ ፈተው። በእንተ ጽድቅ ወሕይወት ደሞ ከዐው። ሢምዎ ለእስጢፋኖስ ርእሰ ዲያቆናት)።

ነገረ ክርስቶስ፦ በመወለድ ብቸኛ የሆነ [የሠለጠነ] ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ተወለደ። በመወለዱም ደስታና ሰላም ሆነ። ሰማይን የዘረጋ በበረት ተኛ። ከእናቱ ጡት ወተትን ጠባ። ኢሳይያስ በትንቢቱ እንደተናገረ ለነፍስ ዋስ የሚሆን [ክርስቶስ] የሥጋ ልብስን ለብሶ ከድንግል ተወለደ። ወልድ በክብር በምስጋና እንደሚመጣ ነቢያት ትንቢትን ነገሩን። አንቺም የሳይዳ ምድር ቤተልሔም ከአንቺ የይሁዳ ንጉሥ ይወጣል። የጢሮስ ቆነጃጅትም ያን ጊዜ ይሰግዳሉ። ነጻነትን ይሰብክ ዘንድ ዓለምንም ያድን ዘንድ ሕፃን ተወለደልን። ዲያቆናትን ቀሳውስትንና ጳጳሳትን የሚሾም ወልድ ተወለደ። (#በግእዝ፦ ተወልደ እምድንግል ብሔተ ልደት ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ። በልደቱ ኮነ ፍሥሐ ወሰላም። ሰማየ ዘረበበ ውስተ ጎል ሰከበ እምአጥባተ እሙ ጠበወ ሐሊበ። ኢሳይያስ በትንቢቱ በከመ ደረሰ ተወልደ እምድንግል ዘይትሐበይ ነፍስ ተዐጺፎ ዘባሦር አልባሰ። ዜነዉነ ዜና ነቢያት ከመ ይመጽእ ወልድ በስብሐት። ወአንቲኒ ቤተልሔም ምድረ ሳይዳ እምኔኪ ይወፅእ ንጉሠ ይሁዳ አዋልደ ጢሮስ አሜሃ ይሰግዳ። ሕፃን ተወልደ ለነ ከመ ይቤዙ ኩሉ ዓለመ ይስብክ ግዕዛነ። ወልድ ተወልደ ዘይሠይም ጳጳሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ)።

✠ጥር 3 ዘመጣዕ✠

አባ መጣዕ (አባ ሊባኖስ)፦ [መጣዕ] ስለእውነትና ስለሕይወት ራሱን ድኻ ያደረገ ከዓለም ደስታም የሸሸ ነው። መጣዕ ደሜ ከፈሰሰበት ሥጋዬ ከተቀበረበት በዚያ በረከት ይሁን አለ። በመልካም ሥራ የተመረጥክ ሊባኖስ ሆይ ስለእኛ ወደ አዶናይ ለምንልን። (#በግእዝ፦ በእንተ ጽድቅ ወሕይወት ርእሶ ዘአንደየ እምሐውዘ ዓለም ዘጎየ። ይቤ መጣዕ ኀበ ተክዕወ ደምየ ወተቀብረ ሥጋየ ህየ ይኩን በረከተ። ሊባኖስ ኀሩይ በምግባረ ሠናይ ርሡይ ሰአል ወጸሊ በእንቲኣነ ኀበ አዶናይ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ ሥርዓትን ይተክል ዘንድ ቅዱሳንንም ይመራ ዘንድ ከሰማይ ወደ ምድር ወረደ። ለዓለም ሁሉ የሚነግሥ የቅዱሳን ክብር አዳኝ ወልድ በበረት ተኛ። ከተሠወሩት ይልቅ የተሠወረ እውነተኛ እግዚአብሔር ለቅዱሳን ተገለጠ። ከያዕቆብ ወገን የወጣ የቅዱሳን ፀሐይ ክርስቶስ የሃይማኖት ጥሩር ነው። (#በግእዝ፦ ሥርዓተ ይትክል ቅዱሳነ ይምራሕ ወረደ እምሰማይ ዲበ ምድር። ወልደ መድኀን ክብረ ቅዱሳን ዘይነግሥ ለኩሉ ዓለም ሰከበ በጎል። ዘነቡዕ እምነቡዓን ተከሥተ ለቅዱሳን እግዚአብሔር ዘበአማን። እምቤተ ያዕቆብ ዘሠረቀ ፀሐየ ቅዱሳን ክርስቶስ ድርዓ ሃይማኖት)።

መንግሥተ ሰማያት፦ ከእውነተኛ ሰዎች ነፍስ ጋር ሁሉ እንገባባት ዘንድ የእኛስ ሀገራችን ከላይ ያለችዋ መንግሥተ ሰማያት ናት። (#በግእዝ፦ ወለነሰ ሀገሪትነ እንተ እምላዕሉ ቅድስት ይእቲ ከመ ንባእ ምስለ ነፍስ ኩሎሙ ሰብእ ጻድቃን)።

፻ጥር 4 ዘዮሐንስ፻

ዮሐንስ ወንጌላዊ፦ የነጎድጓድ ልጅ ዮሐንስ ሆይ ትማልድልን ዘንድ እንለምንሃለን። የጥበባት ባሕር፣ የልሳናት አባት፣ ከፍ ብሎ የሚበር ንስር፣ ወንጌላዊ፣ ምሥጢርን ያየ፣ ነገሩ በመለኮት ጨው የጣፈጠ ነው። በእጁ የወንጌልን ቃላት እየጻፈ አየራትን ያያል ምሥጢራትን ይናገራል። ሞትን ያልቀመሰ ዮሐንስ ድንግል ወገቡን በጌታው መታጠቂያ ታጠቀ። በቅድስና ያጌጠ፣ በድንግልና የጸና ዮሐንስ ስድብን እየታገሠ እስኪያሳምናት ድረስ በማንደጃ ቤት ለሮምና አገለገለ። ከልጅነቱ ጀምሮ ያለበደል ያደገ፣ ከእሳት አጠገብ የተቀመጠ ዮሐንስ ነው። [ዮሐንስ ሆይ] በስብከትህ አብርተህልና ኮከብ ብለን ጠራንህ። ደስ የሚያሰኝ ምሥጢርን ያየህ በምድር ያለህ መልአክ ነህ። ከአማረ የዮሐንስ አፍ ሽቱ ተገኘ። እነሆ በወንድሞች መካከል ወንጌልን የሚሰብክ ነው። ወልድ መረጠህ በአፉም ሳመህ። ሐዋርያት በመልካም ሥራህ ያመሰግኑህል በቃልህ ጣዕምም ይደሰታሉ። አቡቀለምሲስ የማርያም ልጅ የመረጠው ሐዋርያና ድንግል ነው። (#በግእዝ፦ አስተምሕር ለነ ሰአልናክ ወልደ ነጎድጓድ ዮሐንስ። ባሕረ ጥበባት አበ ልሳናት ንስር ሠራሪ ልዑሰ ስብከት ዮሐንስ ወንጌላዊ ረዓዩ ኀቡዓት ነገሩኒ ቅሱም በዔወ መለኮት። ይኔጽር አየራተ ይነግር ኀቡዓተ እንዘ ይጽሕፍ በእደዊሁ ዘወንጌል ቃላተ በቅናተ እግዚኡ ሐቋሁ ቀነተ ዮሐንስ ድንግል ዘኢጥዕመ ሞተ። ዮሐንስ ሥርግው በቅድስና ዮሐንስ ቅኑት በድንግልና ውስተ ቤተ ምንዳድ ተቀንየ ለሮምና እንዘ ይትዔገሥ ጽእለተ እስከ አእመና። ዮሐንስ ውስተ ሕፅነ እሳት ዘረፈቀ እንበለ ርስሐት እምንዕሉ ዘልህቀ። ኮከበ ሰመይናክ እስመ አብራህክ በስብከትከ።

መልአክ ዘበምድር ረዓዩ ምሥጢር ምዑዝ። እምአፈ ዮሐንስ ሥርግው ተቀስመ አፈው ሰባኬ ወንጌል ነዋ በማዕከል አጋው። ኀረየክ ወልድ ወሰአመክ በአፋሁ። ይዌድሱክ ሐዋርያት በእንተ ሥነ ግብርክ ወይትፌግዑ በጣዕመ ቃልከ። አቡቀለምሲስ ድንግል ወሐዋርያ ዘኀረዮ ወልደ ማርያ)።

ዘለንበት

ነገረ ክርስቶስ፦ ፀሐይ ወጣ። ጌታ ተገኘ። አምላክ ተመሰገነ ከቅድስት ድንግልም ተወለደ። መለኮቱ አልጠፋም። (#በግእዝ፦ ፀሐይ ሠረቀ ወእግዚእ ተረክበ ወአምላክ ተአኩተ ወተወልደ እምቅድስት ድንግል እስመ መለኮቱ ኢማሰነ)።

ጥዘወትርጥ

ነገረ ክርስቶስ፦ [ኢየሱስ] ኪሩቤል ሳያዩት የድንግልን ቁልፍ ሳይከፍት ወደ ዓለም መጣ። ማደርያው ኢየር ዙፋኑ ኪሩቤል የሆኑለት እግዚአብሔር ከእርሷ ሰው የሆኑኩባትን ድንግልን እኔ ራሴ በእጄ ፈጠርኳት አለ። በአካል ሦስት የሆነ ማለትም አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ የተባለ እግዚአብሔር በባሕርይ አንድ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የገነት ምንጭ፣ የሕይወት ውሃ ጉድጓድ ነው። አብ ልጁን በብዙዎች ዘንድ በኩር ትሆን ዘንድ ና ከሰማይ ወደ ምድር ውረድ አለው። [ክርስቶስ] የዋህ በግ፣ ንጹሕ ዕንቁ ነው። ከዳዊት ዘር የተገኘ ዕንቁ ነው። ሕፃናትን በማሕፀን ውስጥ የሚፈጥር፣ ዳዊት የዘመረለት፣ ነቢያት የሰበኩት [ክርስቶስ] ከሰማያት ወደ ምድር ወረደ። የጠፋውን ያገኘ ዘንድ ወልድ ምድራዊት በሆነች በሥጋ ተሰቀለ። እሺ ብሎ መጥቶ ሥጋችንን ተዋሐደ። በዚህች ከአዳም በነሣት ሥጋም ተሰቀለ። ከዕሴይ ሥር የክብር ፍሬ ወጣ። በቃሉ የሚያድን ጌታ ልደቱ እውነት ነው። በምድር መካከል መድኃኒትን አደረገ። ቅዱሳት እጆቹን በመስቀል እንጨት ላይ ዘረጋ። የሚያምንበት አይታወክም አይደነግጥምም። የርስታችን ፈለማ ፍጹም ውበታችንና ሽልማታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። አባታችን አዳምን ከልጅህ እወለዳለሁ አልከው። ቃልህ አልታበለም እውነት ሆነ። እርሱ የሚሰግድለት የሌለ ለእርሱ ሁሉ ለሚሰግድለት ለእርሱ እንስገድ። ለእርሱ ሁሉ የሚገዛለት እርሱ ለማንም ለማይገዛ ለእርሱ እንገዛ። ከበደላችን ያድነን ዘንድ ክርስቶስ ወደእኛ መጣ። (#በግእዝ፦ መጽአ ውስተ ዓለም ዘድንግል መናሥግተ ኢየርኒዎ ወኪሩቤል ኢርእዮ። ለልየ በእዴየ ለሐኩዋ ለድንግል እንተ እምኔሃ ተሰባእኩ ይቤ እግዚአብሔር መንበሩ ዘኪሩቤል ዘኢየር ማኅደሩ። አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ። ዐዘቅተ ማየ ሕይወት ነቅዕ ገነት ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ። ይቤሎ አብ ለወልዱ ነፃ ረድ እምሰማይ ዲበ ምድር ከመ ትኩን በኩረ በላዕለ ብዙጋን። ባሕርይ ንጹሕ በግዕ የዋህ። ባሕርይ ዘተረክበ እምዘርዕ ዳዊት። ዘይሥዕሎሙ ለሕፃናት በውስተ ማሕፀን እምሰማያት ወረደ ዲበ ምድር ዘዳዊት ዘመሮ ነቢያት ሰበክዎ። ተሰቅለ ወልድ በሥጋ ምድራዊት ከመ ይርከብ ዘተነገሥለ። ኦሆ ይቤ ወመጽአ ለብሰ ሥጋን ተሰቅለ በይእቲ ሥጋ እንተ እምአዳም ነሥአ። እምሥርወ ዕሴይ ሠረፀ ፍሬ ስብሐት። አማን ልደቱ ዘያሐዩ በቃሉ። ገብረ መድኃኒተ በማዕከል ምድር ሰፍሐ ዕደዊሁ ቅዱሳት ዲበ ዕፀ

መስቀል። ዘየአምን ቦቱ ኢይደነግጽ ወኢይትሐወክ። ዐረባነ ርስትነ ፍጹመ ሥንነ ወትርሢትነ ኢየሱስ ክርስቶስ። ትቤሎ ለአቡነ አዳም እትወለድ እምወለትክ እሙነ ኮነ ኢተሐሰወ ቃልከ። ንስግድ ሎቱ ዘሎቱ ኩሉ ይሰግዱ ውእቱስ አልቦ ለዘይሰግድ ለዘሎቱ ኩሉ ይገኒ ውእቱስ አልቦ ለዘይገኒ። ከመ ያድኅነነ እምጌጋይነ ክርስቶስ መጽአ ኅቤነ)።

ትርጓሜ፦ ዳዊትም ጠል በፀምር እንደሚወርድ ነው አለ። ፀምር የተባለች ማርያም ናት። በትር ከዕሴይ ሥር ትወጣለች። ከግንዱም አበባ ይወጣል። ይቺ በትር የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ ናት። ከእርሷ የወጣው አበባም የወልድ ምሳሌ ነው። (#በግእዝ፦ ዳዊትኒ ይቤ ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር። ፀምርስ ይእቲ ማርያም። ትወዕእ በትር እምሥርወ ዕሴይ ወየዐርግ ጽጌ እምጉንዱ። ይእቲ በትር አምሳለ ማርያም ቅድስት ይእቲ። ወጽጌ ዘወዕእ እምኔሃ አምሳሉ ለወልድ)።

ነገረ ማርያም፦ ማርያምስ የእግዚአብሔር ድልድይ ሆነችልን። የነጻነታችን ምስክር መመኪያችን ይቺ ናት። ሥጋዋን አንጽቶ በእርሷ አደረ። (#በግእዝ፦ ማርያምስ ተንከተመ እግዚአብሔር ኮነት ለነ። ዛቲ ይእቲ ትምክህትነ ስምዐ ግዕዛንነ። አንጺሐ ሥጋሃ ኅደረ ላዕሌሃ)።

ዘክብረ ቅዱሳን

ነገረ ማርያም፦ ነቢያትና ሐዋርያት ሁላቸው ድንግል ማርያምን መቻልን የማይቻለውን እንዴት ቻልሽው መሸከምን የማይሸከመውን እንዴት ተሸከምሽው አሏት። ማርያምም እስኪ ጠይቁ ብነግራችሁ ከአፌ እሳት ወጥቶ ዓለምን ሁሉ ያጠፋል አለቻቸው። (#በግእዝ፦ ይቤልዋ ኩሎሙ ነቢያት ወሐዋርያት ለማርያም ድንግል እፎ፣ ጸርኪዮ ለዘኢይጸወር ተጸውሮ እፎ አግመርኪዮ ለዘኢይትገመር ተገምሮ። ወትቤሎሙ ማርያም እስኩ ጠይቁ እመ ነገርኩክሙ ይወዕእ እሳት እምአፋየ ወያውዒ ኩሎ ዓለመ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ ወልድ ሰው በሆነ ጊዜ መላእክት አላወቁም። ከቅድስት ድንግል ማርያም የተወለደውን እረኞች አዩት መላእክት አመሰገኑት። ከክብሩ ሳይጎድል መለኮቱን ሠውሮ ወደ ሥጋችን ወረደ። (#በግእዝ፦ ሶበ ይወርድ ወልድ ኢያእመሩ መላእክት። ኖሎት ርእይዎ አእኩትዎ መላእክት ለዘተወልደ እማርያም እምቅድስት ድንግል። እንዘ ኢየሐጽጽ ወረደ ውስተ ሥጋነ ኅቢያ መለኮቶ)።

ቆጥር 6 ዘግዝረት

ነገረ ክርስቶስ፦ በሰምንተኛው ቀን ይገዝሩት ዘንድ ሕፃኑን ወሰዱት። ስሙንም አማኑኤል አሉት። በእስራኤል ሕግ መሠረት አማኑኤል ዛሬ ተገዘረ። (#በግእዝ፦ ወአመ ሰሙን ዕለት ወሰድዎ ለሕፃን ከመ ይገዝርዎ ወሰመይዎ ስሞ አማኑኤል። ተገዝረ ዮም አማኑኤል በከመ ሕጎሙ ለእስራኤል)።

●ዘናዝራት●

ነገረ ክርስቶስ፦ በቤተልሔም ተወለደ በናዝሬት አደገ። ናዝሬቱ ይባል ዘንድ ወደ ናዝሬት ገባ። አብ ከልጁ አይበልጥም ልጁም ከአባቱ አይጎድልም። (#በግእዝ፦ በቤተልሔም ተወልዶ ወበናዝሬት ተሐፅነ። ቦኦ ናዝሬተ ከመ ናዝሬቱ ይሰመይ። ኢየሱስ አብ እምወልዱ ወኢየሐጽጽ ወልድ እምወላዲሁ)።

ጾጥር 11 ዘጥምቀት።

ነገረ ክርስቶስ፦ ክርስቶስ በዓለም ታየ። ከድንግል ተወለደ። ለዘመዶቹ እየታዘዘ ተገለጠ። ሰው ሆኖ በዮርዳኖስ ተጠመቀ። የክርስቶስ የመለኮት ውበት መገለጥ ሆነ። ይቤዝን ዘንድ በዮርዳኖስ ተጠመቀ። ወልድ ከሰማያት ወደ መጠመቂያዎች በደስታና በሰላም ወረደ። የመላእክት ማኅበር ሁሉ በሰው ሥጋ የተገለጠውን [ክርስቶስን] ፈጽመው ያመሰግናሉ። የሕይወት መንፈስና የመንፈስ ክብር የሆነ የክብረ ደሙንና እኛን የሚያነጻን ውሃን [ማየ ገቦን] ሰጠን። ክርስቶስ ተወለደ ክርስቶስ ተጠመቀ። ዳግመኛ ከውሃና ከመንፈስ ቅዱስ ወለደን። የእውነት ፀሐይ መገለጡ እውነት ሆነ። በየጥቂቱ አደገ በሰላሳ ዓመት በዮርዳኖስ ተጠመቀ። ዙፋኑ በኢየሱስ ላይ የሆነ መመላለሻው ደመና የሆነ፤ አዳራሹ የእሳቱ ጣሪያው ውሃ የሆነ [እግዚአብሔር] ነው። ያ ቃል ሰው ሆነ ከባሕርዩም አልተለወጠም። መገለጥ ሆነ በግልጥ ታየ። መሬታዊ በዮርዳኖስ አጠመቀው። ታላላቆች አዩት፤ አመሰገኑት፤ አደነቁት። (#በግእዝ፦ ክርስቶስ አስተርአየ ውስተ ዓለም። እምድንግል ተወልዶ ክሡተ ኮነ እንዘ ይትኤዘዝ ለአዝማዲሁ። ከዊኖ ሰብኦ በዮርዳኖስ ተጠምቀ። አስተርአየ ኮነ ዘክርስቶስ ሥነ መለኮት። በዮርዳኖስ ተጠምቀ ከመ ይቤዝወነ። ወረደ ወልድ እምሰማያት ውስተ ምጥማቃት በፍሥሐ ወበሰላም። ኩሎሙ ማኅበረ መላእክቲሁ ይሴብሉ ወይዜምሩ ለዘበሥጋ ሰብእ አስተርአየ። ወደሞ ክቡረ መንፈስ ሕይወት ወቅድሳተ መንፈስ ወሀበነ ማየ መንጽሔ ዚኣነ። ክርስቶስ ተወልዶ ክርስቶስ ተጠምቀ ወለደነ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ። እሙነ ኮነ ለፀሐየ ጽድቅ አስተርአየ። በበሕቅ ልህቀ በሰላሳ ክረምት በዮርዳኖስ ተጠምቀ። ዘዲበ ኢየሱስ መንበሩ ደመና መንኰራኩሩ እሳት ጽርሑ ማይ ጠፈሩ። ውኣቱ ቃል ተሠገወ ወኢተመይጠ እምህላዊሁ። አስተርአየ ኮነ ወአስተርአየ ገሐደ። መሬታዊ አጥመቆ በዮርዳኖስ ልዑላን ርእይዎ አንከርዎ አስተብፅዕዎ ወሰብሕዎ)።

ምሥጢረ ሥላሴ፦ በአብ እናምናለን በወልድም እናምናለን በመንፈስ ቅዱስም እናምናለን። (#በግእዝ፦ ነአምን በአብ ወነአምን በወልድ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ)።

ጾጥር 12 ዘቃና ዘገሊላ።

ነገረ ክርስቶስ፦ ከእኛ ተሠውሮ ሲኖር ዛሬ ግን የተገለጠ ሆነ ውሃውንም ወይን አደረገው። የማይታየው ታየ። (#በግእዝ፦ እንዘ ሥውር እምኔነ ይእዜሰ ክሡተ ኮነ ወለማይኒ ረሰዮ ወይነ። አስተርአየ ዘኢያስተርአኢ)።

✠ዘቴዎድሮስ✠

ቅዱስ ቴዎድሮስ፦ ሰማዕት ቴዎድሮስ የመስቀልን ስቃይ አልፈራም። ኀይል ቴዎድሮስ የቃል ሰማዕት ነው። ሰማዕት ቴዎድሮስ የንጉሥን ትእዛዝ አልፈራም። ቴዎድሮስ ማለት መሥዋዕት ማለት ነው። በዕለተ ዓርብ አምላክ የተቀበለውን መከራ አስቦ መከራን ሲቀበል በእንጨት መስቀል ላይ ችንካርን ሲታገሥ ባዩት ጊዜ ኀይላት አደነቁት። (#በግእዝ፦ ስቃየ መስቀል ኢፈርሀ ሰማዕት ቴዎድሮስ። ቴዎድሮስ ኀይል ሰማዕተ ቃል። ቴዎድሮስ ሰማዕት ኢፈርሀ ትእዛዝ ንጉሥ። ቴዎድሮስ ብሂል መሥዋዕት ብሂል። ያስተበዕዕዎ ኀይላት ለቴዎድሮስ አመርእይዎ ዲበ ዕፀ መስቀል እንዘ ይትዔገሥ ቅንዋተ ወያበዝኅ ሕማማተ በዘነለየ ወተዘከረ ሕማመ አምላክነ ዘዓርብ)።

፲ ዘክብረ ቅዱሳን፲

ነገረ ክርስቶስ፦ ወልደ አምላክ ቤዛችን ተስፋችን ነው። የቅዱሳን ክብር የሆነ ክርስቶስ ተወለደ። በመጠመቁም መለኮቱ ታወቀ። ለፍጥረት ሁሉ በረከትን የሚመግብ [ክርስቶስ] ወተትን ጠባ። ነጭ ወፍ፣ ንጉሥ የሆነ አንበሳ ስለእኛ በዮርዳኖስ ወንዝ በውሃ ተጠመቀ። (#በግእዝ፦ ቤዛነ ተስፋነ ወልደ አምላክ። ተወልደ ለነ ክርስቶስ ክብረ ቅዱሳን። ወበጥምቀቱ ተዐውቀ መለኮቱ። ሐሊበ ጠበወ ለኩሉ ፍጥረት ዘይሴሲ በረከተ። ያፍ ጸዓዳ ንጉሥ አንበሳ ተጠምቀ በማይ በዮርዳኖስ ቀላይ በእንቲኣነ)።

✠ዘመርዓዊ✠

ነገረ ክርስቶስ፦ ለዓለም ሁሉ አባትና እናት የሆነ ሰማያዊ ሙሽራ ወደእኛ መጣ። (#በግእዝ፦ መርዓዊ ሰማያዊ መጽኢ ኀቤነ ኣብ ወእም ለኩሉ ዓለም)።

✠ዘዘወትር✠

ትርጓሜ፦ የልጅ ወንድሜ መዓዛ በአትክልት ቦታ እንዳለ እንደ ነጭ ዕጣን ነው። ይህም በልደት ብቸኛ የሆነ ልጅህ ነው። የእስራኤል ኀይላቸው በሰው ሥጋ ታየ። (#በግእዝ፦ መዓዛሁ ለወልድ እኩየ ከመ ዔና ስሒን ዘውስተ ገነት ዝኬ ውእቱ ወልድከ ብሒተ ልደት። ኀይሎሙ ወጽንዖሙ ለእስራኤል አስተርአየ በሥጋ ሰብእ)።

♥ዘክብረ ቅዱሳን♥

ነገረ ክርስቶስ፦ እንደ ሰው [ሰው እንደመሆኑ] ታይቶ [እየታየ] ተመላለሰ። በአባቱ ፈቃድ መለኮቱን ከሥጋችን አዋሐደ። ከግሩማን ይልቅ ግሩም የሆነ፣ ወደ ዓለም የመጣ፣ የቅዱሳን ክብራቸው፣ ያዘኑትን የሚያረጋጋ [ክርስቶስ] ነው። (#በግእዝ፦ አንሶሰወ ወአስተርአየ ከመ ሰብእ ተመሰለ። በፈቃድ አቡሁ ደመረ ውስተ ሥጋነ መለኮቶ። ግሩም እምግሩማን ዘመጽኢ ውስተ ዓለም ክብሮሙ ለቅዱሳን መናዛዜ ኀዙናን)።

♥ጥር 15 ዘቂርቆስ♥

ቅዱስ ቂርቆስ፦ ሕፃን እናቱን 'እናት ጨክኚ እንጂ አትጠራጠራ። ዛሬ ከአርያም የጎበኘን አምላካችንን ደስ እናሰኘው ዘንድ ምስክርነታችንንና ተጋድሏችንን እንፈጽማለን' አላት። ንዑድ ክቡር ቂርቆስን የሚበልጠው የለም። (#በግእዝ፦ ይቤላ ሕፃን ለእሙ ጥብዲኬ እም ወኢትናፍ*ቂ የም ንፈጽም ገድለን ወስምዐን ከመ ናሥምሮ ለአምላክነ ለዘሐወፀነ እምአርያም። ለብፁ ቂርቆስ አልቦ ዘይሞግሦ)።

❖ጥር 21 ዘማርያም❖

ነገረ ማርያም፦ በእርሷ ቃል የተሞሸረባት ፍጽምት ድንኳን ማርያም ናት። አዲስ መርከብ፣ ለፍጥረት ሁሉ ምግብ የሆነ መና ያለባት ቁና ናት። በድንግል ማርያም ዕረፍት ጊዜ ወልድ ከልዕልና ወረደ። እንደ ሰው ሁሉ ሞት በጎበኛት ጊዜ የአምላክ እናት እንዴት አለቀሰች!!! (#በግእዝ፦ ደብተራ ፍጽምት እንተ በላዕሌሃ ተመርዐው ቃል። ሐዳስ ሐመር ዘመና ጎሞር ሲሳየ ኩሉ ፍጡር። ጊዜ ዕረፍታ ለሶልያና ወረደ ወልድ እምዲበ ልዕልና። እፎኑመ እመ አምላክ በከየት ደንጊፃ ከመ ኩሉ ሰብእ ሞት ሶበ ሐወጸ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ ነበልባልን የሚጎናጸፍ ሰውነትን ተዋሐደ። ሰማይን የዘረጋ ከድንግል ተወለደ። እርሷን እናቱ አደረጋት። በደልን የሚያነጻ ውሃን ሰጠን። ብርሃናትን እንደ ልብስ የሚጎናጸፍ ብዙ መላእክት የሚያመሰግኑት ጌታ ከድንግል ተወለደ። ሙሴና ዳዊት ጠል ያሉት ቃልን ማርያም ወለደችው። ቃል በቃሉ ተናገራት በመልአክ አምሳል ታያት። በማርያም ማሕፀን ተፀነሰ በጨርቅ ተጠቀለለ። (#በግእዝ፦ ለብሰ አባለ ዘይትዐፀፍ ነበልባለ። ዘሰፍሐ ሰማየ እምድንግል አስተርአየ እሞ ወላዲቶ ኪያሃ ረሰየ መንጽሔ አበሳ ወሀበነ ማየ። ብርሃናተ ከመ ልብስ ዘይትዐፀፍ አስተርአየ እምድንግል ዘይሴብሕዎ አእላፍ። ሙሴ ወዳዊት ዘሰመይዎ ጠለ ማርያም ወለደት ቃለ። አስተርአየ ለማርያም በአምሳል መልአክ ቃል በቃሉ ተናገራ። ውስተ ማሕፀና ለማርያም ተዐቅረ ተፀውረ በክርሃ ተጠብለለ በአጽርቅት)።

♥ዘማኅበር♥

ነገረ ክርስቶስ፦ ከግሩማን ሁሉ ግሩም የሆንክ፣ ታላቅነት ገንዘብህ የሆነ፣ ክብርህ ድንቅ የሆነ [ክርስቶስ ሆይ] በቅዱሳን ማኅበር ምስጉን ነህ። ለደካሞች ጎይላቸው ነው። በታላላቆች የሚያድር በትሑታን የሚመሰገን፣ ዓለምን ሁሉ የያዘ ነው። ከዓለም በፊት ብርሃንን የፈጠረ፣ የመንግሥት ክብሩ በእውነት ጸንቶ የሚኖር፣ ነገሥታትንና ካህናትን እርሱ ራሱ የሚሾም ነው። የተሠወረ ምሥጢሩን በቅዱሳን ማኅበር ገለጠ። ታላቁ እረኛ ደስተኞች ከሆኑ ከብዙ መላእክት ጋር እስኪመጣ ድረስ እንግዲህ ለመቀበል የተዘጋጃችሁ ሁኑ። አብ ወልድን ለእኛ ክብር እንደላክ እናምናለን። እውነተኛ አምላክ የማይጨልም ብርሃን ነው። የሐንሰ ኢየሱስን አጠመቀው በጥምቀቱም ውሃ ተቀደሰ። የነዳያን ገንዘብ፣ የመላእክት ክብራቸው ነው። ዘጠና ዘጠኙን ነገድ ትቶ ከሰማያት ወረደ። (#በግእዝ፦ ግሩም እምግሩማን ዕበይ ብክ ወመንክር ስብሐቲክ ስቡሕ አንተ ክርስቶስ በውስተ ማኅበረ ቅዱሳን። በማኅበረ ቅዱሳን ይሴባሕ። ጎይል

ወጽኖ ለድኩማን። ዘየጎድር በልዑላን ወይሴባሕ በትሑታን። አጋዜ ኩሉ ዓለም። ዘእምቅድመ ዓለም ብርሃነ ጎታሚ ስብሐተ መንግሥት በጽድቅ ቀዋሚ ነገሥተ ወካህናተ ለሊሁ ሠያሚ። በማኅበረ ቅዱሳን ከሠተ ምሥጢሮ ጎቡ። ኩኑ እንከ ድልዎኒክሙ ለቀበላሁ እስከ ይመጽእ ዐቢይ ኖላዊ እምሰማይ በአእላፍ መላእክቲሁ ፍሡሐን። ነእምን ከመ ፈነወ አብ መድኅነ ለክብረ ዚኣነ። አምላክ ዘበአማን ዘኢይጸልም ብርሃን። አጥመቆ ዮሐንስ ለኢየሱስ ተቀደሰት ማይ በጥምቀቱ። ክብሮሙ ለመላእክት ንዋየ ነዳያን። ኀዲጎ ፮ ወ ፱ተ ነገደ እምሰማያት ወረደ)።

የዘማርያም እንተ ዕፍረት?

ማርያም እንተ ዕፍረት፦ ለዚህች ሴት የአብ የጸጋው ክብር በእርሷ ላይ ሆነ። ከክፉ ወደ መልካም ነጻ አወጣት። ስሟንም በዓለም ሁሉ ያስቡ ዘንድ አደረገ። (#በግእዝ፦ ለዛቲ ብእሲት ሠረቀ ላዕሌሃ ብዕለ ጸጋሁ ለአብ ወአግዐዛ እምእኩይ ውስተ ሠናይ እሞት ውስተ ሕይወት ወረሰየ ይዝክሩ ስማ ውስተ ኩሉ ዓለም)።

የካቲት 8 ዘስምዖን

ስምዖን፦ የሚያስፈራ አንበሳን ተሸከመ ጩኸቱ አላስፈራውም። ካህን ስምዖን ሕፃኑን ተሸከመው ኪሩቤልንም መሰለ። ስምዖን ሕፃኑን በእቅፉ ተቀበለው። (#በግእዝ፦ ዖሮ ለአንበሳ ግሩም ወኢያፍርሆ ጥኅረቱ ስምዖን ካህን ዖሮ ለሕፃን ወተመሰለ ከመ ኪሩቤል። ስምዖን ተወክፎ ውስተ ሕፅኑ ለሕፃን)።

የካቲት 16 ዘኢዳነ ምሕረት

ነገረ ማርያም፦ ማርያም ሆይ ኪዳንሽ ለእኛ ለኃጥኣን ተስፋ ሆነ። አንቺ ምሥራቅ ነሽ ልጅሽም የእውነት ፀሐይ ነው። በእውነት ኪዳንሽ አያልቅም። ድንግል ሆይ እህልን ትቶ ሥጋ ሰብእን የሚበላ [በላኤ ሰብእ] በኪዳንሽና በስምሽ በታመነ ጊዜ በእፍኝ ውሃ ከገሃነም ስቃይ ዳነ። በኪዳንሽ የንስሐ መንገድን ምሪኝ። ድንግል ማርያም የእግዚአብሔር ማደሪያ ናት። ማርያም ሆይ ኪዳንሽ ከባርነት ነጻ ያወጣናል። (#በግእዝ፦ ኪዳንኪ ኮነ ማርያም ለኃጥኣን ተስፋነ። አንቲ ምሥራቅ ወወልድኪ ፀሐየ ጽድቅ አማን ኪዳንኪ ኢየኅልቅ። አኮኑ ድንግል ሶበ በስምኪ ተወክለ ወበኪዳንኪ ተአመነ ኀዲጎ እክለ በላዔ ሥጋ ሰብእ ዘኮነ በሕፍነ ማይ እምሥቃየ ገሃነም ድኅነ። በኪዳንኪ ምርሕኒ ፍኖተ ንስሐ። ማርያም ድንግል ለእግዚአብሔር ማኅደሩ። ኪዳንኪ ማርያም ያግዕዘነ እምግብርናት)።

መጋቢት 5 ዘገብረ መንፈስ ቅዱስ

ገብረ መንፈስ ቅዱስ፦ ቤተክርስቲያን ከምንላት አቅሌስያ የወጣ ብሩህ ኮከብ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ሐዋርያ ለግብጽና ለኢትዮጵያ ሰዎች በእውነት አባት ሆናቸው። የዋህና ጸድቅ ገብረ ሕይወት የመላእክት ወገናቸው ነው። የሥጋ ልብስን ያልለበሰ ገብረ ሕይወት የዱር አናብስትን

አዘዘ። የሰው ነፍሳትን ከመገዛት ነጻ አወጣ። ከተድላ ይልቅ ትካዝን አበዛ። ክንፋቸው እሳት የሆኑ ግሩማን ሱራፌልና ኪሩቤል በእውነት ገብረ መንፈስ ቅዱስ ኃይልን የሚያደርግ ነው በማለት ሊቀበሉት ወረዱ። ዓለምን የናቀ ገብረ መንፈስ ቅዱስ የጌታውን መንገድ ተከትሏልና ሰይጣንንና ሞትን ገዛ። (#በግእዝ፦ ኮከብ ብሩህ ዘሠረቀ እምአቅሌስያ ቤተክርስቲያን ዘንሰምያ ኮኖሙ አበ ለሰብአ ግብጽ ወኢትዮጵያ አማን ገብረ መንፈስ ቅዱስ ሐዋርያ። ጳድቅ ወየዋህ ገብረ ሕይወት ዘውጎሙ ለመላእክት። ገብረ ሕይወት አናብስተ ገዳም አዘዘ ወነፍሳተ ሰብእ እምቅንየት አግዐዘ እስመ ኢፈቀደ ዘሥጋ አራዘ ወህየንተ ተድላ አብዝነ ትካዘ። ግሩማን መላእክት ሱራፌል ወኪሩቤል እለ አክናፊሆሙ ነበልባል ወረዱ ዮም ይትቀበሉ በብሂል አማን ገብረ መንፈስ ቅዱስ ገባሬ ኃይል። ገብረ መንፈስ ቅዱስ ዓለመ ዘመነነ ፍኖተ እግዚኡ እስመ ዴገነ ቀነየ ሞተ ወሰይጣነ)።

ድጓ ዘፋሲካ ወዘክረምት በግእዝና በአማርኛ ማስታዎሻ

አዘጋጅ፡- በትረ ማርያም አበባው ካሣ
(የመጻሕፍተ ሊቃውንት፣ የመጻሕፍተ ብሉያትና የመጻሕፍተ መነኩሳት ትርጓሜ መምህር)
ነሐሴ ፲፩፣ ፳፻፲፰ ዓ.ም

♥ዘፋሲካ♥

ፋሲካ፡ ይህቺ ፋሲካ ደገኛዬቱ ሕግ ናት። ሰማያት በዓልን ያደርጋሉ ደመናዎች በዓልን ያደርጋሉ። ምድርም በክርስቶስ ደም ታጥባ ፋሲካን ታደርጋለች። [ክርስቶስ] በሦስተኛው ቀን ሞትን አሸንፎ በሰንበት ትንሣኤን አደረገ። ቅዳሜ ማታ ለእሑድ አጥቢያ ትንሣኤ ሆነ። ክርስቶስ በታላቅ ኀይልና ሥልጣን ከሙታን መካከል ተነሣ። ሰይጣንን አስሮ አዳምን ነጻ አወጣው። ከዛሬ ጀምሮ ሰላም ይሁን። በሰንበት የጨለማ ኀይል ራቀ። ዛሬ በዚህች ቀን በሰማያት የሕይወት ተስፋ ተሰራ። ይቺ ፋሲካ የመድኃኒታችን የትንሣኤው መታሰቢያ ናት። ደገኛ የሆነች ይቺ ፋሲካ ክፉ የሆነ የሞት መርዝ የተሸነፈባት ናት። የፋሲካ በዓልን ትንሣኤ አላት። ትንሣኤህን ለምናምን ብርሃንን ወደእኛ ላክ። ፋሲካ ማለት በእርሱ ከሞት ወደ ሕይወት የተሻገርንበት መሻገሪያ ማለት ነው። የዓለም መድኃኒት ክርስቶስ ዛሬ ከሙታን መካከል ተነሣ። ይቺ ፋሲካ የፍጹም ብርሃን ቀን ናት። በፋሲካው ቤቷን ሠራ ስሟንም የሰላም ቤት አላት። (#በግእዝ፡ ዛቲ ፋሲካ ቀዳሚት ሕግ። ይገብሩ በዓለ ሰማያት ይገብሩ በዓለ ደመናት ወምድርኒ ትገብር ፋሲካ ተሐጺባ በደመ ክርስቶስ። አመ ሣልስት ዕለት ሞያ ለሞት ገብረ ትንሣኤ በሰንበት። ሠርክ ሰንበት ለጸቢሐ እሑድ ኮነ ትንሣኤ። ክርስቶስ ተንሥኦ እሙታን በዐቢይ ኀይል ወሥልጣን አሰሮ ለሰይጣን አግዐዞ ለአዳም ሰላም እምደእዜሰ ይኩን ሰላም። ተሰደ ኀይለ ጽልመት በሰንበት። ተሠርዐ ተስፋ ሕይወት በሰማያት የም በዛቲ ዕለት። ዛቲ ፋሲካ ተዝካረ ትንሣኤሁ ለመድኃኒክ። ዛቲ ፋሲካ ቀዳሚት ሕግ እንተ ባቲ ተሞዐ ሕምዘ ሞት ጸዋግ። ትንሣኤ ሰመያ ለበዓለ ፋሲካ። ትንሣኤክ ለእለ አመነ ብርሃነክ ፈኑ ዲቤነ። ፋሲካ ብሂል ማዕዶት ብሂል በዘቦቱ አዶነ እሞት ውስተ ሕይወት። የም ተንሥኦ እሙታን ክርስቶስ መድኃኔዓለም። ዛቲ ፋሲካ ዕለተ በርህ ወዋካ። በፋሲካሁ ሐነፀ ጥቅማ ቤተ ሰላም ሰመየ ስማ)።

ሰንበተ ክርስቲያን፡ ክርስቶስ ከሙታን መካከል ተነሥቷልና ዛሬ በሰንበተ ክርስቲያን ደስታ ሆነ። ከዕለታት ሁሉ ለይቶ አከበራት። ይቺ ቀን በመከራ ውስጥ ለነበሩት ፍጹም ዕረፍት ሆነቻቸው። ለጻድቃንም ታላቅ ደስታን ሆነቻቸው። ቀደምት ከሆኑ በዓላት የምትበልጪ ሰንበተ ክርስቲያን ሆይ በሰላም ነይ። (#በግእዝ፡ የም ፍሥሐ ኮነ በሰንበተ ክርስቲያን እስመ ተንሥኦ ክርስቶስ እሙታን ቀደሳ ወአክበራ እምኩሎን መዋዕል አልዐላ። ዛቲ ዕለት ናህየ ወዕረፍተ ኮነቶሙ ለእለ ውስተ ደይን ወለጻድቃን ኮነቶሙ ዐቢየ ትፍሥሕተ። ንዒ በሰላም ሰንበተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ርእሰ በዓላት ቀደምት)።

ነገረ ክርስቶስ፡ ከሚነድ እሳት አዳነን። ብርሃናትን የሚጎናጸፍ [ጌታ] ተነሣልን። ቀድሞ ብዙ ሙታንን አስነሥቶ በሦስተኛው ቀን ተነሣ። ከዚህ በኋላ ዳግመኛ ሞት አያገኘውም። በድንቅ ጥበቡ ከሙታን መካከል የተነሣ ኢየሱስን የሴፍና ኒቆዲሞስ በበፍታ ገነዙት። ክርስቶስ ተነሥቷልና አሕዛብ ሁላችሁ በእጃችሁ አጨብጭቡ። ቤዛችን ሲኤልን ረግጦ ሞትን ሽሮ ተነሣ። በምድር የነበረ ጥፋትን ሁሉ አስወገደ። ስለእኛ ተሰቀለ። እኛን ያድነን ዘንድ ሰውነቱን ለሞት አሳልፎ ሰጠ። እንደችግረኛ በችግረኛ ቤት አደረ። ሰማያዊ እርሱ እንደ ባሪያ ራሱን ዝቅ

ዝቅ አደረገ። ሞቶ የተነሣ እርሱ ብቻ ነው። የሞትን ባሕርይነት አጠፋ። የእርሱን ሕይወት ሰጥቶ ወደ ደስታው አስገባን። ሲኦልን ረግጦ ሞትን ሽሮ ሕያው ሆኖ ከሙታን መካከል ተነሣ። (#በግእዝ፦ እምዕቶነ እሳት ዘይነድድ አንገፈነ ብርሃናተ ዘይትዐጸፍ ተንሥኦ ለነ። ብዙኃነ ሙታነ አንሢኦ ቅድመ ውእቱ ተንሥኦ በሣልስት ዕለት። እምዝ ዳግመ ኢይረክቦ ሞት። ዮሴፍ ወኒቆዲሞስ ገነዝዎ ለኢየሱስ በሰንዱናት ለዘተንሥኦ እሙታን በመንክር ኪን። ኩልክሙ አሕዛብ ጥፍሑ እደዊክሙ እስመ ተንሥኦ ክርስቶስ። ተንሥኦ ቤዛነ ሥዒሮ ሞተ ወከዱዶ ሲኦል። አሰሰለ ኩሎ ሙስና ዘበምድር። ተሰቅለ በእንቲኣነ ከመ ኪያነ ያድኅነነ መጠወ ነፍሶ ለሞት። ኀደረ ቤተ ነዳይ ከመ ምስኪን አትሐተ ርእሶ ከመ ገብር ውእቱ ሰማያዊ። ውእቱ ባሕቲቱ ዘሞተ ወሐይወ። ባእረ ዘሞት ፈትሐ። ከፈለነ ሕይወተ ዚኣሁ ወአብኣነ ውስተ ፍሥሐሁ። ሥዒሮ ሞተ ወከዱዶ ሲኦል ሕያው ተንሥኦ እሙታን)።

መልካም ሥራ፦ አንደበቱ እንደሚጣፍት ሽቱ የሆነ ዕብራዊ ጳውሎስ እንደተናገረ የጥንት የኃጢአት እርሾን ከልቡናችሁ አስወግዱ [አንጹ]። ከጠላት መሳም የወዳጅ መግመስ ይሻላል። (#በግእዝ፦ በከመ ይቤ ጳውሎስ ዕብራዊ ልሳነ ምዑዝ ዕፍረት እምልብክሙ አንጽሑ ብሑኦ ኃጢአት ዘትኅት። ይኔይስ ፍቅሐታተ አርክ እምስዐመተ ጸላዒ)።

♥ዘፀአተ ሲኦል♥

ነገረ ክርስቶስ፦ ሲኦል የተሰጡኝን ነፍሳት ይቀማኛልና ወዮልኝ ወዮልኝ አለች። ጳጳሳትን፣ ቀሳውስትን፣ ዲያቆናትን፣ ሴቶችንና ወንዶችን ከእጄ ነጥቆ የጻድቃንን ነፍስ አዳነ አለች። በክርስቶስ ትንሣኤ ሞት ተሸነፈ። በመምጣቱ ጣዖትን ሻረው ገንዘቡን ሁሉ ዘረፈው። በብዙዎች ላይ በኩር ይሆን ዘንድ በፈቃዱ ለሕማም የተሰጠ [ጌታ] የጻድቃንን ዘመን ባረከ። አብ ልጁን ከሙታን መካከል አስነሣው። በእንጨት መስቀል ላይ ባየችህ ጊዜ ሙሽራህ ቤተክርስቲያን ታመሰግንሀለች ከፍ ከፍም ታደርግሀለች። ሰማይን እንደ ባጥ የሰቀለውን አይሁድ በእንጨት መስቀል ሰቀሉት። ክርስቶስ በራሱ ሥልጣን ከሙታን መካከል ተነሣ። [ጌታ ሆይ] በእንጨት መስቀል ላይ ትሕትናን አሳየህ። በትንሣኤህ ጸጋን ገንዘብ አደረግን ሕይወትንም አገኘን። ከሙታን ሁሉ የቀደምክ [አንተ] ስለእኛ የእኛን የርኩሳንን ምራቅ ታገሥክ። እግዚአብሔር ወደ ሲኦል ወርዶ እንደ አድማስ ጽኑ የሆኑ መዝጊያ ቁልፎችን ቀጠቀጠ። እኛን ወደ በእኛ ፍቅር እስከ ሞት ደረሰ። የብዙዎች ቤዛ የአዳም አባት [ክርስቶስ] ተነሣ። ወልድ በሦስተኛው ቀን ተነሣ። የካህናት አለቃ ክርስቶስ ከጻድቃን ነፍስ ጋር አንድ ያደርገን ዘንድ ከበደለኞች ጋር ተቆጠረ። በፈቃዱ ታመመ በፈቃዱ ተቀበረ። በቀራንዮ ተሰቀለ በጎልጎታ ተቀበረ። ባለመሞት ላይ የሠለጠነውን ገዢ መኳንንት ፈረዱበት። ራሱን በዘንግ መቱት። የጻድቃን ማረፊያቸው የሆነ የማይሞት አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ ሞተ። በመድኃኔ ዓለም ትንሣኤ ለጻድቃን ብርሃን ወጣላቸው። ሰማያትና ምድር በሚያልፉ ጊዜ አቤቱ በትንሣኤህ አስበኝ። እርሱ የብዙዎች ቤዛ ሆነ። ይህም ጨለማውን ያበራው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ትቤ ሲኦል አሌ ሊተ አሌ ሊተ እለ ተውህባኒ ነፍሳተ የሐይደኒዮን ጳጳሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ እደ ወአንስተ እምእዴየ ሔደ ወአግዐዘ ነፍሶ ጸድቃን። በትንሣኤሁ ለክርስቶስ ተሞዐ ሞት ወበምጽኡቱ ሠዐሮ ለጣዖት

ኩሎ ንዋዮ በርበር። በፈቃዱ ዘተውህበ ለሕማም ከመ ይኩን በኩረ በላዕለ ብዙኃን ባረከ ዓመተ ጸድቃን። አብ አንሥኦ ለወልዱ እሙታን። ትሴብሐክ ቤተክርስቲያንክ ወታሌዕለክ መርዓትክ ሶበ ትሬእየኪ በዲበ ዕፀ መስቀል። ሰቀልዎ አይሁድ ዲበ ዕፀ መስቀል ለዘውእቱ ሰቀሎ ለሰማይ ከመ ቀመር። ተንሥኦ ክርስቶስ እሙታን በዘዚአሁ ሥልጣን። ትሕትና አርአይክ በዲበ ዕፀ መስቀል ጸጋ ነሣእን ወረክብን በትንሣኤክ። ዘዚአን ምራቀ ርኩሳን ተፀገሥክ በእንቲኣን ተንሥኦ ዘቀደምክ እምኩሎሙ ምውታን። ወረደ እግዚአብሔር ውስተ ሲኦል ወቀጥቀጠ ኩሎ መናሥግተ መዓፀተ ዘአድማስ። አፍቂሮ ኪያን በፍቅረ ዚኣን በጽሐ እስክ ለሞት። ተንሥኦ አቡሁ ለአዳም ቤዛ ብዙኃን። ተንሥኦ ወልድ በሃልስት ዕለት። ሊቀ ካህናት ክርስቶስ ተጉለቄ ምስለ ጊጉያን ከመ ይደምረን ምስለ ነፍሰ ጸድቃን። ሐመ በፈቃዱ ወተቀብረ በሥምረቱ። በቀራንዮ ተሰቅለ ወበጎልጎታ ተቀብረ። ኩነንዎ መኳንንት ለመኩንን ዘሥሉጥ ላዕለ ኢመዊት። ወኩርዕዎ ርእሶ በኅለት። አምላክ ዘኢይመውት ሞተ ምዕራፎሙ ለጸድቃን ዘውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ። በትንሣኤሁ ለመድኃኔዓለም በርህ ሠረቀ ለጸድቃን። በትንሣኤክ እግዚኦ ተዘከረኒ አመ ይረስና ሰማያት ወምድር። ውእቱ ኮነ ቤዛ ብዙኃን። ዝኬ ውእቱ ክርስቶስ ማኅቶት ዘአብርሆ ለጽልመት)።

መስቀል፦ በክርስቶስ መስቀል ከጠላት ዳንን። [መስቀሉ] የጥል ግድግዳንም አፈረሰ። መስቀል ጠላትን የሚያሸንፍ ብርሃን ነው። (#በግእዝ፦ በመስቀሉ ለክርስቶስ ድኅነ እምፀር ወነሠተ አረፍተ ማእከል እንተ ጽልዕ። መስቀል ብርሃን መዋዔ ፀር)።

ትርጓሜ፦ የያዕቆብ ቃል የተባለ የወልድ ቃል ነው። በኋላ ዘመን በይስሐቅ የተነገረው በያዕቆብ እጅ የነበረውና ጸጉርህ የኤሳው ነው የሚለው ወልደ እግዚአብሔርን ለሞት አሳልፈው የሰጡት የአይሁድ እጅ ነው። (#በግእዝ፦ ቃልሰኬ ዘያዕቆብ ቃል ወልድ ውእቱ ዘተነግረ በይስሐቅ በደኃሪ መዋዕል እንዝ ይብል ጸጉርሰኬ ዘኤሳው ዘውስተ እዴሁ ለያዕቆብ እደ አይሁድ ውእቱ እለ አግብዕዎ ለሞት ለወልደ እግዚአብሔር)።

ዘቶማስ

ነገረ ክርስቶስ፦ ታላቅ እረኛ ከሙታን መካከል ተነሣ። ቶማስም ጌታዬና አምላኬ አለ። በእጁ ክብር ያለውን ጌታ እንደባሪያ ፈረዱበት። ሞትን ይሸረው ዘንድ ሞተ። የሕይወት መንገድንም ጠረገልን። ከሆዱ የሕይወት ውሃ የሚወጣ የአምላክን የዋሃት፣ ትሕትናና ደግነት እንናገራለን። (#በግእዝ፦ ዐቢይ ኖላዊ ተንሥኦ እሙታን። ወይቤ ቶማስ እግዚእየ ወአምላኪየ። ኩነንዎ ከመ ገብር ለዘውስተ እዴሁ ክብር። ሞተ ከመ ይሥፀር ለሞት ወጹሐ ለነ ፍኖተ ሕይወት። ንዜኑ ዘአምላክ ኂሩተ ትሕትና ወየዋሀተ። አፍላገ ሕይወት ይውኅዝ እምክርሡ)።

ትርጓሜ፦ ከይሁዳ ነገድ ከዳዊት ሥር የተገኘ አንበሳ እነሆ አሸነፈ። አንበሳ ያለው የአምላክ ልጅ ነው። (#በግእዝ፦ ናሁ ሞዐ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ እምነ ሥርወ ለዳዊት። አንበሳ ዘይቤ ወልደ አምላክ)።

♥ዘአዳም♥

ነገረ ክርስቶስ፦ ሰው የሆነ ያ ሰማያዊ [ቃል] አዳም በተሸነፈ ጊዜ ስለአዳም ቀንቶ የእርሱን ሥጋ ለበሰ። በዚህች ሥጋ ይሰቀል ዘንድ። በሰቀሉት ጊዜ ሞት ተሸነፈ ሰይጣን ደነገጠ። እንደ አባታችን አዳም ሁላችንም እንደምንሞት እንዲሁ ስለክርስቶስ ሁላችንም በሕይወት እንኖራለን። ስለአዳም ሞት ተፈጠረ ስለክርስቶስ ደግሞ ትንሣኤ ሆነ። (#በግእዝ፦ ሰማያዊ ዝስኩ ዘምድረ ለብስ አመ ይትመዋዕ አዳም ቀኒያ በእንተ አዳም ለብስ ሥጋ ዚአሁ ከመ በይእቲ ሥጋ ይሰቀል። አመ ይሰቅልዎ ተሞዐ ሞት ወደንገፀ ሰይጣን። በከመ አቡነ አዳም ኩልነ ንመውት ወከማሁ በእንተ ክርስቶስ ኩልነ ነሐዩ። በእንተ አዳም ተፈጥረ ሞት ወበእንተ ክርስቶስ ኮነ ትንሣኤ)።

♥ዘአንስት♥

ቅዱሳት አንስት፦ ሴቶች አደነቁ ትንሣኤውንም ለደቀ መዛሙርቱ ተናገሩ። መግደላዊት ማርያም ከሙታን ከተነሣ በኋላ መድኅን ክርስቶስን አየችው። ኢየሱስን ያገለገሉ ሴቶችም ነበሩ። (#በግእዝ፦ አንስት አንከራ ትንሣኤሁ ወነገራ ለአርዳኢሁ። ማርያም ቅድስት መግደላዊት ርእየቶ ለኢየሱስ መድኅን እምድኅረ ተንሥኦ እሙታን። ወሀለዋ አንስትኒ እለ ተልዕካሁ ለኢየሱስ)።

♥ዘለንበት♥

ነገረ ክርስቶስ፦ ለዓለም ሁሉ መድኅኒት ሆኖ ከኃጢአት ነጻ አወጣን። ሙታንን የሚያስነሣቸው ከሙታን ተነሣ። ከህልውናው አይጎድልም መንግሥቱ አይሻርም። አዲሲቱ ጥጃ የወለደችው የሰባ ፍሪዳ ታረደ። ከአዳም ጎን ሔዋንን የፈጠረ ጌታን አይሁድ በእንጨት መስቀል ላይ ሰቀሉት። (#መድኅኒተ ኮነ ለኩሉ ዓለም ወአግዐዘነ እምኃጢአት። መንሥኤ ሙታን ተንሥኦ እሙታን። ኢየሐጽጽ እምህላዌሁ ኢይሠዐር መንግሥቱ። ላሕም መግዝዕ ተጠብሐ ዘወለደት ለነ ሐዳስ ጣዕዋ። ሰቀልዎ አይሁድ ዲበ ዕፀ መስቀል ዘእምገቦሁ ለአዳም ለሐኪ ለሔዋን)።

ትንሣኤ፦ በዓልን በደስታ፣ በጸሎት፣ መጻሕፍትን በማንበብ እናክብር። ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቷልና ዛሬ ደስታ ሆነችልን። ጥፋት አለፈ ኀዘን ተረሳ። (#በግእዝ፦ ንግበር በዓለ በትፍሥሕት በጸሎት ወበተጸምዶ መጻሕፍት። ዮም ፍሥሐ ኮነት ለነ እስመ ተንሥኦ እግዚእነ እሙታን። ኀለፈ ሙስና ተረስዐ ኀዘን)።

♥ዘዘወትር♥

ነገረ ክርስቶስ፦ አይሁድ በአፉ ሐሰት ያልተገኘበትን ኃጢአትን ያልሠራ ጻድቅ ሰው ኢየሱስን ይሰቅሉ ዘንድ ወደዱ። ይሰቅሉት ዘንድ ደነፉ ፊቱን መቱት፣ በቃሉ የሚያድነውን የሁሉ ጌታ የሕይወታቸውን አለቃ መቱት። ይሁዳ አሳልፎ ሰጠው ጲላጦስ ፈረደበት። የሐሰት ምስክር

አቆሙበት። በገመዶች ጎተቱት። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በሰቀሉት ጊዜ ምድር ተነዋወጠች፤ ፀሐይ ጨለመ፤ የምኩራብ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ተቀደደ። በመስቀል ተሰቅሎ ሳለ እስኪ ከመስቀል ስትወርድ እንይና በአንተ እንመን እያሉ በመንገድ የሚያልፉ ሰዎች ሰደቡት። ከጥፋት መሸሻ የሆንክን [ክርስቶስ ሆይ] ወደ ሕይወት መንገድ መራሕን። የካህናት አለቆች ተሳለቁበት። የጽድቅ ሰማይ የሃይማኖት ሰማይ የእውነት መንፈስ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ከኤዶም የወጣውና መልካም የሥጋ ልብስን የለበሰ ጎበዝ ሞት ሊይዘው የማይችለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ከባድ የሆነ የኃጢአትን ሽክም ከእኛ ላይ ያስወግድ ዘንድ ሕመማችንን ተሸክመ። የቀድሞ በደላችንን ሳያስብ ሞትን አሸነፈው። (#በግእዝ፦ ፈቀዱ አይሁድ ኢየሱስህ ይስቅሉ ብእሴ ጻድቀ ዘኢገብረ ኃጢአተ ወኢተረክበ ሐሰት ውስተ አፋሁ። ይስቅልዎ ወውዑ መላትሒሁ ጸፍዑ መልእክ ሕይወቶሙ ጸፍዑ እግዚአ ኩሉ ዘያሐዩ በቃሉ። ይሁዳ አግብዖ ጲላጦስ ኩነኖ። ወአቀሙ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት። ሰሐብዎ በአሕባል። አመ ይስቅልዎ ለእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ምድር አድለቅለቀት ወፀሐይ ጸልመ ወመንጦላዕተ ምኩራብ ተሰጠ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ። ጸረፉ ላዕሌሁ ኀለፍተ ፍኖት እንዘ እግዚእ ስቁል ዲበ ዕፀ መስቀል ወይቤልዎ ረድ እስኩ እመስቀልክ ንርአይ ወንእመን ብክ። [ክርስቶስ] መራሕክን ፍኖተ ሕይወት እሙስና ዘኩንከን ምጉያየ። ተሣለቅዎ ሊቃነ ካህናት። ጠፈረ ጽድቅ ጠፈረ ሃይማኖት መንፈስ ቅዱስ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ። መካሕ ዘይወፅእ እምኤዶም ዘይትዐጸፍ ሠናየ አልባሰ ዘባረር ዝኬ ውእቱ ክርስቶስ ዘኢይክል እኒዞቶ ሞት። ዖረ ሕማመነ ከመ ያሰስል ዖረ ኃጢአት ክበደ እምላዕሌነ። ኢተዘኪሮ አበሳነ ዘትካት ሞዖ ለሞት)።

ትርጓሜ፦ በነቢይ ከሙታን ነጻ የወጣ ነው አለ። ነጻ የወጣ ማለት ሞት አያገኘውም ማለት ነው። በፈቃዱ ወደ ሲኦል ወርዶ በሦስተኛው ቀን ተነሣ እርሱን ሞት መያዝ አይችልምና። ሞት ሆይ መውጊያህ የት አለ። የሞት መውጊያው ኃጢአት ነው። (#በግእዝ፦ ይቤ በነቢይ ግዑዝ ውስተ ሙታን። ግዑዝ ብሂል እስመ ኢይረክቦ ሞት አላ በፈቃዱ ወሪዶ ውስተ ሲኦል ተንሥኦ በሃልስት ዕለት እስመ ኢይክል እኒዞቶ ሞት። አይቴ ሀሎ ቀንዎትክ ሞት ወቀኖቱስ ለሞት ኃጢአት ውእቱ)።

ነገረ ቅዱሳን፦ በመጀመሪያ ሐዋርያትን ዳግመኛ ነቢያትን ሦስተኛ ሊቃውንት ለቤተክርስቲያን ጀሮ አድርጎ ሰጠን። (#በግእዝ፦ ወሀበ እዝነ ለቤተክርስቲያን በቀዳሚ ዘሐዋርያት ወበዳግም ዘነቢያት ወበሃልስ ዘሊቃውንት)።

የሚያዝያ 23 ዘጊዮርጊስ?

ቅዱስ ጊዮርጊስ፦ ጊዮርጊስ የሰማዕታት አለቃ ነው። ጌታችን ወደ ቅዱስ ጊዮርጊስ ወርዶ ከተኛህበት ተነሥ አለው። ጊዮርጊስ የሚጋደል ኃያል ነው። ከሰማይ የእኔ ወዳጅ የተመረጥክ ጊዮርጊስ ሆይ ጨክን የሚል ቃል ወረደ። አባ ጊዮርጊስ ገድሉን በትዕግሥት የፈጸመ ነው። አንዲት መበለት ሴት ቅዱስ ጊዮርጊስን መልካም ገድልን ተጋደልክ አለችው። የቤቴን ምሰሶ ያለመለምክ ጊዮርጊስ ሆይ ሰላም ለአንተ ይሁን አለችው። በሥላሴ ኃይል ሰይጣንን አሸነፈው።

የፋርስ ኮከብ የልዳ ፀሐይ የሆነ ንዑድ ክቡር ጊዮርጊስን እንደ ነፋስ ትቢያ በይድራስ ተራራ በተነት። ወደ ደረቀ ጉድጓድም ጣሉት። ቅዱስ ጊዮርጊስ መንኲራኩርን በተመለከተ ጊዜ በመሞት ለመመስከር ጮኹ። ቅዱስ ጊዮርጊስ አንገቱ በተቆረጠ ጊዜ ደም ውሃና ወተት ከአንገቱ መነጨ። ስለክርስቶስ ፍቅር መልካም ገድልን የተጋደለ ጊዮርጊስ ንዑድ ክቡር ነው። ሥልጣን ተሰጠው ምድርን ረግጦ መታንን አስነሣ። አንዲት መበለት ሴት ቅዱስ ጊዮርጊስን የክርስቲያኖች አምላክ ሰው መስሎ ወደ እኔ መጣ አለችው። ቅዱስ ጊዮርጊስም እኔን የአምላክ አገልጋይ ነኝ እንጂ አምላክ አይደለሁም አላት። (#በግእዝ፦ ጊዮርጊስ መክብብ ሰማዕታት። ወረደ እግዚእነ ጎበ ቅዱስ ጊዮርጊስ ወይቤሎ ተንሥእ እምንዋምከ ዘዚአየ ሐራ መስተጋድል። ጊዮርጊስ ጎያል መስተጋድል። ወረደ ቃል እምሰማይ ዘይብል ጥባዕኬ ዘዚአየ ፍቁር ኅሩይ መስተጋድል ጊዮርጊስ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር። አባ ጊዮርጊስ በትዕግሥቱ ዘፈጸመ ገድሎ። ትቤሎ ብእሲት መበለት ለብፁዕ ወለቅዱስ ጊዮርጊስ ሠናየ ገድለ ተጋደልከ ዐምደ ቤትየ ዘአቡጻልክ ሰላም ለክ ጊዮርጊስ። በጎይለ አጥናን ዘሞዖ ለሰይጣን። ከመ ጸበል ዘነፋስ ዘረውዎ ደብረ ይድራስ ወወገርዎ ውስተ አዘቅት ይቡስ ለብፁዕ ወለቅዱስ ጊዮርጊስ አማን ፀሐየ ልዳ ኮከበ ፋርስ። መንገነ ሶበ ነጸረ ቅዱስ ጊዮርጊስ ለስምዐ መዊት ጥሕረ። ቅዱስ ጊዮርጊስ ሶበ ተከለለ ደም ወማይ ወሐሊብ እምነ ክሣዱ ፈልፈለ። ብፁዕ ጊዮርጊስ ዘተጋደለ ሠናየ ገድለ በእንተ ፍቅረ ክርስቶስ። ተውህበ ሎቱ ሥልጣን ረገጸ ምድረ አንሥእ መታነ። ትቤሎ ብእሲት መበለት ለብፁዕ ወለቅዱስ ጊዮርጊስ አምላኩሙ ለክርስቲያን ተመሲሎ ሰብአ መጽአ ኀቤየ ወይቤላ ቅዱስ ጊዮርጊስ አንሰ ኢኮንኩ አምላክ አላ ገብረ አምላክ አነ)።

♥ዘርክበ ካህናት♥

ነገረ ክርስቶስ፦ አምላክ ሲሆን ዲያቆን ሆነ ንፍቅ ዲያቆንም ሆነ። የደቀ መዛሙርቱን እግርም አጠበ። የመድኃኒታችንን የትንሣኤውን መታሰቢያ እናድርግ። ሰማይን በከዋክብት ያስጌጠ የእሾህ አክሊልን ተቀዳጀ። ሰማይን በደመና ያስታጠቀው መታጠቂያን ታጥቆ የደቀመዛሙርቱን እግር አጠበ። (#በግእዝ፦ እንዘ አምላክ ውእቱ ኮነ ዲያቆነ ወኮነ ንፍቅ ዲያቆን ወሐፀበ እግረ አርዳኢሁ። ንግበር ተዝካረ ትንሣኤሁ ለመድኃኒኒ። ዘከለሎ ለሰማይ በከዋክብት አክሊለ ዘሦክ ተቀጸለ። ዘአቅነቶ ለሰማይ በደመና ቀነተ ለንጸ ወሐጸበ እግረ አርዳኢሁ)።

ጳድቃን፦ ጳድቃን ማኅበራችንን በሰላም ጠብቅልን ብለው ጮሁ። የዓለም ብርሃን ቅዱሳን ሕዝብ ናችሁ። (#በግእዝ፦ ጸርሐ ጳድቃን እንዘ ይብሉ ማኅበረነ ባርክ ዕቀብ በሰላም። ሕዝብ ቅዱሳን አንትሙ ብርሃኑ ለዓለም)።

✠ሚያዝያ 30 ዘማርቆስ✠

ቅዱስ ማርቆስ፦ የእግዚአብሔር ሰው፣ ወንጌላዊ፣ ሐዋርያና ሰማዕት የሆነ የክበረ ማርቆስ የወልደ እግዚአብሔርን ትንሣኤውን ሰበከ። (#በግእዝ፦ ማርቆስ ክቡር ወንጌላዊ ብእሴ እግዚአብሔር ሐዋርያ ወሰማዕት ሰበክ ትንሣኤሁ ለወልደ እግዚአብሔር)።

♥ግንቦት 1 ዘማርያም♥

ነገረ ማርያም፦ እመቤታችን ማርያም ምግባሯ መልካም አንደበቷ ጥዑም ነው። ማርያም የገነት እንኮይ ናት። ሙሴ በደብረ ሲና ያያት የለመለመች ዕዕ ናት። የመና ሙዳዩ ናት። (#በግእዝ፦ ጥዕምት በቃላ ወሠናይት በምግባራ እግዝእትነ ማርያም። ማርያም ዘገነት ኮል። ሐመልማላዊት ዕዕ ሙሴ ዘርእያ በደብረ ሲና እግዝእትየ ሙዳዩ ለመና)።

♥ግንቦት 8 ዘዕርገት♥

ነገረ ክርስቶስ፦ ኃጢአት የሌለበት ኃጢአታችንን ነሣ። ወልድ በምስጋና ወደ ሰማይ ዐረገ። (#በግእዝ፦ ኃጢአተነ ነሥኦ ዘክልቦ ኃጢአት። ዐርገ ወልድ በስብሐት ውስተ ሰማያት)።

♥ግንቦት 11 ዘያሬድ♥

ቅዱስ ያሬድ፦ ፀሐይዋ ካህኑ ያሬድ ኢትዮጵያን በምስጋና አስጌጣት። ከእርሱ በፊትም ከእርሱ በኋላም እንደ እርሱ ያለ ማሕሌታይ የለም። የእንስሳት፣ የሰው የአራዊት [ድምፅ] ከያሬድ ከሦስቱ ዜማዎች አያልፉም። (#በግእዝ፦ አሠርገዋ ለኢትዮጵያ በስብሐት ወሃሌ ሉያ ያሬድ ካህን ፀሐያ። አልቦ እምቅድሜሁ ወአልቦ ድኅሬሁ ማሕሌታይ ሰብእ ዘከማሁ። እንስሳ ወሰብእ ወአራዊት ኢየዐድዉ እምነ ሠላስ ዜማሁ ለያሬድ ካህን)።

♥ግንቦት 24 ዘበአተ ግብጽ♥

ትርጓሜ፦ እነሆ እግዚአብሔር በቀላል ደመና ተጭኖ ወደ ግብጽ ምድር ይመጣል። ደመና ያላት አማኑኤልን በጀርባዋ ያዘለችው ድንግል ማርያም ናት። (#በግእዝ፦ ናሁ ይመጽእ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ግብጽ ተጽዒኖ ዲበ ደመና ቀሊል። ደመናስ ዘይቤ ይእቲኬ ድንግል ዘሐዘለቶ በዘባና ለአማኑኤል)።

ነገረ ክርስቶስ፦ ጣዖታትን ይሸር ዘንድ የጣዖት ቅርጾችን ሁሉ ያፈርስ ዘንድ ወደ ግብጽ ገባ። (#በግእዝ፦ ብሔረ ግብጽ ቦኦ ይሥዐር ጣዖተ ወይንሥት ኩሎ ግልፍዋተ)።

ተዘጸራቅሊጦስተ

ነገረ ሥላሴ፦ ሃይማኖት ከአብ ተፈጠራ ወደ ወልድ ታደርሳለች በመንፈስ ቅዱስ ትፈጸማለች። በአብ የምናምን የወልደ እግዚአብሔርን ሕማሙን እናምናለን (#በግእዝ፦ ሃይማኖት እንተ እምነበ አብ ተፈጥረት ኀበ ወልድ ታበጽሕ ኀበ መንፈስ ቅዱስ ትትፌጸም። እለሰ ነኦምን በአብ ነኦምን ሕማሞ ለዘኢየሐምም)።

☒ዘክብረ ቅዱሳን☒

ነገረ ክርስቶስ፦ ጌታ በእንጨት መስቀል ላይ ተሰቅሎ ሳለ በመንገድ የሚያልፉ ሰዎች እስኪ ከመስቀልህ ውረድ እንይህና እንመንብህ አሉት። ጌታም ሽክላ ሽክላ ሠሪን ይጠይቅ ዘንድ ታዝቧልን አላቸው። (#በግእዝ፦ ጸረፉ ላዕሌሁ ኀለፍተ ፍኖት እንዘ እግዚእ ስቁል ዲበ ዕፅ መስቀል ወይቤልዎ ረድ እስኩ እመስቀልክ ንርአይ ወንእመን ብክ አውሥኡሙ ወይቤሎሙ እዙዝኑ ይግበር ልሕኩት ዲበ ለሐኩሁ)።

ጽዕናዎቻችሁ

ነገረ ክርስቶስ፦ የጌታችን ልብሱ የእሳት ዙፋኑ የሐር እሳትን የተጎናጸፈ ነው። የአብ የመጀመሪያ ፍጥረት ሞትን አሸንፎ በዕለተ ሰንበት ተነሣ። ለፍጥረት ሁሉ ሰላምን አደረገ። ያላወረደውን አሳረገ። ዓለምን ያድን ዘንድ የአውነት መንፈስ ጳራቅሊጦስን አወረደ። ሥርዓትን ሁሉ ፈጽሞ ወደ አባቱ ወደ ሰማያት ዐረገ። (#በግእዝ፦ ልብሱ ዘእሳት ለእግዚእን መንበሩ ዘሜላት ወይትአጸፍ ነደ እሳት። ቀዳሜ ተግባሩ ለአብ ሞፆ ለሞት ወተንሥክ በዕለተ ሰንበት ንብረ ሰላመ ለኩሉ ፍጥረት። ዘኢያውረደ አዕረገ መንፈስ ጽድቅ ጳራቅሊጦስህ አውረደ ከመ ይቤዙ ኩሎ ዓለመ። ወፈጺሞ ኩሎ ሥርዐተ ኀበ አቡሁ ዐርገ ሰማያተ)።

ዘዘወትር

ነገረ ክርስቶስ፦ ያላወረደውን ሥጋን ነሥቶ ወደ ሰማይ ዐረገ። ስቀለው ስቀለው ያሉት የት አሉ? ወደ ሰማይ ያረገውን ክርስቶስን መጥተው ይዩኑ። በኩሩን ወደ ዓለም በላከው ጊዜ ለሰማይ አልነገረውም ከመላእክቶቹ ጋርም አልተማከረም። ክርስቶስ ማለት በትርጓሜው የእግዚአብሔር ልጅ ማለት ነው። በታላቅ ምስጋና ወደ ሰማይ ያረገውን ቤተክርስቲያን ታመስግነዋለች። (#በግእዝ፦ ነሢኦ ሥጋ ዘኢያውረደ አዕረገ ውስተ ሰማይ። አይቱ ሀለዉ እለ ይቤሉ ስቅልዎ ስቅልዎ ይምጽኡኬ ይርአዩ ኀይሎ ለክርስቶስ ለዘዐርገ ውስተ ሰማያት። አመ ይፌንዎ ለበኩሩ ውስተ ዓለም ኢዜነዎ ለሰማይ ወኢተማከረ ምስለ መላእክቲሁ። ክርስቶስ ብሂል ወልደ እግዚአብሔር ብሂል በትርጓሜሁ። ትዌድሶ ቤተክርስቲያን ለዘዐርገ ውስተ ሰማያት በዐቢይ ስብሐት)።

ጳጳሱ 11 ዘገላውዴዎስ

ገላውዴዎስ፦ እግዚአብሔር ለገላውዴዎስ በምድር ላይ መንግሥትንና ጠላትን ማሸነፍን ሰጠው። መንገዱ እውነት ነው በጽድቁም ትክክለኛ ነው። ከሰው ቸር ገላውዴዎስን የሚመስል የለም። ተድባበ ማርያምን የመሠረታት ገላውዴዎስ ሲሆን ሕንፃዋን የፈጸመ ደግሞ ሠርፀ ድንግል ነው። (#በግእዝ፦ መንግሥተ ዘበምድር ወመዊዐ ላዕለ ፀር ለገላውዴዎስ ወሀቦ እግዚአብሔር። ጽድቅ ውእቱ ፍናዊሁ ወርቱዕ በጽድቁ ለገላውዴዎስ ኄር አልቦ እምሰብእ ዘከማሁ። ለተድባበ ድንግል ማርያም ገላውዴዎስ ኮነ ሣራሪሃ ወሠርፀ ድንግል ፈጸመ ሕንፃሃ)።

ዳሳ 12 ዘሚካኤል

ነገረ ክርስቶስ፦ በዕርገቱ መላእክት ሁላቸው ደስ ተሰኙ። ሞገስን የተሞላ፣ በጸጋ በሃይማኖትና በጽድቅ ፍጹም የሆነ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሚካኤል መለከትን እየነፋ፣ መላእክት በብዙ ምስጋና እያመሰገኑት ወልድ ወደ ታላቅ ዙፋኑ ከፍ ከፍ አለ። የሚካኤል ጌታ ኅሊና ወደማይደርስበት በደመና ዐረገ። ወልድ ወደ ዙፋኑ ሲያርግ በሰማይ ታላቅ ዜማ የመላእክት ዝማሬ ተሰማ። ሁሉም መላእክት በትንሣኤው አመሰገኑ። የሚካኤል ጌታው የነቢያትን ትንቢት ሁሉ ፈጽሞ ወደ ሰማይ ዐረገ። የሚካኤል ጌታው ከአባቱ ዘንድ መጥቶ ምርኮን ማርኮ ጠላቱንም አሸንፎ በመልካም ምስጋና በመለከት ድምፅ ከፍ ብሎ ወደ ሀገሩ ገባ። ሙታንን የሚያስነሣቸው ተነሣ። (#በግእዝ፦ በዕርገቱ ተፈሥሎ ኩሎሙ መላእክት። ምሉአ ሞገስ ፍጹም ጸጋ ወጽድቅ ወሃይማኖት ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር። ሚካኤል ቀርነ እንዘ ይነፍህ ተለዐለ ወልድ ዲበ መንበሩ ነዋኅ እንዘ ይሴብሕዎ መላእክት በስብሐት ብዙኅ። ኀበ ዘኢይክል በጺሐ ኅሊና እግዚአብሔር ለሚካኤል ዐርገ በደመና። ዐቢይ ዜማ ተሰምዐ በሰማይ ዘመላእክት ግናይ እንዘ የዐርግ ወልድ ውስተ መንበሩ። ኩሎሙ መላእክት ትንሣኤሁ ዘመሩ። እግዚአብሔር ለሚካኤል ዐርገ አርያሞ ትንቢተ ነቢያት ኩሎ ፈጸሞ። እግዚአብሔር ሚካኤል ፀሮ አግሪሮ እምነበ አቡሁ ዔዋ በርቢሮ ውስተ ሀገሩ ቦአ ሠሪሮ በንፍሐተ ቀርን በሐዋዝ ዘምሮ። መንሥኤሆሙ ለሙታን ተንሥክ)።

ቅዱስ ሚካኤል፦ ሚካኤልን በፍጥረታት ላይ ሁሉ ሾመው። ሚካኤልና ገብርኤል ሱራፌልና ኪሩቤል ለእግዚአብሔር በሰማይ ምስጋና ይሁን በምድርም ሰውን ለወደደ ለእርሱ ምስጋና ይሁን እያሉ አመሰገኑ። የመላእክት አለቃ ሚካኤል መለከትን በነፋ ጊዜ ሙታን ይነሣሉ። (#በግእዝ፦ ሤሞ ለሚካኤል ላዕለ ኩሉ ፍጥረት። ሚካኤል ወገብርኤል ሱራፌል ወኪሩቤል ይሴብሕዎ እንዘ ይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ለዘሠምሮ ለሰብእ። ወሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ይነፍሕ ቀርነ ይትነሥኩ ሙታን)።

ዳሳ 17 ዘገሪማ

አባ ገሪማ፦ አባ ገሪማ በግርማ የከበረ ነው። አባ ገሪማ በድካም ፍጹም የሆነ ነው። ቅድስት የሆነች ጸሎትህ ትቀድሰኝ ቀጥ ያለች ሃይማኖትህ ትባርክኝ። እንደ ምታበራ ጨረቃ እንደ ብሩህ ኮከብ በጸሎትህ ሰይጣንን አሸንፍክው። አባ ገሪማ ጠዋት በጥበቡ ይዘራል በሠርክ ከእርሻው ይሰበስባል። የመደራ ቄስ አባ ገሪማ ሆይ ሰውነቴ በፊትህ ትክበር። (#በግእዝ፦ አባ ገሪማ ዘክሉል በግርማ አባ ገሪማ ዘፍጹም በዓማ ጸሎትክ ቅድስት ትቀድሰኒ ሃይማኖትክ ርትዕት ትባርክኒ። ከመ ወርኅ ንጹሕ ወከመ ኮከብ ብሩህ በጸሎትክ ሞዕኮ ለሰይጣን። አባ ገሪማ በጸሎቱ ነግሀ ይዘርዕ ኪነቶ ወሠርክ የዐርር ገራህቶ። አባ ገሪማ ቀስ ዘመደራ ትክበር ነፍስየ በቅድሜክ)።

ጥሑም 5 ዘጴጥሮስ ወጳውሎስ

ጴጥሮስ ወጳውሎስ፦ በሕይወታቸው ጌታቸውን ያስደሰቱ ጴጥሮስና ጳውሎስ ክብር ይገባቸዋል። በጴጥሮስ ጥላ ብዙ ሕመምተኞች ይድኑ ነበር። በልብሱ ጫፍና በጥምጥሙም ይድኑ ነበር። ጴጥሮስና ጳውሎስ በቀና ሃይማኖታቸውና በጸሎታቸው ሕመምተኞችን ፈወሱ። (#በግእዝ፦ ጴጥሮስ ወጳውሎስ በሕይወቶሙ እለ አሥመርዎ ለእግዚአብሔር ክብር ይደልዎሙ። በጽላሎቱ ለጴጥሮስ የሐይወዱ ኩሎሙ ብዙኃን ዱያን ወበጽንፈ ልብሱ ወሰበኑ የሐይወዱ። ጴጥሮስ ወጳውሎስ በጸሎቶሙ ወበርትዕት ሃይማኖቶሙ ፈወሱ ዱያነ)።

✠ዘሐዋርያት✠

ነገረ ክርስቶስ፦ የጽድቅ ፍጻሜው የዘለዓለም ሕይወት በሆነው በክርስቶስ ማመን ነው። እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራል። (#በግእዝ፦ ወማኅለቅቱስ ለጽድቅ አሚን በክርስቶስ ሕይወት ዘለዓለም። ዘእግዚአብሔር ፈነዎ ቃለ እግዚአብሔር ይነግር)።

✠ዘዘወትር✠

ሐዋርያት፦ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን አጋንንትን አውጡ ለምጻሞችን አንጹ ስጦታን ተቀብላችሁ እናንተም በስጦታ ስጡ [ገንዘብ አታስከፍሉ] አላቸው። [አቤቱ] መልካም ዜናን ለሚናገሩ እግሮቻቸውን ቀልጣፋ አድርግ። የቤተክርስቲያን ምስሶዎች የምድር ዓይኖች ሆይ ሐዋርያት ትባላላችሁ። የሐዋርያት አኗኗር ትእዛዝን እየጠበቁ በጥንቃቄ ነበር። የክፉዎችን እሾህ እያስወገዱ የዘለዓለም የሕይወት ቃልን ዘሩ። የሚያልፈውን ዓለም ቸል አሉ። ሐዋርያት ክርስቶስን መሰሉት። ዓለም እኔን መጥላትን እንደቀደመ እወቁ ሲል ሰምተውታልና። እናንተ የምድር ጩወ ናችሁ። (#በግእዝ፦ ይቤሎሙ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አጋንንተ አውዕኡ እለ ለምጽ አንጽሑ ጸጋ ነሢአክሙ በጸጋ ሀቡ። ከዋው እገሪሆሙ ለእለ ይዜንዉ ዜና ሠናየ። ሐዋርያተ ትሰመዩ አዕይንታተ ምድር አዕማደ ቤተክርስቲያን። ሕይወቶሙ ለሐዋርያት በኩሉ ጥንቃቄ እንዘ የዐቅቡ ትእዛዘ። እንዘ ያነጽሑ አሥዋከ ረሲዓን ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ዘርኡ። ይትኔየዩ ኀላፌ ዓለሙ። ሐዋርያት ተመስልዎ ለክርስቶስ እስመ ይሰምዕዎ እንዘ ይብል አእምሩ ከመ ኪያየ ቀደመ ጸሊዐ ዓለም። አንትሙ ዪዉ ለምድር)።

✠ሐምሌ 7 ዘሥላሴ✠

ቅድስት ሥላሴ፦ ከዓለም በፊት በነበረ በአንድ እግዚአብሔር እያመንን እንገዛለን። አብን ለሚመስለው በእግዚአብሔር ወልድም እናምናለን። ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስም እናምናለን። ምእመናን ሆይ የሥላሴን ምሕረቱንና መልካም ሥራውን ተናገሩ። በሥላሴ እናምናለን። ለሥላሴ እንሰግዳለን። ፈጥሮናልና ሥላሴን እናመሰግናለን። አምላኮቻችን ሥላሴ ሆይ የሙሴ ምስጋና መሥዋታችሁን እነሆ [እናቀርባለን]። የሥላሴ መንግሥት በእውነት ለዘለዓለም ነው። ወልድ ወደ አባቱ አቀረበን ወደ መንፈሱም አደረሰን። ሥላሴ ፈጽማ ትደነቃለች። ሁሉ ለሥላሴ ይሰግዳል። ሁሉም ለሥላሴ መንግሥት ይገዛል። የማይነዋወጥ አምላክ በአንድነት በሦስትነት ጸንቶ ይኖራል። (#በግእዝ፦ ነአምን ወናመልክ በአሐዱ

እግዚአብሔር ዘእምቅድመ ዓለም ሀሎ ወነአምን በካልዑ እግዚአብሔር ዘበምልክናሁ ለአብ ይመስሎ ወነአምን በሣልሱ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ዘይመልክ ኩሎ። ንግሩ ምሕረቶ ለሥላሴ ወዜንዉ ሠናይቶ መሃይምናን። ነአምን በሥላሴ ወንሰግድ ለሥላሴ ወንዜምር ለሥላሴ እስመ ፈጠረን። ነዋ መሥዋዕቲክሙ ስብሐተ ሙሴ አማልክቲን ሥላሴ። አማን መንግሥተ ሥላሴ ዘለዓለም። ኀበ አቡሁ አቅረበን ወልድ ወኀበ መንፈሱ አብጽሐ ኪያነ። ሥላሴ ትትረመም ወትትነከር። ኩሉ ይሰግድ ለሥላሴ ወይትቀነይ ኩሉ ለመንግሥተ ሥላሴ። ይሄሉ በሥላሴ ወበዋሕድናሁ ዘኢያንቀለቅል አምላክ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ እኛ የሥላሴ ቤተሰቦች የሙሴን መና አንመኘውም። ምግባችን የሚቀድስ ተናጋሪ ነውና። (#በግእዝ፦ እስመ ሲሳይነ ነባቢ ቀዳሲ ኢንትሜነዮ ለመና ሙሴ ሰብአ ቤቶሙ ለሥላሴ)።

ጭሐምሌ 8 ዘብሶይጭ

አባ ብሶይ፦ ንዑድ ክቡር አባ ብሶይ በመልካም ሥራ ያጌጠ እንደ ወርቅ ጽዋዕ የጠራ ነው። ዋጋውን በሰማይ አዳራሽ ይቀበላል [ተቀብሏል]። (#በግእዝ፦ ብፁዕ አባ ብሶይ ሥርግው በምግባረ ሠናይ ከመ ጽዋዕ ወርቅ ጽሩይ ይነሥእ ዕሴቶ በታዕካ ሰማይ)።

ጭሐምሌ 19 ዘቂርቆስጭ

ቅዱስ ቂርቆስ፦ የአንጌሌን ሰው ሕፃን ቂርቆስ የአንጌሌናዪት ሴት [የኢየሱጣ] ልጅ ነው። ሕፃኑን ስምህ ማን ነው? አሉት። እርሱም የሕይወት ውሃ ምንጭ ክርስቲያን ነኝ ያጠመቀኝ ካህን ቂርቆስ ብሎኛል አላቸው። ሕፃንና እናቱ ሁለታቸው ገድላቸውን ፈጸሙ። ቂርቆስና እናቱ በጽናትና በትዕግሥት በነይልና በሥልጣን ሰይጣንን አሸነፉት። የሀገር ገዢው ኢየሱጣን ያዛት። ለአማልክቶቹ እንድትሠዋም አዘዛት። ሕፃን ቂርቆስም በጎልማሳ መንፈስ ለእናቱ ከስሕተት መዳኛ ሆናት። [ቂርቆስን] እናቱን ከቆዳው ጋር ላጩት። ሕፃኑ ፍሕምን አልፈራም የሚያስፈራ ነበልባልም አላስደነገጠውም። ጌታው ለሕፃኑ ከእኔ ከፈጣሪህና ከዮሐንስ መጥምቅ በስተቀር በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥህ የለም። ሥጋህም እንዳይጠፋ በኤልያስ ሠረገላ በዚያ አኖርሀለሁ አለው። እናቱ ኢየሱጣ ቂርቆስን ወደ መንግሥተ ሰማያት መሪ የሆንክኝ ልጄ ሆይ ኑርልኝ አለችው። (#በግእዝ፦ ቂርቆስ ሕፃን አንጌሌናይ ወልደ አንጌሌናዪት። ይቤልዎ ለሕፃን መኑ ስምክ ወይቤሎሙ ነቅዕ ማየ ሕይወት ክርስቲያናዊ አነ ካህን ዘአጥመቀኒ ቂርቆስ ሰመየኒ። ሕፃን ወእሙ ክልኤሆሙ ፈጸሙ ገድሎሙ። በጽንዕ ወበትዕግሥት በነይል ወበሥልጣን ምዕዎ ለሰይጣን ቂርቆስ ወእሙ። ለኢየሱጣ መኰንን አኀዛ ለአማልክቲሁ ትሠዕ አዘዛ ቂርቆስ ሕፃን በመንፈስ ወሬዛ ኮና ለእሙ እምስሕተት ቤዛ። ላጸይዎ ድማሑ ዘምስለ ማዕሰ። ኢፈርሆ ሕፃን ለውእቱ ፍሕም ወኢያደንገጸ ነበልባል ግሩም። ይቤሎ እግዚአብሔር ለሕፃን አልቦ ዘየዐብየክ በመንግሥተ ሰማያት ዘእንበለ ዮሐንስ መጥምቅ ወአነ ፈጣሪክ ወዓዲ ከመ

ኢይማኖትን ሥጋክ ዲቦ ሠረገላ ኤልያስ ህየ አነብረክ። ትቤሎ እሙ ኢየሱጣ ለቂርቆስ ሕየወኒ ወልድየ ዘኮንክኒ መርሐ ለመንግሥተ ሰማያት)።

ቅድስት ኢየሱጣ፦ ኢየሱጣ የጽጌረዳ ምንጭ የሆነ ቂርቆስን ወለደች። የጽድቅ ፀሐይ ይከባታል። (#በግእዝ፦ ኢየሱጣ ወለደት ነቅዐ ጽጌረዳ ፀሐየ ጽድቅ የዐውዳ)።

●ሐምሌ 21 በጸሎተ ሚካኤል●

አባ በጸሎተ ሚካኤል፦ አባታችን በጸሎተ ሚካኤል ሆይ እንደ አብርሃም እንግዳ ሆንክ። እንደ ኤልያስ ድንግል ሆንክ። እንደ ሰማዕታት ተጋደልክ። የሁሉን [መልካም] ጠባይ ተከተልክ። ድንግልና ሰማዕት የሆነ በጸሎተ ሚካኤል አፉን በጾምና በጸሎት ዘጋ። ጉልበቱን በቁመትና በስግደት አደከመ። (#በግእዝ፦ ከመ አብርሃም ተአንገድከ ወከመ ኤልያስ ተደንገልከ ወከመ ሰማዕታት ተጋደልከ በጸሎተ ሚካኤል አቡነ በግዕዝ ኩሉ ተለውከ። አፉሁ ለጎመ በጾም ወበጸሎት አብራኮ አድከመ በቀዊም ወበስግደት በጸሎተ ሚካኤል ድንግል ወሰማዕት)።

ነገረ ማርያም፦ የነቢያት አለቃ በሲና ያያት መና ያለባት የወርቅ መሶብ ደም ግባቷ [ወብቷ] መልካም ነው። (በግእዝ፦ አዳም ሥና መሶብ ወርቅ ዘመና ሊቀ ነቢያት ዘርእያ በሲና)።

●ሐምሌ 27 ዘሰላማ●

አባ ሰላማ፦ ለምድራችን ብርሃን የሆንክ ታላቅ ጳጳስ አባ ሰላማ ስለእኛ ጸልይልን። [አባ ሰላማ] ወደ ሀገራችን የተላከ ሐዋርያና ለእኛ ሰማዕት የሆነልን ነው። [አባ ሰላማ ሆይ] ክርስቶስ ሃይማኖትን ታቀና ዘንድ ሾመህ። ቸር ሰው በምድር ያለ ተድላ ደስታን ያልመረጠ ይህ ክቡር አባ ሰላማ ነው። የእግዚአብሔር ሰው የሆነ ይህ ሰው የሰማዕታት አለቃቸው ነው። (#በግእዝ፦ አባ ሰላማ ዐቢይ ጳጳስ ብርሃነ ዘኮንክ ለምድርነ ሰአል ወጸሊ በእንቲኣነ። ሐዋርያ ዘተፈነወ ውስተ ምድርነ ወሰማዕት ኮነ ለነ። ሤመክ ክርስቶስ ታስተራትዕ ሃይማኖተ። ብእሲ ኄር ወመምህር ዘኢያብደረ ሐውዘ ዘበምድር ዝንቱ ውእቱ አባ ሰላማ ክቡር። ዝንቱሰ ብእሲ ብእሴ እግዚአብሔር መክብቦሙ ለሰማዕት)።

●ነሐሴ 1 ዘደናግል●

ደናግል፦ ሰነፎች ተኙ ብልሆች ግን ነቅተው መሽራውን ይቀበሉ ዘንድ ሄዱ። [ብልሆች] በታላቅ ደስታ ወደ ሠርጉ ወደ መሽራው አዳራሽ ከመሽራው ጋር ይገቡ ዘንድ የዚህን ዓለም ጥበብ አቃልለው በትዕግሥትና በመልካም አምልኮ የሕያዋን ምድርን ወረሱ። ቅዱሳት ሴቶች ራሳቸውን በመልካም ሥራ አስጊጠው ኢየሱስ ክርስቶስን ተከተሉ። የጻድቃን ነፍሳት ደናግል ይባላሉ። (#በግእዝ፦ አብዳት ኖማ ጠባባት ነቅሐ ወሐራ ከመ ይትቀበላ መርዓዊ። በሠናይ አምልኮ ወበትዕግሥት ወረሳ ምድረ ሕያዋን አስተሐቀራሁ ጥበባቲሁ ለዝንቱ ዓለም ከመ ይባኣ ውስተ ጽርሐ ለመርዓዊ ምስሌሁ በሰላም ውስተ ክብካብ በዐቢይ ፍሥሐ። ቅዱሳት አንስት

አሠርገዋ ርእሶን በምግባረ ሠናይ ወተለዋ ድኅሬሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ። ደናግለ ይሰመያ ነፍሳቲሆሙ ለጸድቃን)።

ትርጓሜ፦ በጥበብ መብራት በፊቱ የሚሄዱ ዐሥሩ ደናግል ስማቸው እምነት፣ ተስፋ፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥትና ፍቅር ናቸው። (#በግእዝ፦ ዐሥሮን ደናግል የሐውራ ቅድሜሁ በማኅቶተ ጥበብ አስማቲሆን ከመዝ አሚን ወተስፋ ፍሥሐ ወሰላም ትዕግሥት ወተፋቅር)።

ነሐሴ 3 ዘሶፍያ

ቅድስት ሶፍያ፦ ንግሥት ሶፍያ ስለእውነት ተጋድለን ዋጋችንንና ተስፋችንን እናገኝ ዘንድ ልጆቼ ውጡ እንጋደል አለች። (#በግእዝ፦ ትቤ ሶፍያ ንግሥት ባኣ ደቂቅየ ንትጋደል በእንተ ጽድቅ ንንሣእ ዕሴተነ ወንርከብ ተስፋነ)።

ለእንስት

ቅዱሳት አንስት፦ ቅዱሳት ሴቶች በኅላፊ ወርቅ፣ ጸጉርን በመሠራትና ዋጋው ብዙ በሆነ ልብስ ያይደለ [በመልካም ሥራ] ራሳቸውን አስጌጡ። (#በግእዝ፦ ቅዱሳት አንስት አሠርገዋ ርእሶን አኮ በወርቅ ኅላፊ ወአኮ በጽፍሮ ሥእርቶን ኢ በአልባስ ዘዕፁብ ሢጡ)።

ነሐሴ 10 ዘማኅበር

ትርጓሜ፦ [እግዚአብሔር] ለእስራኤል ጠባቂ ሆናቸው። እስራኤልም የተባለን [በእርሱ] ያመንን እኛ ነን። (#በግእዝ፦ ኮኖሙ ኖላዊ[ዊ] ለእስራኤል እስራኤልሰ ንሕነ እለ አመነ)።

ማኅበረ ጸድቃን፦ የቅዱሳን ማኅበርና ሰማዕት ሁሉ የሚያድን እርሱን [እግዚአብሔርን] ያመሰግናሉ። ጽድቅህን በታላቅ ማኅበር ተናገርኩ። ማኅበራችሁን በእውነት ቀድሱ። (#በግእዝ፦ ኩሎሙ ማኅበረ ቅዱሳን ወሰማዕት ኪያሁ ይሴብሉ መድኅነ። ዜኖኩ ጽድቀክ በማኅበር ዐቢይ። ቀድሱ ማኅበረክሙ በጽድቅ)።

ነሐሴ 13 ዘደብረ ታቦር

አርአያነት፦ እንደ ሐዋርያት አስተምሩ። እንደ መላእክት አመስግኑ። አክሊሎችን ተቀዳጁ። በማኅበር መካከል አጨብጭቡ [አመስግኑ]። የደብረ ታቦርን በዓል አድርጉ [አክብሩ]። (#በግእዝ፦ ከመ ሐዋርያት ስብኩ ወከመ መላእክት ወድሱ በአክሊላት ተቀጸሉ ወበማእከለ ማኅበር ጥፍሉ በዓለ ደብረ ታቦር ግበሩ)።

ደብረ ታቦር፦ ዛሬ በዚህ ተራራ የአብ የጸጋው ክብር ታየ። ደብረ ታቦር የእግዚአብሔር መቅደስ ነው። ብርሃን የጋረደህ ደብረ ታቦር ሆይ ሰላም ለአንተ ይሁን። [የደብረ ታቦር] ውበቱ ከተራሮች ሁሉ ያምራል። (#በግእዝ፦ የም በዝንቱ ደብር አስተርአየ ብዕለ ጸጋሁ ለአብ። ደብረ

ታቦር መቅደሱ ለእግዚአብሔር። ሰላም ለከ ኦ ደብረ ታቦር ዘክለሎ ብርሃን ይሣኒ ላሕዩ እምኩሉ አድባር)።

✠ነሐሴ 16 ዘማርያም✠

ነገረ ማርያም፦ እመቤቴ እልሻለሁ የጌታዬ እናትም እልሻለሁ። የአብ የእውነት ቃሉ ከአንቺ ተወለደ። የጳውሎስ ፍጽምት ድንኳን የልጇ አገልጋይ ዳዊት በመሰንቆ እየዘመረ[ላት] ከሚያረጀው ዓለም ወደማያረጀው ዓለም ሄደች። ማርያም ሆይ ልጅሽ ወደ ሕይወትና የክብር መንግሥት ጠራሽ። ስለ የዋህነቷ ርግቤ ይላታል። ስለዝምታዋ መልካሟ ይላታል። በደል የሌለባት ነጭ ፀምር ናት። እመቤቴ የምስጢር ደጅ፣ የምትናገር ተራራ፣ ጠልን የተቀበለችው ንጽሕት ፀምር ናት። ማርያም አዲስ መርከብ የኢሳይያስ የተጠማች ምድር ናት። የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ናት። ማርያም የአዳም መድኃኒቱ ናት። አፏ እንደ እንኮይ ነው ማለት አንደበቷ መልካም ነው። ዓይኖቿ የርግብ ናቸው። መናን የተሸከመች ፈጣን ደመና ማርያም ናት። መለኮትና ፍቅር በእርሷ ላይ ያደረ የወልድ ሽልማት [ጌጥ] ናት። ማርያም በምድርና በሰማይ ያለች አዳራሽ ናት። ከሩቅ ሀገር የምትታይ የክርስቶስ በግ ናት። እርሱ ተሸክሟት በማሕፀኗ ተሸከመችው። በሁሉ አንደበት የምትመሰገኗ ማርያም ሆይ ንዕድ ክብርት ነሽ። ኪሩቤል ያመሰግኑሻል ሱራፌልም ያመሰግኑሻል። መላእክት በየነገራቸው ይገዙልላል። የእግዚአብሔር ሀገር ንጽሕት አዳራሽ ማርያም ሆይ ደስ ይበልሽ። አንቺ መንፈሳዊት ሀገር ነሽ። ፍሬዋ ለማየት ያማረ በፈላሽ ውሃ አጠገብ የበቀለች ዕዕ ናት። ማርያም ከፍጥረት ትበልጣለች ትከብራለች። (#በግእዝ፦ እግዝእትየ እብለኪ ወእሙ ለእግዚእየ እብለኪ። ወተወልደ እምኔኪ ቃለ ጽድቁ ለአብ። ደብተራ ፍጽምት ዘጳውሊ ፈለሰት እምዘይበለ ኀበ ኢይበለ በመሰንቆሁ እንዘ የኀለ ዳዊት አቡሁ ዘወልዳ ወዓሊ። ኦ ማርያም ወልድኪ ይጼውዐኪ ውስተ ሕይወት ወመንግሥተ ክብር። ርግብየ ይቤላ በእንተ የዋህታ ወሠናይት በእንተ አርምሞታ። ፀምር ጸዓዳ እንተ አልባቲ ርስሐት። አንቀጸ ምስጢር እግዝእትየ ነባቢት ደብር እንተ ተወክፈቶ ለጠል ንጽሕት ፀምር። ማርያም ሐመር ሐዳስ ምድር ጽምዕት ዘኢሳይያስ። ማኅደሩ ይእቲ ለመንፈስ ቅዱስ። ማርያም መድኃኒቱ ለአዳም። አፉሃ ከመ ኮል አዕይንታ ዘርግብ። ደመና ቀሊል ዘትጸውር መና ማርያም ይእቲ። ትርሲተ ወልድ መለኮት ወፍቅር ኀደረ ላዕሌሃ። ማርያም ታዕካ በምድር ወታዕካ በሰማያት። እንተ ክርስቶስ በግዕት እንተ ታስተርኢ እምርጉቅ ብሔር። ያረቶ በክርሣ እንዘ ውእቱ ይፀውራ። ብዕዕት አንቲ ማርያም ውድስት በአፈ ኩሉ ኪሩቤል ይሴብሐኪ ወሱራፌል ይቁድሱኪ። መላእክት በበነገዶሙ ይትቀነዩ ለኪ። ጽርሕ ንጽሕት ማርያም ተፈሥሒ ሀገረ እግዚአብሔር። አንቲ ውእቱ መንፈሳዊት ሀገር። ዕዕ ዘበቄለት ኀበ ሙሐዘ ማይ ፍሬሃ ሠናይ አዳም ለርእይ። ማርያምስ ተዐቢ ወትከብር እምኩሉ ፍጥረት)።

ነገረ ክርስቶስ፦ እግዚአብሔር ድንግልን ከእርሷ ሰው የሆንኩት እኔ ራሴ ፈጠርኳት አለ። ቃል በእርሷ በተሞሸረ በቅድስት ማርያም በዓል መልካሙ ዘመን ደረሰ። (#በግእዝ፦ ለልየ በእዴየ ለሐኩዋ ለድንግል እንተ እምኔሃ ተሰባእኩ ይቤ እግዚአብሔር። በጽሐ ሠናይ ወአልጸቀ ዘመን በበዓላ ለቅድስት ማርያም እንተ በላዕሌሃ ተመርዐወ ቃል)።

ትርጓሜ፦ የበቀለች የአሮን በትር ናት። ይህች በትር የቅድስት ማርያም ምሳሌ ናት። (#በግእዝ፦ በትረ አሮን እንተ ሠረፀት ይእቲ፤ በትር አምሳለ ማርያም ቅድስት ይእቲ)።

ግንኩሴ 24 ዙፋኑ ሃይማኖት

ተክለ ሃይማኖት፦ አባታችን መምህራችን ከብዙዎች የተመረጠ ነው። ተክለ ሃይማኖት የጋዲ የወይን ቦታ ነው። ገዳሙ ደብረ ሊባኖስ ተክለሃይማኖትን በመከራው ብዛት መጠን ታመሰግነዋለች። (#በግእዝ፦ አባ አቡነ አቡነ መምህርን እምአዕላፍ ኅሩይ። ተክለ ሃይማኖት አፀደ ወይን ዘጋዲ። ትዌድሶ ደብረ ሊባኖስ ገዳሙ ለተክለ ሃይማኖት ጸድቅ መጠነ ብዝሃ ሕማሙ)።

ግንኩሴ 28 ዘክብርሃም፣ ዘይስሐቅ

መልካም ሥራ፦ ራስህን ከፍ ከፍ አታድርግ። ትዕቢት ባለበት ውርደት አለና። በእውነት ያለ ትሕትና ይበልጣል። (#በግእዝ፦ ኢታዕቢ ርእሰክ እስመ ኀበ ሀሎ ትዕቢት ህየ ሀሎ ኀሣር። ይኄይስ ትሕትና ዘበጽድቅ)።

ይስሐቅ፦ አብርሃም ይስሐቅ ልጄን ሊሠዋው ወሰደው። [እግዚአብሔር ግን] ቤዛ የሚሆነው በግን አወረደለት። ክርስቶስ ክእርሱ ስለሚወለድ ይስሐቅ ያዕቆብን ባረከው። (#በግእዝ፦ አብርሃም ወሰዶ ለይስሐቅ ወልዱ ከመ ይሠዶ አውረደ ሎቱ ቤዛሁ በግዑ። ባረኮ [ይስሐቅ ለያዕቆብ] በእንተ ዘሀሎ እምላዕሌሁ ይትወለድ ክርስቶስ)።

ግንኩሴ 30 ዘእንድርያስኀ

እንድርያስ፦ መላእክት እንድርያስን ተሸክመው ሰውን ከሚበሉ ሰዎች ሀገር አደረሱት። ማን ነህ ስምህስ ማን ነው በማንስ ታመልካላችሁ አሉት። እንድርያስም እኔስ ብቻውን ታላላቅ ብርሃናትን የሠራ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስን አመልክዋለሁ አላቸው። (#በግእዝ፦ መላእክት ያርዎ ለእንድርያስ ወአብጽሕዎ ሀገረ በላዕተ ሰብእ ወይቤልዎ መኑ አንተ ወመኑ ስምክ ወበመኑ ታመልኩ። አውሥኦ እንድርያስ ወይቤሎሙ አንሰ አመልኮ ለእግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዘገብረ ብርሃናተ ዐበይተ ባሕቲቱ)።

፲ ጳጉሜን 5 ዘሩፋኤል ፲

ቅዱስ ሩፋኤል፦ ዓውደ ዓመት ይባረክ ዘንድ መልአኩ ሩፋኤል ሆይ ወደ አምላክ ጸልይልን። ለነፍሳት የሚቆሙ ሊቃናት፣ ዑራኤል፣ ሩፋኤል ከልዑል ዘንድ ለይቅርታ ይላካሉ። ሩፋኤል ካህን ነው። የብርሃን መልአክ ሩፋኤል የትጉሃን አእላፍ አለቃ ነው። (#በግእዝ፦ ጸሊ ኀበ አምላክ ሩፋኤል መልአክ ዐውደ ዓመት ከመ ይትባረክ። ቀዋምያን ለነፍሳት እሙንቱ ሊቃናት ዑራኤል ወሩፋኤል ይትፌነው ለሣህል እምኀበ ልዑል። ሩፋኤል ካህን ሩፋኤል መልአክ ብርሃን አማን ሊቀ አዕላፍ ትጉሃን)።

ቆዘክረምትቆ

እግዚአብሔር፦ የበልግ ዝናምን ይሰጣችሁ ዘንድ እግዚአብሔርን ለምኑት። በረከትን ለእናንተ ያዘንባል። ክረምትን በየዓመቱ የምታስገባ አቤቱ ዕውቀትን ስጠን። ሰማይን በደመና የሚጋርድ ለሥጋ ሁሉ ምግብን የሚሰጥ ነው። በምድር ሁሉ ዝናምን ያወርዱ ዘንድ ደመናትን የሚያገዛቸው ነው። ለቸሮች ቸር ለይቅር ባዮች ይቅር ባይ የሆነ [እግዚአብሔር] በምድር ላይ ዝናምን ያወርዳል። [አቤቱ አንተ] ለነገሥታት ሰላምን ትሰጣለህ ለአብያተ ክርስቲያናትም ጸጥታን ትሰጣለህ። በኖኅ ጸሎት ይቅር በለን። አንተ ሕይወትን የፈጠርክ በረከትን የምትሰጥ ነህ። አንተ የፍጥረታት ሁሉ ፈጣሪ ነህ። ከፍጥረት ሁሉ ሰውን ከፍ ከፍ ያደረግህ ከዕለታት ሁሉ ሰንበትን ያከበርክ አንተ ነህ። ወደ ምድረ በዳ ብሄድም ኀይሌ እግዚአብሔር ነው። ብወድቅና ብፍገመገም በመስቀልህ እነሣለሁ። (#በግእዝ፦ ሰአልዎ ለእግዚአብሔር የሀብክሙ ዝናመ ጸደይ። ያዝንም ለክሙ በረከተ። ዘአንተ ታርት ክረምተ በበዓመት ሀበነ እግዚአ አእምሮ። ዘይገለብቦ ለሰማይ በደመና ዘይሁብ ሲሳየ ለኩሉ ዘሥጋ። ዘይኤዝዞሙ ለደመናት ያወርዱ ዝናመ ውስተ ኩሉ ምድር። ኄር ለኄራን መሓሪ ለመሓርያን ያወርድ ዝናመ በዲበ ምድር። ትሁብ ሰላመ ለነገሥት ወኅድዐተ ለአብያተ ክርስቲያናት። በጸሎቱ ለኖኅ ተሣህለነ። አንተ ውኃቱ ገባሬ ሕይወት ወሃቤ በረከት። አንተ ኬንያሁ ለኩሉ ፍጥረት። እምኩሉ ፍጥረት ሰብአ ዘአዕበይክ ወእምኩሉ ዕለት ሰንበተ ዘአክበርክ። እመኒ ሓርኩ ውስተ በድው ኀይልየ እግዚአብሔር እመኒ ወደቁ ወተንተንኩ እትነሣእ በመስቀልክ)።

ክረምት፦ የዝናም ኮቴው ተሰማ። ዝናም በሚዘንብ ጊዜ የተራቡት ይጠግባሉ። ዝናም በሚዘንብ ጊዜ ችግረኞች ደስ ይላቸዋል። (#በግእዝ፦ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም። ሶበ ይዘንም ዝናም ይጸግቡ ርጉባን። ሶበ ይዘንም ዝናም ይትፌሥሉ ነዳያን)።

ምጽአት፦ ወልድ ከሰማይ ኀይላት ጋር በሚያስደነግጥ ግርማ በመጣ ጊዜ። የዕለታት ሁሉ በኩር የሆነች እሑድ ትሰለጥናለች። ያን ጊዜ ጨረቃ የለም፤ ፀሐይም የለም፤ ክረምት የለም በጋም የለም። (#በግእዝ፦ አመ ይመጽእ ወልድ በግርማ መደንግዕ ምስለ ኀይለ ሰማያት ትሰፍን እሑድ ርእሰ ኩሎን ዕለታት። አሜሃ አልቦ ወርኅ ኢ ፀሐይ ኢ ክረምት ወኢ ሐጋይ)።

ጳዘዘውትርጳ

እግዚአብሔር፦ ክረምትን ለምድር ያዘጋጃል። በተራሮች ላይም ሣርን ያበቅላል። ደመናትም ቃሉን ይሰማሉ። [አቤቱ] አንተ ነዳያንንና ባዕለ ጸኅችን ትመግባቸዋለህ። ለሙት ልጆች አባት ነህ። ስለችግረኞች ሕዝብ ብለህ የምድርን ፍሬን ባርክ ለዘርና ለመከር አድርስ። የክርስቶስ ጥበቡ ድንቅ፣ ነገሩ መልካም፣ ቃሉ ያማረ ነው። ውሃን በደመና ሲያቁር ደመናው አይቀደድም። እግዚአብሔር ምክሬ እንደ ምክራችሁ ሐሳቤ እንደ ሐሳባችሁ አይደለም አለ። በምድር ላይ ዝናምን የማዘንብ በተራሮች ላይ ሣርን የማበቅል እኔ ነኝ። ለእንስሳት ምግባቸውን እሰጣቸዋለሁ። ይህንን ሁሉ እጄ ፈጥሮታልና። ከአብ በስተቀር የወልድን ሐሳብ የሚያውቅ

የለም። ከወልድ በቀርም የአብን ሐሳብ የሚያውቅ የለም። አቤቱ አንተ የማትጎድል መዝገብ ነህ። አንተ ክብራችንና ጌጣችን ነህ። አንተ የመድኃኒታችን አክሊል ነህ። (#በግእዝ፦ ያስተደሉ ክፈምተ ለምድር ወያበቀላ ሣዕረ ውስተ አድባር። እስመ ደመናትኒ ይሰምፁ ቃሉ። አንተ ትሴስዮሙ ለነዳይ ወለባዕላይ ለዕጓለ ማውታ አብ። ባርክ ፍሬሃ ለምድር አብጽሕ ለዘርዕ ወለማዕረር በእንተ ነዳያን ሕዝብክ። ጥዑም ቃሉ ወሠናይ ነገሩ መንክር ጥበቢሁ ለክርስቶስ። ዘየዐቀሮ ለማይ በደመና ወኢይሰጠጥ ደመናሁ። ይቤ እግዚአብሔር ኢኮነ ምክርየ ከመ ምክርክሙ ወኢኮነ ኅሊናየ ከመ ኅሊናክሙ። አነ ውእቱ ዘአወርድ ዝናመ ዲበ ምድር ወአበቀላ ሣዕረ ውስተ አድባር እሁቦሙ ሲሳዮሙ ለእንስሳ እስመ እደውየ ገብሮ ለዝንቱ ኩሉ። አልቦ ዘየአምር ኅሊናሁ ለወልድ ዘእንበለ አብ ወአልቦ ዘየአምር ኅሊናሁ ለአብ ዘእንበለ ወልድ። አንተ ውእቱ ዘኢይቀብል መዝገብ። አንተ ውእቱ ክብርነ ወትርሲትነ። አንተ ውእቱ አክሊል መድኃኒትነ።)

ምስጋና፦ በየዘመኑ እንዴት እንደሠራ አይቼ እግዚአብሔርን እያመሰገንሁ ወደ ገዳም ወጣሁ። (#በግእዝ፦ ወዓእኩ ውስተ ገዳም እንዘ እሴብሐ ለእግዚአብሔር ርእይየ ኩሎ ዘከመ ገብረ በበመዋዕሊሁ)።

ተፈጥሮ፦ ደመናት በእውነት በአቅማቸው ውሃዎችን ያካፋሉ። (#በግእዝ፦ ይነፈንፋ ጽድቀ ደመናት ማያተ በአቅሞሙ)።

ጌዘተረስዐ ዘልደት ሰንበትጌ

ነገረ ማርያም፦ እግዚአብሔር ማርያምን ዘመንሽ ዘመኔ ነው መጠንሽ መጠኔ ነው አላት። (#በግእዝ፦ ወይቤላ እግዚአብሔር ለማርያም አዝማንየ አዝማንኪ አምጣንየ አምጣንኪ)።